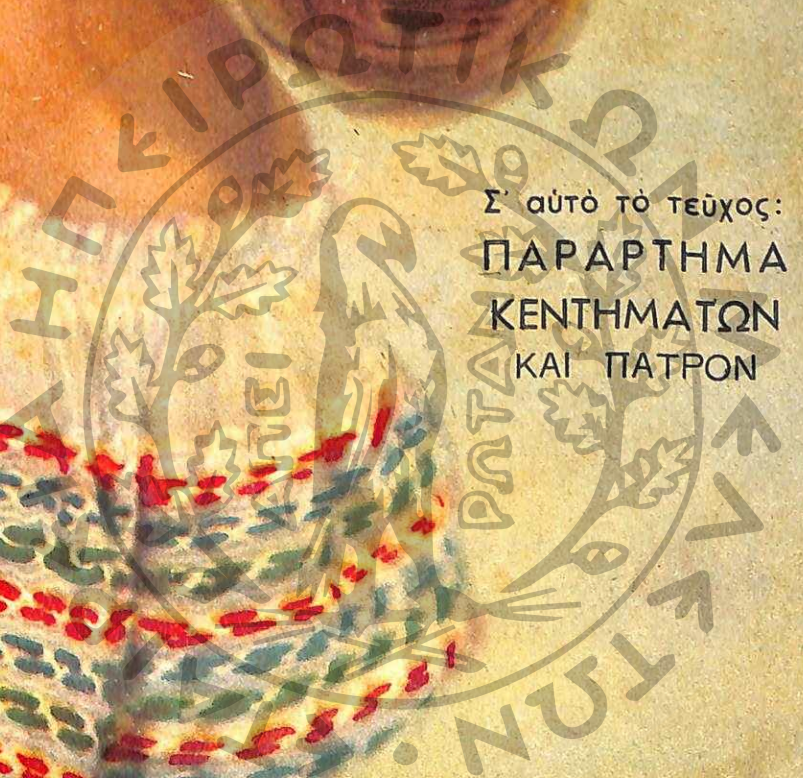

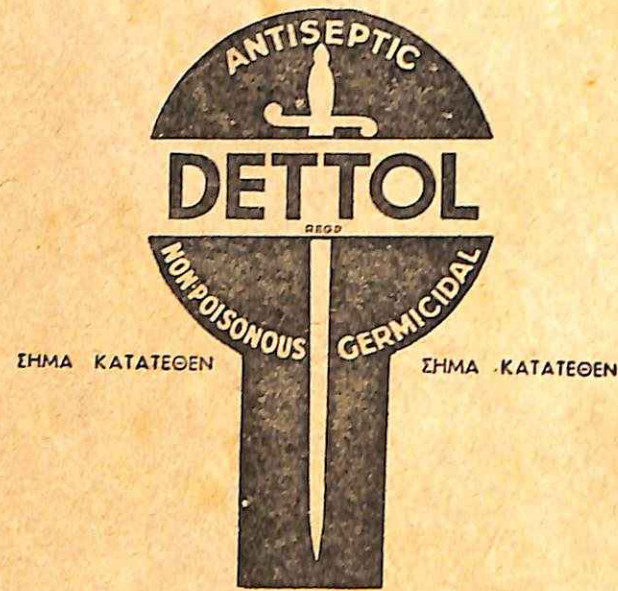
Η ΉΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 144

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΝΤΕΤΤΟΛ "ΑΘΗΝΑ"
Αντισηπτικόν & Μικροβιοκτόνον
 Χρησιμοποιείται ευρύτατα εις τήν
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΝ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑΝ Κ.Α.Π.
 ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙ' ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΙΑΤΡΟΥΣ ΤΗ ΑΙΤΗΣΕΙ ΤΩΝ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

• ΔΝ. ΕΤ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΝΤΕΣΤΡΕ (ΕΛΛΑΣ) •

ΕΥΒΟΙΑΣ 17 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΤΗΛ. 462.618

ΕΓΚ. ΑΝ. ΥΓ. ΣΥΜ. Ε.Β. 5159/11.5.54

Γιγαι' υόστους
ΕΥΚΟΛΙΑΙ
ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΓΑΜΒΕΤΤΑ 12 - ΤΗΛ. 26-138

Δουφέτε τ' μαλλιά σας
 μέ **DOP**

Ο υπό εύκολος, ο πιο οικονομικός τρόπος για να έχετε πάντοτε άφρατα και γερὰ μαλλιά χωρίς πιτυρίδα

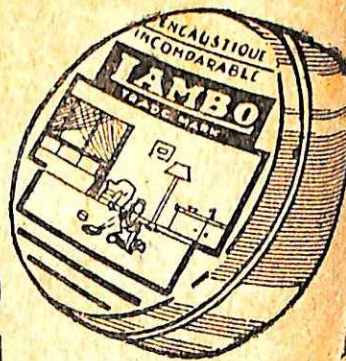
DOP

DOP

ΓΙΑ ΜΩΣΑΪΚΑ ΠΛΑΚΑΚΙΑ ΚΑΤ
ΛΑΜΠΟΛΙΝ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΡΚΕΤΑ

ΛΑΜΒΟ

ΕΤΟΣ 6ον ΑΘΗΝΑΙ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1955 ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 144

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Εκδότης: «Ε. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ»

Δι' αυτής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Αρχισυντάκτης: ΗΛΙ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Οίκον Διευθ.: ΑΝΤ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου και Σανταρόζα Ι Φ Τηλέφ 36-762
 Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πιστηρίων 26-343
 ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΙΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΓΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ... 75 ΕΤΩΝ!

ΔΕΝ έκλεισε ακόμα τὰ 15 χρόνια της, ἡ παιγμένη Λύντια - Μαρία Καρατσιόλο, πού ἀπασχόλησε αὐτὲς τὲς ἡμέρες τὸν παγκόσμιο τύπο. Εἶναι ὅμως ἕνα λουλούδι, πού κάπως διαστیکا καὶ πρόωρα, ὠρίμασε σὲ θαυμασιό καρπὸ, ὅπως δειχνουν οἱ φωτογραφίες της. Ἐνὰ κοριτσόπουλο μέχρι κει-πά-νω, σφριγηλὸ, καλοσχηματισμένο, γεμάτο χάρι καὶ ἐλκυστικὴ γυναικότητα.

Ἐνὰ κοκκί δεκαπέντε χρόνων, τὸ φαντάζομαι — καὶ ἐστὶ εἶναι — σὰ μιὰ ὁμορφὴ βελουδένια καὶ περίτεχνη θῆκη μέσα στὴν ὁποία κρύβονται ψυχικοὶ κόσμοι αἰσιδοξίαις κι' ὄνειρα, πού ἔχουν γιὰ πρωταγωνιστὴ τους κάποιο «βασιλόπουλο» τοῦ παραμυθι-οῦ, ἢ κάποιον ἀπροσδιόριστον, ἀκόμα, «Ρωμαῖο». Καὶ θὰ εἶναι, λέει, αὐτὸς ὁ Ρωμαῖος, ἕνα νέο παλληκάρι γεμάτο σφρίγος καὶ δύναμι, καὶ θ' ἀγαπήσῃ μιὰ μέρα τὸ δεκαπεντάχρονο κοκκί καὶ θὰ τὸ πάρῃ μαζί του, καβάλα στὸ ἄσπρο του ἄλογο καὶ θὰ ξεκινήσουν παρέα πρὸς τοὺς κόσμους τῶν γαλαξίων ἐλπίδων.

Μιὰ τέτοια περίτεχνη «θήκη», μὲ τὸ πολύτιμο περιεχόμενό της, θὰ ἦταν χωρὶς ἄλλο κι' ἡ δεκαπεντάχρονη παιγμένη Λύντια - Μαρία Καρατσιόλο καί, ἔσφαιρα, τῆς παρουσιάστηκε ὁ ἀνεκμενόμενος «Ρωμαῖος», πού δὲν ἤρθε καβάλα στὸ ἄλογο, ἀλλὰ ὠδηγοῦσε μιὰ πολυτελέστατη λιμουζίνα καὶ δὲν ἦταν τὸ νέο παλληκάρι τὸ γεμάτο σφρίγος καὶ δύναμι, ἀλλὰ ὁ κόμης Οὐίλιαμ Τεάλντι, ἡλικίας (δαστά-τε τὴν ἀναπνοή σας), ἑβδομήν-τα πέντε χρόνων!

Καί... ἐγινε ὁ γάμος. Τὸ «ἐνάρμοστον» ζεύγος, (δεκαπέντε χρόνων Ἐκείνη, ἑβδομήντα πέντε χρόνων Ἐκεῖνος) κατευθύνεται — γράφουν οἱ εἰδήσεις — πρὸς τὴν ἰσπανικὴ Μαδέρα, «ἡ ὁποία φημι-ζεταὶ γιὰ τὰ ζωογόνα κρασιά της».

Δὲν ξέρω, οὔτε κι' ἐξετάζω ποιὲς ἦταν οἱ σκέψεις καὶ ποιοὶ ἦταν οἱ λόγοι, πού ἀνάγκασαν τὴν νεαρὴ κοπέλλα νὰ φτάσῃ σ' αὐτὸ τὸ γάμο.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς — θαυμάσιος, ὅπως λένε — εἶδε τὸ δεκαπεντάχρονο κοκκί καὶ θαύμασε σ' αὐτὸ τὴν ἐξωτερικὴ

περίτεχνη «θήκη», γιὰ τὴν ὁποία μιλῆσαμε προηγουμένως. Σκέφτηκε, πὼς θὰ ἦταν ἕνα θαυμάσιο παιχιδάκι, γιὰ τὰ τρεμάμενα χέρια του. Ἐνὰ ἀπολαυστικὸ «κλείσιμο» τῆς πολυτάραχης (εἶχε ἤδη παν-τρευτὴ ἄλλες δύο φορές), ζωῆς του. Ἐνὰ δροσερὸ καὶ χαρούμενο «φινάλε» σ' ἕνα συνταρακτικὸ ἔργο. Τὲς προϋποθέσεις γιὰ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ τὴς εἶχε ἡ — ἀδιάφορο — φρόντισι νὰ τὴς δημιουργήσῃ. Καί, τώρα, κάτοχος καὶ κύριος τῆς ὁμορφῆς περίτεχνης «θήκης», ταξιδεύει πρὸς τὰ «ζωογόνα κρασιά τῆς Μαδέρας».

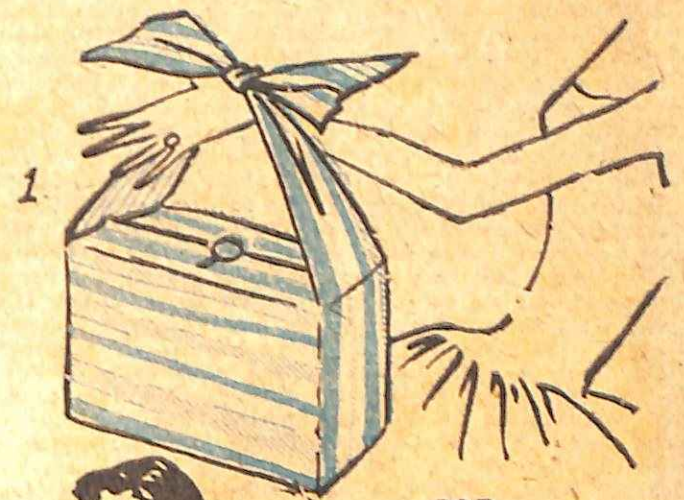
Ἀλλά... — καλὰ ἡ «θήκη». Τὸ περιεχόμενον ὅμως, τί γίνεται; Ἐκείνες οἱ αἰσιδοξίες καὶ τὰ γαλαξία ὄνειρα, πού ἀποτελοῦν τὸν ψυχικὸ κόσμο κα-θε δεκαπεντάχρονης κοπέλλας, πού πάνε; Δὲν θὰ μού πῇτε, δέβια, πὼς θὰ τὰ ἐνσαρκώσῃ ὁ κύριος κόμης. Χωρὶς ἀμφιβολία, ἔχουν καταδικαστῇ στὴν πρόωρη ρίκνωση καὶ στὸ σίγουρο μαρasmus, πρὶν προλάβουν ν' ἀνοίξουν τὰ φτερά τους, πρὸς τοὺς ὀρίζοντες τῆς πραγματοποιήσεως. Ἡ ψυχὴ ἑνὸς νεαροῦ κοριτσιοῦ, καταδικάστηκε σὲ θάνατο. Τὰ τροπάρια τῆς γαμήλιας τελε-τῆς ἦταν ἡ ἀνάγνωσις τῆς κα-ταδικαστικῆς αποφάσεως. Ἐ-κεῖνοι πού συνετέλεσαν στὸ γάμο, ἦταν οἱ δῆμοι. Καί, με-τὰ, ἐμειναν ὅλοι ἡσυχοὶ καὶ οἱ ἔνοχοι ἀτιμώρητοι, γιατί δὲν ὑπάρχει κανένας νόμος, πού νὰ τιμωρῇ ἐκείνους, πού σκω-τῶνουν τὸν ψυχικὸ κόσμον ἑνὸς παιδιοῦ.

Κι' ἐστὶ, ὁ Δὼν Ζουάν τῶν (ἐξαναστάτε τὴν ἀναπνοή σας) ἑβδομηνταπέντε χρόνων, θὰ κἀν ἕνα εὐχάριστο «ριντῶ» στὴ ζωὴ του καὶ θὰ ἐγκατα-λείψῃ τὸν ἐπίγειον κόσμον, ἀφι-νοντας μιὰ τρυφερὴ ψυχὴ, μὲ ἀνεκπλήρωτα, γιὰ πάντα, τὰ ὄνειρά της.

Ἀλλά, τί μπορεῖ νὰ γίνη; — θὰ ρωτήσετε. Εἰδικὸς νό-μος, πού νὰ προστατεύῃ τὴν ψυχικὴ ζωὴ, ὅπως προστατεύ-εται καὶ ἡ ὕλη; Ἴσως κι' αὐ-τό. Τὸ σπουδαιότερο, ὅμως, θὰ ἦταν ἄλλο: ἡ καλλιέργεια τῆς εὐθύνης στούς χαρακτήρες τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ θέμα εἶναι μεγάλον. Καὶ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ἰδιαίτερως.

Η ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ

Η ΜΑΓΙΚΗ ΦΟΥΣΤΑ

● Ἡ φούστα ἀριθ. 4 πού βλέπετε στὸ πλαισιωμένο σκί-τσο, δὲν εἶναι μιὰ ἀπλὴ φούστα τῆς πλάξ, ὅπως θὰ νο-μίζε κανεὶς ἀπὸ πρώτη ματιά. Εἶναι μιὰ φούστα πού μπορεῖ νὰ χρησιμ-ποιηθῇ καὶ κατ' ἄλλους τρόπους. Στὸ σκίτσο 3 τὴ βλέπετε νὰ ἐκτελῇ χρὴν ζακέτας τῆς πλάξ, ἀπ' αὐτὲς πού φοριούνται πᾶ-νω ἀπ' τὸ μαγιό. Ἡ μαγικὴ αὐτὴ φούστα ἀποτελεί-ται ἀπὸ ἕνα φαρδύ τσιό (ἢ καὶ λοξὸ ὅν προτιμάτε) κοι-μάτι. Στὸ ἐπάνω μέρος γαζώνετε ἕ-να στριφωμάκι μέ-σα ἀπ' τὸ ὁποῖο θὰ περάσετε τὴν κορδέλλα ὥστε νὰ σουρώνη κατὰ βού-λησιν. Στὰ πλάγια τῆς φούστας ἐπά-νω, θὰ κάνετε δύο ἀνοίγματα μέσα ἀπ' τὰ ὁποῖα θὰ πε-ράνε τὰ χέρια ὅταν ἡ φούστα μετατρέπεται σὲ ζακέτα. Ἄν δὲν θέλετε τὴ ζακέτα ντεκολτέ, μπορεῖτε νὰ τὴ σου-ρώσετε ψηλὰ στὸ λαιμὸ ὅπως βλέπετε στὸν ἀριθμὸ 2. 1. Τύπος πρόχειρης ὑφασματίνης τσάντας, πού μπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ πολὺ ὁμορφα ἀπὸ μιὰ ἐπιτηδεῖα κοπέλλα.

Αδωροροχα

1 Μοντέρνα κοντή νυχτική, απ' αυτές που είναι της μόδας τελευταίως. Το μοντέλο που βλέπετε είναι μονοκόμματο και μαζεύεται στη μέση με κορδελάκι «περασμένων εποχών»

2 Μοντέρνος τύπος μακρυάς νυχτικής. Δεν είναι λοξή κι' εφαρμοστή. Ο μπουστός τελειώνει ψηλά, κάτω απ' το στήθος. Από κει και πέρα άτσάκιστα πιετάκια, δίνουν άκετο φάρδος. Πρωτοτυπία αποτελεί το «άνοιγμα πουκαμίσας» στα πλάγια κάτω - κάτω.

3-4 Δυο πολύ βολικές ρόμπες. Μπορούν να γίνουν μακρύτες ή ακόμη, αν θέλετε, κοντές.

5 'Η πυτζάμα αυτή έχει κάποια θηλυκότητα στη γραμμή και τις λεπτομέρειές της. Είναι κατάλληλη για όσες αγαπούν τις πυτζάμες που φεύγουν από την ανδρική γραμμή.

6 Κοντή νυχτική σε τύπο πουκαμίσας. Αποτελεί την τελευταία λέξη της μόδας.

7 'Η ρόμπα αυτή θυμίζει ρομαντικές εποχές. Είναι από ελαφρό μεταξωτό λουλουδάτο έμπριμέ. Κατάλληλο είναι π.χ. ένα έμπριμέ σπαρμένο με μικρά λουλουδάκια. 'Η ρόμπα έχει νωμίτη δβάλ που γαυρίζεται με σουρωτό βολανάκι καθώς και ο λαιμός. 'Από το νωμίτη και κάτω το ύφασμα πέφτει ελεύθερο με πλούσιο φάρδος. Φαρδύτερο βολάν γαρνίρει κάτω το γύρο της ρόμπας. Μανίκι φαρδύ που σφίγγει με λαστιχάκι ή μανσετούλα. 'Η ρόμπα αυτή χρησιμεύει επίσης και ως ρόμπα έγκυμωσης.

8 Κοντό νυχτικό σε γραμμή πουκαμίσου. Γίνεται ωραίο σε ψηλή ριγέ ποπλίνα ή ριγέ μεταξωτό. Πολύ πρακτικό για ταξίδια. Μανίκι άνετο, που καθαίνει και σταματά λίγο κάτω από τον αγκώνα.

9 Δροσερή καλοκαιρινή κοντή νυχτική. Φαρδερά και σουρωτή. Στο επάνω μέρος ή σούρα μαζεύεται με ρέλι. 'Από το ίδιο ρέλι γίνονται οι τσιράντες που δένουν φιογκάκι. Τα ρελιάσματα αυτά μπορούν να γίνουν και από στενή κορδελίτσα σε χρωματική αντίθεση που ταιριάζει με το ύφασμα της νυχτικής και την όμορφαίνει.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ

και ο ψυχικός του κόσμος

● Στην προσπάθειά της να κατατοπίσει τη μητέρα σε ζητήματα της οδού της «ΓΥΝΑΙΚΑ» άρχίζει από σήμερα τη δημοσίευση νέας σειράς άρθρων του ειδικού συνεργάτου της παιδαγωγού κ. ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗ, με θέματα της Παιδικής Ψυχολογίας. Κά

τω από το γενικό τίτλο: «Ο ΨΥΧΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» ο συνεργάτης μας με απλό και προσιτό τρόπο θ' αποκαλύπτει στην απλή μητέρα πώς λειτουργούν και πώς αναπτύσσονται οι ψυχικές λειτουργίες του παιδιού και θα δίνει πρακτικές συμβουλές για το παιδαγωγικό της έργο. Οι ψυχολογικές αυτές συμβουλές, σύμφωνα με τις τελευταίες απόψεις της Ψυχολογίας, θα ολοκληρώνουν τον κύκλο γνώσεων που πρέπει να κατέχει μια μητέρα για να ανταποκριθεί στην καλή ανατροφή των μικρών παιδιών ώστε να μεγαλώσουν.

Α' Η Ψυχολογία, πολύτιμος σύμβουλος της μητέρας

Το παιδί σας γεννήθηκε, το παιδί σας όλοένα και μεγαλώνει. Κάθε μέρα που περνά στην τρυφερή ζωή του σας είναι και μια αποκαλύψη. Κάτι καινούριο έχει κάθε μέρα να σας παρουσιάσει, καλό ή άσχημο, εύχρηστο ή δυσάρεστο, αδιάφορο. Σήμερα φελλίζει, ξεφάνιζε φθόγγους, κινεί γρήγορα τα χεράκια του. Αύριο ή φωνάζει του καταδράναι να πιάσει στο στόμα του τ' όνομά σας. Σε λίγο θα μάθει να γυρεύει μόνο του το φαγάκι του, να παίζει την κουδουνίστρα του. Μεθαύριο θα σας γυρεύει ένα ποδηλάκι, θα μαστορεύει τα κατεστραμμένα από το ίδιο παιχνίδι του, θα κουβαλά στο ράγιο μια σάκκα γεμάτη βιβλία και τετράδια.

Το παιδί σας ανηφορίζει ανάμεσα στα χρόνια του, περνά από το ένα στάδιο της ηλικίας του σε άλλο, ξανοίγεται διαρκώς σε πλατύτερους ορίζοντες, υψώνεται σε σφαίρες φωτεινότερες, όλο και περισσότερο σωματικές και ψυχικές δυνάμεις.

Αν οι σωματικές δυνάμεις του παιδιού εξελίσσονται κανονικά, μπορεί εύκολα η κάθε μητέρα να το ελέγχει. Και με το μάτι ακόμη μπορείτε να ξεχωρίσετε αν ένα παιδί έχει το ανάλογο στην ηλικία του βάρος ή ανάστημα, ή αν δεν χειρίζεται καλά το ένα του πόδι.

Μα υπάρχει κι' ένας άλλος κόσμος στο παιδί, όχι λιγότερο σημαντικός, κι' απαιτείται μια κάποια ειδικότητα και γνώση για να τον ελέγχει κανείς. Μπορείτε να ξέρετε αν το παιδί σας, στο κάθε στάδιο της ηλικίας του έχει την πνευματική ανάπτυξη που του ταιριάζει; Βέβαια, συχνά λέμε ή ακούμε να διηγείται κάποιος: «Μα είναι ένα μικρό τετραπέρατο. Τα καταλαβαίνει όλα». «Η: «Έχει μια παρατηρητικότητα αξιοθαύμαστη». Ποιά τάχα είναι το μέτρο κρίσεως της ευφυΐας ενός παιδιού;

Πολύ συχνά, επίσης, είναι εύκολο σε μια μητέρα να ξέρει τι συμβαίνει στο παιδί της κι' εκδηλώνεται με τόνους ή εκείνον τον τρόπο. Μα όταν το παιδί των πέντε χρόνων θυζάει το δαχτυλίδι του ή βρέχεται στον ύπνο που η δεν πειθαρχεί στις συμβουλές σας ή σας λέει ψέματα, τί τάχα να του συμβαίνει, ειδικά σε κάθε περίπτωση; Αν αποφασίζετε σε μια περίπτωση να το τιμωρήσετε για

μια κακή του εκδήλωση, έσθε δεβει πώς κάμπετε το καλό που έπρεπε; Η μητέρα έπρεπε να κάμπετε πώς δε βλέπετε και δεν ακούτε;

Είναι γεγονός πως σπανιότατα τ' αδελφάκια μοιάζουν μεταξύ τους απόλυτα. Ο Γιαννάκης ξετρελλάνεται με τον κινηματογράφο. Η αδελούλα του όμως βάζει όλες τις δυνάμεις της να ετοιμασθεί καλά για το σχολείο. Ο Κωνσταντίνος είναι άτίθαστος, ο Νίκος δειλός. Τίποτε δεν γίνεται στην τύχη. Σπάνια υπάρχουν ασφαλώς κάποιες συγγενικές αιτίες, που οδηγούν τα παιδιά να εκδηλώνονται και να γίνονται τέτοια όπως τα βλέπουμε και τα χαρακτηρίζουμε.

Κι' αν μπορούσε ο καθένας, που ασχολείται με τα παιδιά, να ξέρει τις αιτίες αυτές, θα είχε να ωφεληθεί πολλά κι' αυτός και τα παιδιά. Έκνευρίζεται συχνά ένας πατέρας στον περιπάτο όπου οδηγεί το εξαχρονο παιδάκι του γιατί εκείνο τον ζαλίζει με χίλιες δυο ερωτήσεις.

—Μην είσαι τόσο περίεργος, του λέει. Κύτταξε μόνο και μη με ρωτάς για όλα. Θάρη ή ώρα να τα μάθεις...

Μα ο μικρός συνεχίζει βροχή τις ερωτήσεις του:

—Τί είναι αυτό; Έκείνο τί είναι; Πώς το λένε;

Αγνοεί ο πατέρας την απειρία της ψυχής του παιδιού σ' αυτήν την ηλικία που είναι να γνωρίζει πολλά πράγματα, να αποθησαυρίζει παραστάσεις του εξωτερικού κόσμου.

Είναι πλήθος άλλα πράγματα της εσωτερικής ζωής του παιδιού, που τα σκεπάζει ή αγνοεί. Ένας πέπλος έμπόδιζε να διαβάσουμε τον ψυχικό κόσμο του παιδιού, καθώς διαβάσαμε στο δείκτη της ζυγαριάς το βάρος και στα έκτακτα του μέτρου το ανάστημά του.

Τι προβλήματα απασχολούν το παιδί σε κάθε στάδιο της ηλικίας του; Πώς αναπτύσσονται οι αισθήσεις του; Πώς θα τις βοηθήσουμε ν' αναπτυχθούν καλύτερα; Πώς παίρνει αντίληψη του γύρω κόσμου; Πώς σκέπτεται, ποιές είναι οι δυνατότητες του να σκεφθεί χρόνο με το χρόνο; Να μερικά ζητήματα από τα πολλά που μελετά η επιστήμη της Ψυχολογίας.

Η Ψυχολογία μας χαρίζει το μαγικό καθρέφτη, που μέσα βλέπουμε την ανθρώπινη ψυχή. Σαν ξέρομε, λοιπόν, την ψυχική του παιδιού μας, σε κάθε στιγμή θα μπορούμε να ερμή-

νεύουμε σωστά τη συμπεριφορά του, να βρίσκουμε τις αιτίες της. Θα ξέρομε και τί απαιτήσεις δικαιούμαστε να έχουμε από τα παιδιά μας και να μη τους ζητάμε πράγματα, που για τη δική μας ηλικία είναι λογικότητα, αλλά για τα παιδιά είναι ακατανόητα.

Όστόσο, μη νομίσω κανείς πως η Ψυχολογία μας δίνει συνταγές, όχι! Οι ψυχολογικοί μας νόμοι δε μοιάζουν με τους φυσικούς νόμους. Όταν ο ούσανς συννεφιάσει, έρχεται η βροχή. Όταν όμως βάζουμε σ' ένα παιδί δυσανάλογους στη ζωή του περιορισμούς, τί θα συμβεί; Μπορούμε να το ξέρομε σίγουρα από πριν. Πιθανόν να λυγίσει και να τους δεχθεί, πιθανόν να γίνει ένας υποκριτής και κρυφίνους, μπορεί όμως και να ενοσταστήσει. Τό τί θα συμβεί ακριβώς μπορούμε να το μάθουμε αν γνωρίσουμε σε λεπτομέρειες τον ψυχικό του κόσμο.

Η Ψυχολογία, λοιπόν, που δεν μπορεί να δώσει ακριβείς συνταγές, καταρθώνει να μας δώσει σίγουρες γενικές οδηγίες. Μας πληροφορεί πώς λειτουργεί, πώς εκδηλώνεται, τί έχει για κίνητρα ο ψυχικός κόσμος του ανθρώπου. Μας δίνει τη δυνατότητα να ερευνούμε στο βάθος του κάθε ψυχικού φαινομένου, να το αναλύουμε και να βρίσκουμε τις ιδιαίτερες αιτίες του. Η ανακάλυψη της αιτίας στη συμπεριφορά του παιδιού μας — να ένα σπουδαίο κεφάλαιο στο παιδαγωγικό έργο καθενός που λέγεται γονεύς ή δάσκαλος.

Όταν ανακαλύψουμε τις αιτίες τότε πια μπορούμε να ασκήσουμε αποτελεσματικότερα το παιδαγωγικό μας έργο. Αλλάζοντας τις αιτίες — δηλ. εξαφανίζοντας τις — βάζοντας άλλες στη θέση τους — ετοιμάζουμε το αποτέλεσμα που θέλουμε.

Πολλοί γονείς αποδίδουν τη φυσιολογία και την τεμπελιά του παιδιού σε ψυχική διαστροφή, κληρονομικότητα και άλλες χίλιες-δυο αστήριχτες αιτίες. Μια προσεκτική έρευνα της περιπτώσεως ενός συγκεκριμένου παιδιού θα μας οδηγήσει στην ανακάλυψη των πραγματικών λόγων της αποφυγής της σχολικής εργασίας. Τότε π. χ. θα δεν νοιώθει αγάπη προς την εργασία, γιατί, ίσως, του θέτουν να λύσει προβλήματα δυσκολα προς την πνευματική του ηλικία. Αυτό αδυνατεί να τα βγάλει πέρα, αποθαρρύνεται και δεν θέλει να εργασθεί. Αν δώσουμε στο παιδί θέματα αναφέροντα, που μπορεί να τα καταπιάσει, τότε θα τα καταπιάσει, ως εκ θαύματος, — δι γίνεται εργατικό κι επιμε-

Πάνε πολλοί αιώνες, που ο άνθρωπος μελετά Ψυχολογία. Στα έργα των σοφών της αρχαίας Ελλάδας και του άλλου κόσμου συναντούμε ψυχολογικά πορίσματα και γνώμες. Τότε η Ψυχολογία ήταν κλάδος της φιλοσοφίας. Στα νεώτερα όμως χρόνια η Ψυχολογία έγινε ιδιαίτερη επιστήμη και βγάλεει πορίσματα, βρίσκει τους ψυχολογικούς νόμους όχι με τη σκέψη, αλλά με τον πειραματικό έλεγχο.

Μαζί με τις άλλες ψυχολογικές αντιλήψεις, που άλλαξαν τα

τελευταία χρόνια, είναι και αυτές οι δύο που ε' αναπτύσσονται παρακάτω γιατί ενδιαφέρει πολύ να τις γνωρίζουν οι μητέρες.

Πιστεύαν άλλοτε πως το παιδί είναι, όσον αφορά το ψυχικό του κόσμο, ή μικροσκοπία του μεγάλου ανθρώπου, του ενήλικου. Όπως το βάρος του ή το κεφάλι του σε όγκο είναι μικρότερα, έτσι και στις πνευματικές του λειτουργίες διαφέρει από τον μεγάλο σε ποσότητα. Οι αισθήσεις, η κρίση, η λογική, το συναίσθημα των μεγάλων όταν συγκριθούν με τις ίδιες λειτουργίες του παιδιού. Η Ψυχολογία αυτή αντίληψη ήταν λανθασμένη και οδηγούσε σε θλιβερά για το παιδί ψυχολογικά πορίσματα. Σήμερα έχει αποδειχθεί από έρευνες και υποθέσεις ότι το παιδί διαφέρει από τον μεγάλο κατά ποιότητα και όχι κατά ποσότητα. Με την πρόοδο της ηλικίας του άλλες πνευματικές και ψυχικές λειτουργίες αναπτύσσονται περισσότερο, ενώ άλλες αδυνατούν. Είναι πολύτιμο για τις μητέρες να ξέρουν λ. χ. ότι στο μικρό κυριαρχεί ως τα 7—8 χρόνια η φαντασία. Ύστερα, από τα 8 αρχίζει η περίοδος της έντονης απομνημόνευσης, από τα 10 η κρίση κ.ο.κ.

Πιστεύαν επίσης άλλοτε πως η ψυχή του ανθρώπου αποτελείται από ξεχωριστές λειτουργίες ως (λ. χ. ακοή, όραση, κρίση, συναίσθημα κλπ.) που ή μ' α δεν έχει σχέση με την άλλη. Σήμερα π' στεύουμε πως ο ψυχικός κόσμος του παιδιού είναι ενιαίος, μόνο που εκδηλώνεται κατά πολλούς τρόπους. Η μ' α λειτουργία κι' ή μ' α εκδήλωση έχουν μέσα τους και λίγο από τις άλλες. Αν χτυπήσουμε σ' ο μικρό παιδί ένα κουδουνάκι, μ' αζί με το αυτό του, που δέχεται τον έρεθισμό, ξεκινά κι' ή όραση ή μ' α δημιουργηθεί ένα τραύμα δεν είναι απάντησά στο παιδί, που υποφέρει. Ολόκληρος ο ψυχικός του κόσμος τραυματίζεται. Γιατί ή ψυχή του είναι ενιαίο ζήτημα, που αισθάνθηκε το παιδί, μπορεί να επηρεάζεται ένας τελείως διαφορετικός τομέας ψυχικός ή σωματικός π. χ. το βάδισμά του, ή ο καλλιγραφικός του στην μάθησά του. Αυτό το δεδομένο μας αναγκάζει, όταν ζητάμε την αιτία ενός ψυχολογικού φαινομένου στο παιδί, να ερευνούμε σε απίθανους φαινομενικά τομείς της ψυχής του. Αυτά τα γενικά και σαν εισαγωγή για σήμερα.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ

ΧΙΟΥΜΟΡ

Στο δικαστήριο: Ο πρόεδρος: Γιατί, κατηγορούμενε, δεν θέλετε δικηγόρο να σας υπερασπισθεί;

Ο κατηγορούμενος: Είναι περριτόν, κύριε πρόεδρε. Έχω αποφασίσει να πω την αλήθεια.

Η μικρή Λίτσα μπαίνει στο δωμάτιο του αδελφού της και τον βρίσκει γονατιστόν να κάνει την προσευχή του.

—Τον παρακάλεσε το Θεό; Τον παρακάλεσα να κάνει δαγκασκάρη. Τώρα σ' ατον διαγωνισμό της Γεωγραφίας...

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ «ΑΓΡΙΟΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙ»

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Π' ΑΝΤΟΥ γαλάζιο. Γαλάζιο και πράσινο. Είναι ή θάλασσα που ξεπλώνει ως πέρα, στο βάθος του ορίζοντα και μετά ο ούρανός, που αρχίζει από εκεί, τεντώνει τον μονόχρωμο θόλο του κι' έρχεται να σμίξει, στην ακριβώς αντίθετη πλευρά του ορίζοντα με το θαυτοπασίνο βάθος, που κι' αυτό — με τη σειρά του — κατακυλάει ως τη θάλασσα. Ένα τοπίο πρωτοφανές, μοναδικό, που το χαίρονται οι άνθρωποι, άντρες και γυναίκες, γέροι και μεσοκοποι και παιδιά, όλοι με τα μαγιά τους, με τα γελάρια τους, με τα κέφια τους, με τα «κανό», με τις μπάλες και τις βάρκες τους. Ο Άντρας, νέος πάντοτε, αλλά με την πρώτη ύλη της «ωριμότητας» στη μορφή και στη σκέψη, έχει μισοξαπλώσει στην ακρογιαλία, ακουμπάει τη ράχη του στο πεύκο, αφήνει τις πατούσες του να γαργαλιούνται από το κύμα και κάνει ένα... τοιγαροκαπνιστικό διάλειμμα στις βουτιές του. Και τον πλησιάζει ή Γυναίκα. Φυσικά, κι' αυτή με το μαγιά της και με τις σταγόνες της θάλασσας να λαμπυρίζουν ακόμα, σαν ύγρα διαμάντια, απάνω στη θαμπή σκοκολατιά επιδερμίδα της. Ένας κορίτσαρος πλαστικώτατος, όλος προκλήσεις και γοητείες, ο Έρωτας ολοζώντανος, — κρίμα, να μην είναι εκεί ή Σοφία Λορέν, να γίνει σκόνι από τη σύγκριση.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παιχνιδιάρικα): Μόνος;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ατάραχα): Μόνος!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με πικάντικα γελάρια): Ε'ηττημένος, λοιπόν;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (εύθυμα): Ποιος είπα τέτοιο πράγμα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παίζοντας): Ένας άντρας, όταν μένη μόνη, ή είναι γέρος ή είναι ο «ηττημένος» του έρωτος. Έσεις δεν είστε γέρος, άρα είστε ο... «ηττημένος». Όπερ έδειξαι! (γελάει).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (χωρίς να χάσει την εύθυμία του): Θα υπήρξατε καλή σ' α... μαθηματικά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πάντα πικάντικη, πάντα αξιολάτρευτη): Ού, έμένα μου λέτε; Πάτος! Κουμπούρα, που λένε!

Ο ΑΝΤΡΑΣ — Στοιχηλάτιζέ όμως, ότι θα ήπρτατε καλό βαθμό στο απολυτήριό σας!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σαν ξαφνιασμένη): Πώς το μαντέψατε;

Ο ΑΝΤΡΑΣ — Εύκολο πράμα! (προσεχτικά, σ' α να ρί-

χνη δώλωμα για να φερέψη κατί) Ποιανού καθηγητού θα βάσταγε ή καρδιά να «μηνενίση» μια τέτοια ύπαρξη; Ένα αριστούργημα του Δημιουργού, δεν το λυμάει, σε καμμία περίπτωση, να τό...μηνενίση Ένας κοινός θνητός!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (αφάνιστα κολακευμένη, ξεσπάει σε τρέλλα γελάρια). Μπορεί νάναι κι' όπως το λέτε... (σ' α να θυμάται κατί, τα γελάρια της δυναμώνουν). Πρό ημερών προσπαθούσα να διεκπεραιώσω μια δουλειά μου τηλεφωνικώς, — αδύνατον! Δεν γίνεταί, μου είπαν. Μόλις πήγα προσωπικώς, τελείωσαν όλα σε δυό ώρες!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (παίζοντας κι' αυτός). Πράγμα που θα έλεγε συμβή και τηλεφωνικώς, αν το τηλεφώνω είχε και...τηλεόραση!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με χαριτωμένη έλλειψη μετροφοροσύνης). Ίσως να γίνονταν κι' έτσι! (με καινούργια γελάρια) Οι κακομοίροι, έχουν πολύ γούστο... Χάνουν τα λόγια τους, μπερδεύεται ή γλώσσα τους...

ΛΥΡΙΚΕΣ ΝΟΤΕΣ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΟΝΕΙΡΑ

Σε βλέπω, Όραία μέσ' στην τόση την ασκήμια, με τα ματόκλαδα γεμάνα προς τη γη, κάποιων ονείρων σου να βλέπεις τα συντρίμια, θλιμμένα, ακόμη πιο πολύ κι' απ' τη Σιγή...

...Κι' εγώ, σ' α πόδια σου μπροστά θα γνατίζω και θα μαζέψω τα κομμάτια τ' ακριβή... Με μίαν ανάσα μου θερμή θα τ' αναστήσω να τ' αποθέσω μέσ' στα χέρια σου θουβά.

Κι' ύστερα μ' ένα «σ' αγαπώ», ίδιο μ' αγέρι καλοκαιριού όπου αναδύεται απαλά, θα τα φουξώ κι' ή πνοή μου θα τα φέρη.

Αγάπη! ακόμα κι' απ' τ' αστέρια πιο ψηλά!

Θ. ΚΑΡΖΗΣ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

● ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ: Σ' α εξώφυλλό μας βλέπετε μια μοντέρνα θαυτοκακή μπλούζα. Γίνεται από άσπρο ύφασμα και γαργαλιόντα στο άνω μέρος με πολύχρωμο κέντημα. Το ντεκολτέ της αρκετό αλλά όχι και υπερβολικό.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (την κατασκοπεύει με μισοκλειστά μάτια).

—Κι' εσύ... τίποτα, έ; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παίζοντας). —Ευ' είναι δύσκολο να κινή την έκλογή σου, όρε παιδί μου. Βλέπεις, καθένας έχει τη...χάρι του! Έτούτος το επίδωλτικό μπόι του, ο άλλος ένα μπουτράκι κοκίλα, σαν Παναγίτσα που λένε, ο τρίτος ξέρεει και τα λέει τόσο όμορφα, ο τέταρτος είναι άσος στην κόγκα, — αλλά... που να τάβρισε όλα μαζεύει! (γελάει). Κι' εν τώ μεταξύ...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (διακόπτει με απότομη σκληρότητα). —...έν τώ μεταξύ περνούν τα χρόνια, έ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ξαφνιασμένη, με κάποιαν ασύλληπτη όδυν). —Δεν ήθελα να πω αυτό...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σταθερά, κυττάζοντας την ολόγεια). —Ε, δεν πειράζει, το λέω εγώ. Κάτι να λέω κι' εγώ, — δεν εί' έτσι! Κι' εν τώ μεταξύ, λοιπόν, περνάν τα χρόνια και τό...«αγριογουρουνάκι» αλωνίζει μέσα στους κοσμικούς κύκλους, και σ' α σ' α κέντρα και σ' α ριστοκοστικά σαλόνια.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με αυξανόμενη έκπληξη). — Ποιος είναι το...«αγριογουρουνάκι»;

Ο ΑΝΤΡΑΣ — Μα ποιος άλλος; Έσύ! Έλκυτικό «θηράμα» για τους Νευρώδ των σαλονιών, έλίσσεται περίεργα, δίνει στόχο, ξεγυμνάει, διαφεύγει, ξαναπέφτει — δηλ. «κατά λάθος» στην παγίδα, ξαναγυμνάει, κι' διαδής τα σκούρα, δείχνει και τα νυχάκια σου — έπιμελώς και μακιοσυρμένα — δείχνει και τα... «χαυλιόδοντακια». — κατ' αλλη για διαφήμιση της καλύτερης οδοντοπαστας.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (δυσχερήςτα). —Να πού μ' έδωλας και μέ... χαυλιόδοντα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Μην ανησυχή! Ήταν μια έκφραση «ποιητικής αδείας». Η ουσία είναι άλλη: μήπως το «αγριογουρουνάκι» μας, έχει ψυχή... ζαρκάδιου;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πάλι δυσχερήςτα). —Θες να με πής δειλή;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Όχι, τέτοιο πράμα. Άλλο έννοια: μήπως μέσα στο «αγριογουρουνάκι», που κυκλοφορεί σ' α κοσμικά κέντρα, δεν υπάρχει ή σκληρότητα κι' ή αλυσία ενός πραγματικού αγριοκούρου, αλλά ή φινέτσα και ή λεπτή κρόσια ενός ζαρκαδιού; (Ξαφνικά, με όξύ, αίχμηρο βλέμμα) Το μελέτησες ποτέ αυτό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σαστισμένη). — Ίσως, όχι... δεν ξέρω... νομίζω, όμως, πως... μάλλον το δεύτερο συμβαίνει! (στιγμή. Φευγάλα σκέψη) Είμαι σίγουρη πως συμβαίνει το δεύτερο!

(με εαφική διαμαρτυρία) Ο... (δεν έχω σκληρό και αλγύνη στο περιεχόμενο. Έχω τρυφερότητα, εγώ, μέσα στην ψυχή μου! Έχω απόθεμα αισθημάτων κι' είμαι σίγουρη, πως αν βρίσκονταν ή κατάλληλη «τράπεζα» για να τ' αποθέσω, δεν θαμένα καθόλου δυσχερήςτα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Τότε...γιατί το τρυφερό ζαρκάδι «έπενδύεται με τη μορφή του «αγριογουρουνάκι»; Τ' είν' αυτό; Κακώς έννοσούμε φιλορέσκεια; Άνεκδιήγητος «μοντερνισμός»; Η πασάθλια μίμηση των μορφών «βαμπε» του σινεμά; (πιο σοβαρά) Ό,τι κι' Α υ λ α ι α

ΔΗΛΩΣΙΣ

Από του παρόντος τεύχους ή ύλη της «ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ» θα δημοσιεύεται ως και πρότερον εις όλας τας σελίδας του περιοδικού. Αίτια της τροποποίησης αυτής είναι απαγορευτική διάταξις μη επιτρέπουσα εις τα επί ατελούς δημοσιογραφικού χάρτου έκτυπούμενα έντυπα να έχωσι σελίδες αιτίνας θα ήδύναντο να διαμορφωθούν εις σελίδας διβλίου.

αν είναι, προσέξτε το γιατί βλέπω κίνδυνο!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (φοβισμένα). —Εις βάρος μου;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Και εις βάρος των άλλων με πιά πολύ, εις βάρος δικού σου! Σκέψου, τί γίνεται: ανάμεσα σ' εκείνους που κυνηγούν το «θηράμα» μέσα σ' ας κοσμικές συνηθειές, σ' ας χορούς και σ' ας σαλόνια, υπάρχουν αυτοί, που θέλουν να πιάσουν το ζαρκάκι με το δίχτυ τους δίχως να το τρομάξουν, δίχως να το πτοήσουν, δίχως να το ταυματίσουν και να τόχουν συντροφιά τους για μίαν ολόκληρη ζωή. Είναι αυτοί που ταυριάζουν σ' α δικά σου αιτιολογία, αλλά μόλις σε βλέπουν μπροστά τους, σαν «αγριογουρουνάκι», παίρνουν τα δίχτυα τους και φεύγουν, για να μη τους τα κομμάτιασε. Πάνε παρακάτω, αναζητώντας πάντα το ζαρκάκι τους. Υπάρχουν, όμως, κι' οι άλλοι. Υπάρχουν οι μαχητικοί Νευρώδ, εκείνοι που κυνηγάνε σ' α σελίδες το χοντρό «θηράμα», εκείνοι που τρελλάνονται για μια μάχη με το «αγριογουρουνό». Αυτούς τραβάς κοντά σου εσύ, — έτσι καθώς εμφανίζονται. Πώς θα ξεμπελές μαζί τους; Ξεγυμνάς από τη παγίδα του ενός, δείχνεις τα χαυλιόδοντακια σου στον άλλο. Άλλα, ως...πότε; Κάποια στιγμή θα βρεθεί ο κατάλληλος, ο επιτήδειος, ο τυχερός, — όπως θέλεις πάρτο — που θα κατορθώσει να σε λαβώσει με τα σκάγια του. Και τότε, εκείνος θα είναι ο θριαμβευτής κι' εσύ ή νικημένη!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παρασυρμένη). — Είσαι προμετός και...άναγνος...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πικρά). —Τί να γίνη; Έτσι είν' ή ζωή! Μάλιστα αυτή είναι πιο αναληπή. Γιατί αυτά που εγώ τα περιγράφω με λόγια, εκείνη τα σκαρώνει σαν πραγματικότητες, αναλλοίωτες και αδιάσειστες!

(Για μια στιγμή γίνεται ανάμεσα τους μεγάλη σιγή, που τη γεμίζουν οι παφλασμοί των κομμάτων, τα χαρούμενα ξεφάνισμα των λουλουδιών και τα τραγούδια τους. Είναι ή σιγή, που μπαίνει σε κάθε έξανηλημένο θέμα, στο όποιο δεν χρειάζεται πιά παρ' α...

2. ΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΜΙΚΡΟΕΥΚΟΛΙΕΣ

Έντυπώσεις του διευθυντού της «Γυναικάς» Ε.Χ.ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ

(Σκίτσα και φωτογραφίες του ίδιου)

ΤΑ «ΩΤΟΜΑΤΣ», ΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΖΩΗ • ΤΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΑ • ΤΑ «ΛΟΚΕΡΣ» • ΠΩΣ ΕΧΕΤΕ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ • Η ΠΑΓΩΜΕΝΗ «ΚΟΥΚ» ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΕΡΙ • Ο ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΗ... ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ • ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ, ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ ΓΡΑΒΑΤΕΣ ΚΛΠ, ΚΛΠ • ΤΑ «ΑΥΤΟΜΑΤΑ» ΣΤΗΝ ΚΟΥζίΝΑ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

ζωή έτσι όπως είναι άγνωστη-μένη δεν δίνει ατίετες για να θυμώσει κανείς ή να έκνευρισθ. Και στις δυσκολότερες περιπτώσεις ο Αμερικανός θ' αντιμετωπίσει με ψυχραιμία την κατάσταση, χωρίς ο τόνος της φωνής του να ξεπεράσει το κανονικό ύψος. Μου έκανε εντύπωση η στιγμή που επικρατεί σε χώρους, όπως οι αίθουσες των σιδηροδρομικών σταθμών, των τελωνείων, των αεροδρομίων, ή των άφιετρίων των υπεραστικών λεωφορείων όπου πλήρη κόσμος φεύγει ή έρχεται. Έκτός από τα μεγάφωνα που μεταδίδουν κάθε τόσο τους χρόνους άφιξης ή αναχώρησης των συγκοινωνιακών μέσων, και μια άλλη φωνή δεν ακούγεται. Η ίδια στιγμή επίσης και στα ρεστουράν, στις καφετηρίες, στα ντράγκς ή στα σνακ μπαρ όπου οι κουβέντες μεταξύ των πελατών γίνονται ψιθυριστά και οι παραγγελίες των φαγητών ή και των ποτών διαβιβάζονται ή

τηλεφωνικά ή με μικρόφωνο ή τόσο σιγά ώστε να μη ακούγονται από κανένα, εκτός από εκείνον που παίρνει την παραγγελία. Μα ούτε και στα συγκοινωνιακά μέσα, στα λεωφορεία ή στα τραίνα ακούγονται ποτέ διαπληκτισμοί μεταξύ των υπαλλήλων και των επιβατών. Φρονώ ότι αυτή η στιγμή σημαίνει πως η δεν δημιουργούνται ζητήματα ή αν υπάρχουν είναι υποθέσεις που αφορά μόνο δυσπρόσιτα και τακτοποιούνται χωρίς φωνές που να ένοχλούν τον άλλο κόσμο. Όσοι όμως παραμένουν, φανταζόμουν τους Αμερικανούς νεοεισβαστές ή ευερέθιστους εξ αιτίας της μηχανικής ζωής που κάνουν και την έντατική προσπάθεια για την κατάκτηση του δολλαρίου. Παρ' όλα αυτά οι άνθρωποι αυτοί είναι «ρηλάξ», καλμαρισμένοι δηλαδή και γαλήνιοι και νευρά τους.

Οι μηχανικές μικροευκολίες

ΖΗΤΙΑΝΟΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ :

Κι' εγώ δεν το πίστευα γι' αυτό και έσπευσα να φωτογραφίσω τον τυφλό αυτό που ζητά έλεησύννη παίζοντας κιθάρα. Έχει άσπρη εμφάνιση και δεν λέει: «Θεός σωρέα» τα πεθαμένα σας, αλλά τραγουδάει της μόδας. Διαθέτει δε για οδηγό ένα θωρακισμένο αυτοκίνητο, που είναι γυμνασμένο να διακρίνει τα πράσινα και κόκκινα φώτα της τροχιάς, όταν περνά τον κύριο άπ' το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο. Η σκηνή στους 42 δρόμους της Νέας Υόρκης.

που έχουν οι Αμερικανοί στην καθημερινή τους ζωή δημιουργούν ζωντανή εντύπωση στον ξένον επισκέπτη. Απ' το μεγάλο-επιχειρηματία που έχει ένα δωρό μηχανηματάκι για να επιβλέπει τη «μπίλινες» του, απ' τη νοικοκυρά που η κουζίνα της ιδιαίτερα είναι ένα μικρότερο-κο έργοστασιο με όλες τις ανέσεις κι ως τον διαστικό πελάτη που παίρνει την πάστα του στα «ώτοματ» ρίχνοντας μια δεκάρα σε μια τρύπα, υπάρχει μια ατελείωτη σειρά από πραγματικά έξυπνους αυτόματους μικρομηχανισμούς.

Αναρωτιόμουν μονάχα, όταν έβλεπα αυτές τις εύθεις επινοήσεις, αν πραγματικά εύκολύνουν τη ζωή του Αμερικανού ή την υπερδύουν περισσότερο. Ζήτησα και μου άνοιξαν, προθύμα, μερικά απ' αυτά τα μηχανήματα, για να δω την κοιλιά τους, τον οργανισμό τους, πώς λειτουργεί. Δεν είναι μηχανικός για να σας τον περιγράψω, άλλωστε και σε τί θα ωφελούσε, έμεινα όμως κατάπληκτος μπροστά στο θέαμα που παρουσίαζε το έσωτερικό τους. Μια πολύπλοκη συναρμο-λόγησι από ρόδες, ροβιόττες, γρανάξια, βίδες, άξονες και άλλα δημιουργούσε έναν υπερευαίσθητο μηχανισμό, που άρκούσε το βάρος ενός κέρματος που έπεφτε από μια σχισμή για να τον θέσει σε κίνηση.

Και σκεπτόμουν τι πνευμα-τικός κόπος χρειάστηκε για να επινοηθεί αυτό το μηχανήμα, τι έργοστασία έπρεπε να γίνουν για τη μαζική παραγωγή του, και πόσος καπνός, που βρωμίζον τον ατμόσφαιρα των μεγάλων πόλεων και κάνει τα σπύτια τους μαύρα, θα βγήκε από τα φουγάρα των εργοστασίων, για να πατήσει ένα κουμπί και να σου έρθει ένα πακέτο τσιγάρα στο χέρι. Η δε θα ήταν πρακτικότερα να πής στον καπνοπώλη: «Δώσε μου ένα πακέτο τσιγάρα» και να στο δώσει. Αυτό όμως είναι μια αντίρρηση που προέρχεται από έναν ξένον, όπως εγώ, συνηθισμένο σε έναν άλλον τρόπο ζωής και που δεν πρόφτασα καλά-στο μικρό διάστημα των τριών μηνών που ήμουν στις Ηνωμέ-νες Πολιτείες.

Το γεγονός πάντως είναι πως αυτά τα «ώτοματ» είναι σε πυκνή χρήση και διευκολύνουν σημαντικά την καθημερινή ζωή του Αμερικανού. Κι' όπως ρακτιρίζεται από το πρακτικό σπύτιον που δεν έχει ως απώ-μαλότερο και κίνη το βίο ο και να μη σπαταλάται άδικα ο χρόνος, ο οποίος, εκεί τουλάχιστον σημαίνει χρήμα. Αλλά καιρός είναι νομίζω ν' αναφέ-ρομε και μερικά παραδείγμα-τα.

Οι συγκοινωνίες στις άμερι-κές μεγαλοπόλεις γίνονται με λεωφορεία, τραμ και υπό-γειους σιδηροδρόμους κι' ανή-λθιμοι. Τα λεωφορεία είναι ο-στολικά και έχουν ως απώ-μαλότερο και κίνη το βίο ο και να μη σπαταλάται άδικα ο χρόνος, ο οποίος, εκεί τουλάχιστον σημαίνει χρήμα. Αλλά καιρός είναι νομίζω ν' αναφέ-ρομε και μερικά παραδείγμα-τα.

ΑΥΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ ΠΕΖΩΝΙ

«Οχι όπως στην Αθήνα που μπορεί ασφαλέστερα, μέσα στα καρφιά, να σε κόψουν τ' αυτοκί-ντα αφού δεν σταματούν ποτέ, τα εύλογημέν». Η φωτογραφία αυτή πάρθηκε στη διασταύρω-ση 34ης Όδου, της Λεωφόρου και Μπροντγουάι. «Οχι μόνο αυτού, αλλά σ' όλες τις διασταυ-ρώσεις, υπάρχουν πράσινα και κόκκινα φώτα. Με τα πράσινα ξεκινούν αυτοκίνητα και πεζοί. Δείτε τρεις διαβάτες στο κέντρο που τρέχουν ν' ανέβουν στο πεζοδρόμιο, καθυστερημένοι, αφού έχει ανάψει πιά το κόκκινο φώς και πλησιάζει, όπως καταλαβαίνετε, ο κίνδυνος.

και στις στάσεις για να κά-θωνται εκείνοι που περιμένουν το λεωφορείο.

Επιθεωρητές που να διαγκω-νίζουν μέσα στο συνωστισμό για να ελέγξουν τα εισιτήρια, ένοχλώντας έτσι τους επιβάτες δεν υπάρχουν! Αλλά δεν υπά-ρχουν εισιτήρια, ούτε κι' εισπρά-κτορες!... Και ποιος κάνει τη δουλειά αυτών των ανθρώπων; Θα ρωτήσετε. Μα, απλούστατα, ο οδηγός! Αυτός, μόνος, εκτε-λείει καθήκοντα τριών ανθρώπων! Ο οδηγός, ο «οπεραίτορας», δ-πως τον λένε, έχει καθήκοντα: να οδηγεί το λεωφορείο και μά-λισστα σε δρόμους όπου οι χ-λιάδες των αυτοκινήτων σχημα-τίζουν ορμητικούς ποταμούς, να προσέχη τα πράσινα και κόκκι-να φώτα της τροχιάς που ύ-παρχουν σε κάθε διασταύρωσ', να ανοίγει και να κλείνει τις πόρτες, να παίρνει χρήματα και να δίνει ρέστα, να βλέπει μήπως κάποιος δεν ρίξει το αντίτιμο του εισιτηρίου, να έκφωνη τα ό-νόματα των στάσεων, να δίνει πληροφορίες, όταν του ζητούν-ται, για τη διαδρομή κι' όλα αυτά με ταχύτητα, ακρίβεια και ευγένεια και βοηθούμενος μόνο από ένα μηχανηματάκι: το «ετσαίνιτζ ντισπένσερ».

Ο οδηγός λοιπόν του λεω-φορείου εξυπηρετεί μόνος αυ-τός τους επιβάτες, οι οποίοι μπαίνουν από την μπροστινή πόρτα και βγαίνουν από τη με-σαία. Μπαίνοντας οι επιβάτες ρίχνουν τα κέρματα στο μεταλ-

λικό κουτί, το «ετσαίνιτζ ντ-σπένσερ», που βρίσκεται δεξιά του οδηγού, χωρίς να παίρνουν εισιτήριο. Το κουτί έχει γύρω-γύρω γυαλί κι' έτσι ο οδηγός βλέπει τι ρίχνουν οι επιβάτες οι οποίοι περνούν γρήγορα προς το έσωτερικό του λεωφορείου. Όταν μαζευτούν πολλά κέρμα-τα, ο οδηγός πατάει ένα μοχλό κι' αυτά εξαφανίζονται στο βά-θος του κουτιού όπου, ένα μη-χάνημα που δουλεύει συνεχώς, τακτοποιεί, χωρίζει τις δεκά-ρες, τις πεντάρες και τα σέντς. Μια δεκάρα, το «ντάιμ» είναι 10 σέντς, μια πεντάρα, το «νι-κελ» είναι 5 σέντς. Μόνο αυτά τα κέρματα και του ενός σέντ ρίχνονται στο κουτί. Τα μεγα-λύτερα, το «κουώρτερ», που εί-ναι 25 σέντς και το μισό δολ-λάριο που είναι 50 σέντς δεν χωρούν, ούτε και το δολλάριο που είναι χάρτινο. (Τα κέρματα των 50, 25 και 10 σέντς είναι άσημενα, των 5 σέντς νικέλινα και του 1 σέντ χαλκίνα).

Στη Νέα Υόρκη το αντίτιμο μιας διαδρομής είναι 13 σέντς, σε άλλες πόλεις διαφορετικό. Αν δώσετε στον οδηγό χοντρό κέρμα ή και δολλάριο δεν πρό-κειται να βάλει τις φωνές «Ωχ, κυρά μου, που να βρω τα ρέ-στα» και να ψάχνει να σου τάρια-σου και τις τσέπες του να τα βρω, αλλά με δυο-τρεις ταχύ-τατες κινήσεις, χράπ, χράπ, χράπ, θα βγάλει από ένα άλλο μηχανηματάκι τα λιανά ενός δολλαρίου από τα χοντρότερα ως τα ψιλάτα και θα σας τώ-

δώση στο χέρι. Και σεις, θα διαλέξετε απ' αυτά μια δεκά-ρα και τρία σέντς και θα τα ρί-

«ΣΚΟΥΛ ΤΣΙΑΝΤΡΕΝ»

Παιδιά του σχολείου. Τα κορίτσια μπορείτε να τα διακρίνετε μόνο από τα μαλλιά!... Έστε στο κουτί. Αυτό το μηχανηματάκι που

έχει τα ψιλά τοποθετημένα σε σωληνωτές θήκες κατά κατηγο-ρίες κερμάτων, βρίσκειται μπρο-στά απ' το τιμόνι του οδηγού και λίγο δεξιότερα και το α-νεφοδιάζει ο ίδιος ο οδηγός απ' το άλλο κουτί, όπου οι επιβά-τες ρίχνουν τα κέρματα. Αυτό το κάνει με μίαν αυτόματη κι-νησι και καθώς το λεωφορείο τρέχει. Με το αριστερό χέρι ο-δηγεί, με το δεξί τακτοποιεί τα κέρματα, όταν χρειάζεται ενώ έχει το δέλεμα του διαρκώς καρφωμένο μπροστά. Δεν ξερε-τε τι θα πη τροχαία κίνηση στους δρόμους των αμερικάνι-κων μεγαλοπόλεων!...

Αλλά μπορείτε ταυτόχρονα να του ζητήσετε και «ετράν-σφερ», εισιτήριο δηλαδή συνε-χείας, για άλλη λεωφορειακή γραμμή που συναντάται με κεί-νη που ταξιδεύετε και χωρίς να πληρώσετε άλλα γρήματα. Θα σας το δώσει κόβοντας το από ένα μπλόκ που έχει μπρο-στά του.

Μη νομίζετε όμως πως όλη αυτή η ιστορία της εισόδου των επιβατών και των ρέστων κρα-τάει ώρα. Ζήτημα δευτερολέ-πων είναι. Χάρην γούστου κρά-τησα χρονόμετρο! Σε ένα λε-πτό της ώρας 22 επιβάτες εί-χαν μπή σε ένα λεωφορείο της Νέας Υόρκης, ενώ στο ίδιο χρο-νικό διάστημα του ενός λεπτού, όπως μέτρησα, 8 επιβάτες έ-νός αθηναϊκού τραμ δεν είχαν ξεμπερδέψει καλά-καλά με τον εισπράκτορα.

Νά λοιπόν ποιες είναι οι έ-ξυπνες μηχανικές που προσφέρει έ-να μηχανικό κουτάκι τοποθετη-μένο εκεί που χρειάζεται. Από κάτι τέτοια μικροπράγματα μπο-ρεί κανείς να διαπιστώσει πως το κάθε τι στις Ηνωμένες Πολι-τείες πριν μπη σ' εφαρμογή έχει μελετηθεί ως την μικρότερη λεπτομέρειά του: Κι' άλλο τώ-ρα!

Το «λόκερ». Στις απλόχωρες αίθουσες ανάμνησης των σιδηρο-δρομικών σταθμών, των αερο-δρομίων και των άφιετρίων των υπεραστικών λεωφορείων θα δη-τε στους τοίχους σειρές δολα-ριών από μεταλ-λικά ντουλάπια.

Ο χώρος κάθε ντουλαπιού μπο-ρεί να πάση ά-νετα δυο βαλί-τσες μετρίου με-γέθους. Βγαίνε-τε, ως πούμε, από το τραίνο ή το αεροπλάνο ή το λεωφορείο και θέλετε ν' α-φήσετε καπου τη βαλίτσα σας ή ένα δέμα για να μη το κουδου-λάτε μαζί σας ε-κεί που προέ-κει να πάτε. Υ-πάρχει το «λό-κερ» που είναι το μεταλλικό ντου-λάπι. Ρίχνετε έ-να «κουώρτερ» 25 σέντς δηλαδή και η κλειδα-νοίγει αυτόμά-τως. Βάζετε μέ-σα το δέμα, κλει-δώνετε και παίρ-νετε το κλειδί. Με τα έ-κ ο-σ ι πέν-τε σέντς ενοικιάζετε το ντουλάπι για 24 ώρες.

άλλα όποια όρα προηγούμενα θέλετε μπορείτε να περάσετε να πάρετε το δέμα σας. Άλλοι: Μπερβερέτς είναι το αναψυκτικό ποτό. Ντισπένσερ ο χορηγητής. Μ' άλλα λόγια το μηχανήμα που χορηγεί αναψυκτικά ποτά. Θα τα βρείτε παντού. Στους σταθμούς και τα άθλητικά γή- σταθμια, στα μεγάλα καταστήμα- τα και σ' όλους τους χώρους που μπορεί να συγκεντωθείται πλήθος. Άλλα απ' αυτά «χο- ρηγούν» μπουκάλια με Κόκα- Κόλα ή Πέτσι- Κόλα ή Σέβεν- Άπ ή Ρούτ- Μπέρ και άλλα λε- μονάδα, ή πορτοκαλάδα ή Κό- κα- Κόλα σ' ένα χαρτονένιο πο- τήρι που σου έρχεται σχεδόν στο χέρι. Όλα τα ποτά «εερ- βρίονται» παγωμένα.

Είχα πεί στο μεγάλο δω- δεκάροφο κατάστημα του «Μαίησος» στη Νέα Υόρκη για να το δω και για να φωνιά μερικά πράγματα. Αυτό το κα- τάστημα έχει ό,τι ζητάτε. Χρειάζονται ώρες δολκιπής για να το φέρετε όλα, και θέλει κότσια εδώ που τα λέμε. Δεν ξέρω πόσο είχα περπατή- σει εκείνη την ημέρα και ήμου- να κουρασμένος και διψασμένος, κατεβάζοντας με το έσκαλη- τορ» (άλλο αυτόματο κι αυτό) απ' το τελευταίο πάτωμα και σά να την είχα παραγγείλα βλέπω μπροστά μου μιά... υποχρεω- μικάτα επιγραφή πάνω σ' έ- να «μπερερέτς ντισπένσερ»:

«Άσρ γιού θέρστυ; Ντρίνκ αϊ κόουκ! Διλαόη: «Διψάτε; Πίητε μιά Κόκα- Κόλα»!

Δεν το είχα ξαναδύ αυτό κι' έσπευσα να ρίξω ένα «νίκελ» στο «σλάτ» στη σχισμή δηλαδή του «ντισπένσερ», περιμένοντας με περιέργεια να δω πώς θα έ- πινα το αναψυκτικό. Στην άρχη άκουσα κάτι γούρ- γούρ- γούρ- στο έσωτερικό του μηχανήμα- τος, ύστερα βλέπω να πέφτει έ- να χαρτονένιο ποτήρι σε μιά θεσί «υποδοχής» και μιά κούνη- λα να βγαίνει από μιά κούπη- και να χύνει το αναψυκτικό μέ- σα στο ποτήρι. Φοβήθηκα μιν ξεχειλίσει, αλλά η βρύσι στα- μάτησε εγκαίρως. Δεν έκανα τί- ποτ' άλλο παρά ν' απλώσω το χέρι και να πάρω το ποτήρι με την παγωμένη κι' άορισμένη «κόουκ». Ήταν τόσο η δίψα μου που μου φάνηκε νέκταρ, κι' ευχήθηκα ένδομυχα «γειά στα χέρια» κείνων που έφτιαξαν το «μπερερέτς» και κείνων που έ- πινόησαν το «ντισπένσερ»!...

Και μιά που μιλούμε για τη- λέφωνα θα είχα να σας πω διε- ξοδικά πώς ο τηλεφωνικός κα- τάλογος μιάς αμερικανικής με- γαλοπόλεως είναι δολκιπής... διβλοήθηκ. Ο κατάλογος, πα- ραδείγματος χάριν, της Νέας Υόρκης είναι πεντάτομος, όσα είναι και τα «μπόρσοι», τα διαμερίσματα δηλαδή, που την απαρτίζουν: Το Μανχάτταν, το Μπρούκλιν, το Κουίνς, το Μπρόνξ και το Στάιπτεν. Άϊ- λαντ. Δεν μέτρησα πόσες σελί- δες είναι ούτε και πόσα τα έ- κατομμύρια των συνδρομητών, αλλά το πάχος και των πέντε τόμων μαζί είναι περίπου 25 πόντοι. Οί χιλιάδες των σελί- δων τους είναι πυκνοτυπωμένες με κάτι γραμματάκια, ψειρίτσες και τα ονόματα με τις διευθύ- σεις συντεταγμένα στο άπο- λυτο.

Για να είναι εύρηστοι αυτοί οι πέντε τόμοι, βρίσκονται κρε- μασμένοι, από τη ράχη τους δίπλα στους τηλεφωνικούς θα- λαμίσκους, από ένα μαρμαρέ- πώς να το πω;—που έχει με- ταλλικές δεργες. Κάνετε μιά απλή κίνηση κι' ο τόμος που χρειάζεστε ανεβαίνει επάνω, έ- τοιμος να τον ξεφυλλίσετε. Οί αριθμοί των τηλεφώνων είναι πενταψήφιοι, αλλά με δυο γραμ- μάτα του αλφαβήτου μπροστά που σημαίνουν την τηλεφωνική περιοχή του αριθμού. Όταν τη- λεφωνήσετε παραδείγματος χά- ριν ΕΣ 5.3376 σημαίνει πως ο αριθμός αυτός βρίσκεται στο

μέσο να περιμένει ούρά, να σου ζυγίσουν το γράμμα, επόσο κά- πωρε ρεότα κι' ύστερα να ρί- κης το γράμμα στο αεροπορι- κωτεριό, όχι σε άλλο. Χασ- μέρια και τίποτ' άλλο. Εκεί, θα ρίξετε το γράμμα στο πλησιέστερο γραμματοκι- βώτιο και βρίσκονται απ' αμ- μί, σχεδόν σε κάθε σταυροδρό- μω φιλά, δεν έχετε δηλαδή μιά 15 σέντς του πεντάρα για τα κάπου εκεί κοντά θα υπάρχει, αυτόματα μηχανηματάκι που θα τσαϊνιτζ' μπαξ' δηλαδή το κου- ζετε και κεί στη σχισμή ένα μοχλό και θα πεταχτούν αμέ- τως δυο δεκάρες και μιά πεν- τάρη.

Τα φιλά αυτά τα «τσαϊνι- κά» σας χρειάζονται παντού σιμεύουν ως μάρες. Άς πού- να τηλεφωνήσουμε απ' το «τη- λέφωνα» δια το κοινό, θα πτη- πει να πάρουμε μιά μάκα απ' κεί, στα «επάμπλκ τέλεφον» δεκάρα, το «νταίμ» ως μάκα, μιά, ή δυο πεντάρες, τηλεφώνη- δέ οί κατάλληλες θέσεις για να τα τα νομίσματα.

Οί Αμερικανοί κάνουν εύρύ- τατη χρήση του τηλεφώνου. Σ' όλα τα καταστήματα, στα ρέ- στωραντζ, στα «εντράγκε», απ' τα μεγαλύτερα ως τα μικρότε- ρα, στους σταθμούς, στα ξενο- δχεία κι' άλλοι υπάρχουν σει- ρείτε να τηλεφωνήσετε άνετα καθισμένη σ' ένα σκανάκι και κλείνοντας την πόρτα ώστε να μην άκούη κανείς απ' έξω.

Και μιά που μιλούμε για τη- λέφωνα θα είχα να σας πω διε- ξοδικά πώς ο τηλεφωνικός κα- τάλογος μιάς αμερικανικής με- γαλοπόλεως είναι δολκιπής... διβλοήθηκ. Ο κατάλογος, πα- ραδείγματος χάριν, της Νέας Υόρκης είναι πεντάτομος, όσα είναι και τα «μπόρσοι», τα διαμερίσματα δηλαδή, που την απαρτίζουν: Το Μανχάτταν, το Μπρούκλιν, το Κουίνς, το Μπρόνξ και το Στάιπτεν. Άϊ- λαντ. Δεν μέτρησα πόσες σελί- δες είναι ούτε και πόσα τα έ- κατομμύρια των συνδρομητών, αλλά το πάχος και των πέντε τόμων μαζί είναι περίπου 25 πόντοι. Οί χιλιάδες των σελί- δων τους είναι πυκνοτυπωμένες με κάτι γραμματάκια, ψειρίτσες και τα ονόματα με τις διευθύ- σεις συντεταγμένα στο άπο- λυτο.

Για να είναι εύρηστοι αυτοί οι πέντε τόμοι, βρίσκονται κρε- μασμένοι, από τη ράχη τους δίπλα στους τηλεφωνικούς θα- λαμίσκους, από ένα μαρμαρέ- πώς να το πω;—που έχει με- ταλλικές δεργες. Κάνετε μιά απλή κίνηση κι' ο τόμος που χρειάζεστε ανεβαίνει επάνω, έ- τοιμος να τον ξεφυλλίσετε. Οί αριθμοί των τηλεφώνων είναι πενταψήφιοι, αλλά με δυο γραμ- μάτα του αλφαβήτου μπροστά που σημαίνουν την τηλεφωνική περιοχή του αριθμού. Όταν τη- λεφωνήσετε παραδείγματος χά- ριν ΕΣ 5.3376 σημαίνει πως ο αριθμός αυτός βρίσκεται στο

*Εσπλανάντ του Μπρούκλιν, Σευλλίζοντας τους καταλό- γους σε διάφορες αμερικανικές πόλεις για να δω έναν κάποιον άοριθμό βλέπα πολλές φορές με έκπληξη άνάμικτη με συγκίνηση κατεβάζα δολκιπρά από έλλη- νικά ονόματα όμογενών μας που κατοικούσαν εκεί. Συναντούσα κομμάτια είκοσριά, άς πούμε, Γαλανόπουλους ή άράδα Σπι- ρίδης Α., Σπυρίδης Ε., Σπυρί- δης Κ., ή Σαραντάκος, Σαραν- τάκος, Σαραντάκος και έπεται συνέχεια. Μερικές φορές δεν άν- τεχα στον πειρασμό κι' έπαιρ- να τον άριθμό ενός Έλληνα, έτσι καθώς δρισκόμουνά όλομό- ναχος στα βάθη των δυτικών Πολιτειών, χιλιάδες μιλία μα- κρύτερα από την Ελλάδα:

—Έ! γεία χαρά, Πατρίδα!... —Ποίος στο τέλεφον; —Τί σε νοιάζει; Ένας Έλ- ληνος περπατάει από δω, Έ- ται σε πήρα για να σου πώ χαϊρετίσματα απ' την Πατρίδα, απ' το χωριό...

—Μά ποίος είσαι, μάμ μπρά- δερ; Πού να σε βρώ, να φάμε μαζί, να τα πούμε; —Δε χρειάζεται. Ήθελα ν' άκούσω δυο κουβέντες έλλην- κές. Με συγχωρή, θέβαια, Ε; Γεία χαρά!

—Όπως αγαπάς, πατριώ- τη! Μπαί, Μπαί!... —Α! τί καλοί πού είναι οί Έλληνες της Αμερικής. Χωρίς να ξέρουν ποίος είσαι κι' από πού κρατάς ή σκούφια σου, έ- ται να τους πής πώς έρχεσαι απ' την Πατρίδα, γίνονται θυ- σία.

* Άλλά για να επανέλθουμε στο θέμα μας, θα σας πώ μερι- κά άκόμα για τις μηχανικές μι- κροεκολίες που έχουν οί Αμε- ρικανοί. Όλα αυτά τα είδικά μηχανήματα χαρακτηρίζονται με το όνομα «Ότοματ» που οί Αμερικανοί το προφέρουν «Ό- ροματ» μιά κι' έχουν τη μανία ν' αλλάζουν την προφορά και των συμφώνων. Άφήστε πιά με τα φωνήεντα τί γίνεται. Έτσι, σαραντά, προφέρουν «φόρτυ», όταν θέλουν να πουν «φόρτυ», όταν προφέρουν «φόρτυ», όταν προφέρουν «Κάντιλ- λακ» προφέρουν «Καυίλλιακ», δ- μπαμπάς, προφέρουν «νταίντυ», και ούτω καθ' έξής. Θα σας πώ μερικά λίγα λοιπόν κι' έγω με την α- μερικανική προφορά για να ει- μαστε 'Ο Κεύ!...

* Όροματς λοιπόν λένε και τα μεγάλα μαγαζιά, σαν τα δι- ροπλαστήρια, όπου ο πελάτης μεσολαβούν γκαρόνι, ταμίες παράλληλοι τοίχοι είναι γεμά- τοι από κρύπτες, στη σειρά, μέ- τωλαιοι το κατόπιν. Οί κρύ- πτες αυτές σκεπάζονται από έ- να υαυλί και βλέπει κανείς τί κεί να βρήτε. Κάθε μισορέτι- δέος: τα «παίξ» που είναι ένα γλύκισμα παραγεμισμένο με κε- ράκι, καίκες όλων των ειδών, όπως επίσης και πάστες, πο- δών τ' αναψυκτικά, κρέμες και κρύπη έχει στο πλάι της μιά σχισμή για να ρίξετε το αντί- στοιχο με την τιμή του περιεχο- μένου νόμισμα. Ρίχνετε μιά δε- ατομάτως, Παίρνετε το ποτή- ρι το γάλα ή το «παί», πηγαί-

νετε σ' ένα τραπέζι κάθεσθε και το τρώτε. Πηρούνια και κου- τάκια υπάρχουν σε είδικές θί- κες και παίρνετε όποιο χρειά- ζεστε. Νερό θα πάρετε απ' τη βρύση που τρέχει αυτόματα κι' αυτή πιέζοντας με το ποτή- ρι δυο κουμπιά που βρίσκο- νται κάτω από την κανάλα. Έάν κανείς δεισδεχτεί σε μπαρ με τρυφερή συντροφιά και χορεύεται και λίγη μουσική ή ναι εύκολα να την έχη αυτόμα- τως. Σε κάθε τραπέζι υπάρχει κι' ένα «κουμπιό». Είναι κι' αυτό ένα μαρμαρέτι με έξυ- πνότητα μηχανισμό. Έχει σε μέσα του κι' έναν κατάλογό των δισκων που βρίσκονται στο κεντρικό μηχανήμα που είναι τοποθετημένο στο βάθος του μαγαζιού. Ο έπιθυμών, γυρι- ζοντας μιά στροφέιγα φέρνει το όνομα του δισκου σ' ένα κα- τάλληλο σημείο, ρίχνει μιά πεν- τάρη κι' άμέσως θ' άκούση ή τσι- ζέτα ο δισκος που διαλέ- ξε, που άκούγεται σ' όλο το μαγαζί από διακριτικά τοποθε- τημένα μεγάφωνα.

* Θέλετε να βγάλετε τη φωτο- γραφία σας; Μπαίνετε σ' ένα σταθμό ή σ' ένα μεγάλο κατα- στήμα, όπου υπάρχουν είδικες γ', αυτή τη δουλειά καμπίνες. Ρίχνετε ένα νόμισμα σε μιά τρύ- πα και έχετε αυτόματα έξη ώραιες φωτογραφίες, σε έξη διαφορετικές πόζες, εν δνλο του μινοντες, μέσα σε δυο μόνο λε- πτά, χωρίς τη μεσολάβηση κα- νέως φωτογράφου.

Μά να κι' ένα «ώροματ» προ- λυ περίεργο! Βρέθηκε, άς πού- με, ένας κύριος έξω χωρίς να φορά τη γραβάτα του, πειθιδή είναι καλοκαίρι, και έν τώ με- ταξύ τα μαγαζιά έχουν κλεί- σει, αλλά χρειάζεται να πά κά- ποτου, όπου δεν μπορεί να εμ- φανιστεί χωρίς αυτό το έξαρ- τημα της ανδρικής αμφιέσεως. Τί να κάνει; Νά πάη σπίτι και να γυρίση μπορεί να χρειάζε- ται και δυο και τρεις ώρες. Α- πλοούστα θα ρίξη το αντίστοι- χο νόμισμα σε κάποιο μηχανικό κουτί και θα πεταχτεί μιά γρα- βάτα, ώραία διπλωμένη στο σε- λοφάν. Από το ίδιο κουτί μπο- ρεί να πάρη και μαντήλια ή και κολλαρο ακόμη αν του χρειά- ζεται.

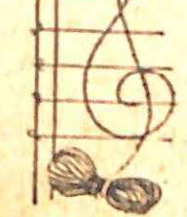
* Αν διψάτε και θέλετε να πιήτε νερό; Θα ρίξετε ένα σέντ σε μιά από τις είδικες θήκες που βρίσκονται στους σταθ- μούς, στους διαδρόμους των υ- πουργείων ή των υπίληνιγκς και θα έχετε ένα χαρτονένιο ποτήρι με το όποιο θα πιήτε απ' την παρακείμενη βρύσι. Άλλά και στους κήπους των πλατειών, στα πάρκα που είναι άφθονα σ' όλες τις πόλεις, υπάρχουν αυτόματα βρυσοϋλες για να ξε- διψάση ο διαβάτης. Θυμάμαι μιά τέτοια βρυσοϋλα στην Ου- Κανέτικατ, ένα κηπάριο της Κάνω από τη Ντυπτον Σέρκλ, απ' όπου περνούσα τακτικά. Εί- τε διψούσα, είτε όχι στεκόμουν- να να πιά λίγο νερό. Γύριζα ταγόταν κατακόρυφα. Μου ά- χε και μερικά παγκάκια, γιατί έμοιαζε με την πλατεϊούλα του Ήταν μιά νησίδα, γαλήνης κι' άθουσα εκεί πολλές φορές κα- κουραστώ, ενώ τ' αυτοκίνητα ά- ρογακάβαιναν κατά χιλιάδες, φέρο.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο

ΦΙΑΣΙΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΟΡΑΙΟ ΠΛΕΚΤΟ

ΠΟΥΛΟΒΕΡ

με άζουρέ λουρίδες

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. τρι- κλων μαλλί σε ό,τι χρώμα προτιμάτε. Βελόνες Νο 2½. ΔΕΙΓΜΑ: Για 5 έκατ. ύψος και πλάτος, πλέ- ξετε 22π επί 25 δελόνες. ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π= 1π καλή, 1π ανάποδη. Ξέρσευ=1 δελόνα κα- λή, 1 δελόνα ανάποδη. Φανταίζι πλέξις=1η— 10η δελόνα: Ξέρσευ, 11η δελόνα (ή καλή με- ριά του πλεκτού): * 3π καλή, 1 ζετέ (βάλετε κλωστή στη δελόνα σας), 1 διπλό κλείσιμο (πάρετε 1π άπλε- κτον καλή, πλέξετε 2π μαζί καλή και περάστε τον άπλεκτο από πάνω), 1 ζετέ. Συνεχίστε από *. 12η δελόνα: ανάποδη, 13η δελόνα: * 1 ζετέ, 1 διπλό κλείσιμο, 1 ζετέ, 3π καλή. Συνεχί- σε από *. 14η δελόνα: ανάποδη, 15η και 16η δελόνα: όπως ή 11η και 12η δελόνα. 17η και 18η δελόνα: όπως ή 13η και ή 14η δελόνα. Έπαναλαμβάνετε συνεχώς αυτές τις 18 δελόνες. ● ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις δελόνες σας 109 πόντους και πλέξετε λάστι- χο 1+1π επί 8 έκατ. Στην επόμενη ανάποδη δελόνα προσθέ- σετε 10π σε κανονικές άπστάσεις. Συνεχίστε με τη φανταί- ζι πλέξι προσηθέντας κάθε 2 έκατ. και στις δυο μεριές του πλεκτού από 1π (10 φορές). Σε γενικό μάκρος του πλεκτού 29 έκατ. σχηματίζετε τα ζαπινέ μανικάκια κατά τον έξης τρόπο: Προσθέτετε και στις δυο μεριές του πλεκτού στο τέλος της δελόνας από 3π (2 φορές), 2π (6 φορές), 1π (2 φορές), 12π (2 φορές). Θα έχετε έτσι 183π στη δελόνα σας. Λοξέψετε την έξωτερική άκρη του μανικιού προσηθέντας κάθε 2 έκατ. από 1π (8 φορές). Θα έχετε τώρα 199π. Όταν το μανικάκι θα έχη φάρδος 18 έκατ., σχηματίζετε τους ώμους κλείνοντας από κάθε μεριά του πλεκτού 9π (6 φορές) και 10π (10 φορές). Τους 45π που θα σας μείνουν περάσετε σε μιά βοηθητική δελόνα και αφή- σετέ τους να περιμένουν.

● ΕΜΠΡΟΣ

Πλέκεται όπως και ή πλάτη αλλά εδώ θα σχηματίσετε το ντεκολτέ, κατά τον έξης τρό- πο: Σε γενικό μάκρος του πλε- κτού 34 έκατ., χωρίσετε το πλεκτό στα δύο, πλέκοντας μα- ζί τους δυο μεσαίους πόντους για να έχετε ζυγούς πόντους. Περάσετε το μισό σε μιά βο- ηθητική δελόνα και συνεχίσετε το πλέξιμο με το άλλο μισό εις το όποιο προσθέτετε 6 νέ- ους πόντους προς τη μεριά του άνοιγματος για τη λωρίδα του ντεκολτέ. Τους 12π προς τη μεριά του ντεκολτέ πλέκετε Ξέρσευ πάντοτε και τους υπό- λοιπους με τη φανταίζι πλέξι. Όταν το μανικάκι θα έχη φάρδος 18 έκατ., σχηματίζετε τον ώμο όπως στην πλάτη, άλ- λα συγχρόνως κλείστε τους 6π της λωρίδας του ντεκολτέ σε μιά φορά. Έν συνεχεία άν- τι να κλείνετε τους πόντους του ντεκολτέ, όπως κάνομε συ- νήθος στα άλλα πλεκτά, περ- νάτε κάθε φορά σε μιά βοηθη- τική δελόνα από 6π, 4π, 3π (2 φορές), 2π (2 φορές), 1π (2 φορές). Πλέξετε το άλλο μι- σό με τον ίδιο τρόπο αλλά άν- τικουστό. Για την επάνω λω- ρίδα του ντεκολτέ περάσετε σε μιά δελόνα τους 22π του άρι- στερου μπροστινού, τους 45π της πλάτης και τους 22π του δεξιού μπροστινού που είχανε στις βοηθητικές δελόνες. Τους 89 αυτούς πόντους πλέξετε 4 έκατ. Ξέρσευ και κατόπιν κλεί- σετέ τους.

● ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τα κομμάτια ά- πό την ανάποδη με ένα νωπό πανί. Ράψετε τις πλάινες ρα- φές και τις ραφές των ώμων. Γυρίστε ένα στριφωιατάκι στα μανικάκια. Διπλώστε στη μέση τις λωρίδες του ντεκολ- τέ και ράψετε την άκρη στην ανάποδη μεριά του πλεκτού με κουφές βελονιές. Χ. Κ./

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΛΜΠΕΡ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΕ ΑΠΡΟΟΠΤΟ ΦΙΝΑΛΕ

Π ΩΣ μπορεί να αντίδραση κανείς σ' έναν έρωτα, που δεν έχει ανταπόκρισι; Την απάντησι σ' αυτή την έρώτησι θα ήθελα πολύ να την έξη ο 'Αλμπέρ Μερνινγκέ. Μά κανείς δε μπορούσε να του την δώση. Ήταν απλοούστα, έρωτευμέ- νος με την Συζέτ Ντελανοέλ, που είχε κατακτήσει μεγάλη καλλιτεχνική φουσιγγωμία.

Ο 'Αλμπέρ είδε κάποτε τη φωτογραφία της σ' ένα εξώφυλ- λο περιοδικού και τρελλάθηκε. Βάλεθε, όπωσδήποτε, να την κάνει να τον έρωτευθί, αν και αυτός ήταν ένας άσημαντος τυ- πογράφος. Άλλά καλλιτέχνης τυπογράφος.

Μά ο καυμένος ο 'Αλμπέρ ύ- πέφερε το μαρτύριο του Ταντά- λο, γιατί ή τυχή τάχε φέρι- έτσι, ώστε και οί δυο και ο 'Αλμπέρ και ή Συζέτ να μένουν στην ίδια συνοικία και, άκόμα, στην ίδια πολυκατοικία. Εκεί- νη κρατούσε ένα δολκιπρό δια- μέρισμα στο δεύτερο όροφο με θέα προς την λεωφόρο, ενώ ο 'Αλμπέρ είχε τρυπώσει σ' ένα μικρό δωμάτιο στο υπόγειο.

Κατάπτηρες τρελλός, του έλεγαν οί συνάδελφοι του στο τυπογραφείο, που είχαν ανα- καλύψει το μυστικό του. Ή Συ- ζέτ δεν είναι για σένα!

Νά την λησμονήση ναί. Τό ήθελε. Μά ο έρωας δεν έχει ιδέα νειρο...

Όλοι μας έχουμε κάποιο όνειρο, χαμογέλασε ή Συζέτ, μόνο που πολύ σπάνια εκπλη- ρώνεται!...

Ναί, αλλά το δικό μου δεν είναι όνειρο από τα άπρα- γματοποίητα, που λέμε... Έχω μερικές οικονομίες... Και δε ντρέπομαι καθόλου, αυτές τις μικρές οικονομίες μου, τις θυ- γιάω για...

Για μιά περιπέτεια μαζί μου... συνεπλήρωσε γελώντας ή Συζέτ.

Ναί. Πολύ καλά. Αύριο, που αρχίζει το Σαββατοκύριακο, πάμε... όπου θέλεις!...

Όταν βρέθηκα στο μικρό έξοχικό κέντρο, ο 'Αλμπέρ, που έξακολούθωσε να νομίζει ότι ο- νειρευόταν, έβαλε το χέρι στην τσέπη του κι' έβγαλε ένα μά- στο φρεσκοτυπωμένα χιλιάρι- κα.

Αυτές είναι οί οικονομίες μου, είπε. Είναι να τις εδο- ψουμε έχουμε καιρό...

Η Συζέτ άρπαξε τα χιλιά- ρικα και τα τσαλάκωσε άνάμε- σα στα λεπτά χερσάκια της.

Άλμπέρ, δεν έχω ανάγ- κη απ' τα λεπτά σου! Έχω άκόμα, ώστε να ζήσουμε κι' οί δυο εύτυχισμένοι, γιατί, έγω, δεν ντρέπομαι που το λέω, σ' αγαπούσα και σ' αγαπώ! Δε θέλω να κάνης καμιά θυσία! Κι' ενώ φιλούσε τον 'Αλμπέρ, άναψε τον αναπτήρα της κι' έ- βαλε φωτιά στη χιλιάρικα!...

Η Συζέτ είχε πη όλη την αλήθεια. Τό ίδιο κι' ο 'Αλ- μπέρ. Μόνο που αυτός άπέκρυ- ψε, ότι, σαν καλλιτέχνης τυπο- γράφος, είχε τυπώσει μόνος του στο τυπογραφείο τα χιλιά- ρικα, πού, φυσικά, ήταν πλα- στά!...

ΑΝΡΙ ΓΚΟΛΑΝ

Η ΤΖΟΥΛΙΑ

ΚΑΝΕΙ ΟΝΕΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΡΑΚΗ

9^{ον}

— 'Η Ρένα είναι χρωμένη στην μαντάμ Μπέτυ, όπως άλλως τε είμαστε όλες μας. Τώρα λοιπόν που κατάλαβε πως η κοπέλλα είναι σε ενδιαφέρουσα, θα της ζητήσει πίσω τα χρήματα. Κι' επειδή φυσικά εκείνη δεν δάχνει να της τα επιστρέψει, θα της δώσει ένα μικρό επίδομα να τελειώσει τα μαθήματα της σχολής. Όταν αρχίσω να εργάζομαι ως μανекέν θα της επιστρέψω τα χρήματα.

— 'Η Τζούλια έκανε όχι με το κεφάλι. — 'Η Ρένα δεν έχει χρήματα, συνέχισε η άλλη. Αυτό το ξέρει η Μπέτυ. Κι' επειδή ακριβώς το ξέρει θα είναι περισσότερο απαιτητική. Στο τέλος θα την υποχρεώσω να κάνει μια επίσκεψη σε κάποιον που θ' αναλάβει να πληρώσει το χρέος της. 'Η Τζούλια και πάλι δεν κατάλαβε. — Διπλασί ποιος θα το πληρώσει; — Όχι! Είσαι κοινή! Πολλά ζητάς: 'Η κυρία Μπέτυ γνωρίζεται με πολύ κόσμο κι' έχει ένα κορνιέ με δυο χιλιάδες δολάρια και νομίζω τηλεφώνω. Και τι δώματα; Τά πιο διαλεχτά πρόσωπα της Αθήνας. 'Η αγοράζωμεν των σοβαρών κυρίων για την ηθική της ελληνικής κοινωνίας.

— 'Η φωνή της ήταν γεμάτη από μια πικρή ειρωνεία και στα χείλη της σχεδίαζαν ένα κοροϊδευτικό χαμόγελο. 'Η Τζούλια ένοιωσε ξαφνικά ανήσυχη. Μά γιατί μου τα λές όλα αυτά, Χριστούλη μου; Πώς είναι δυνατό; 'Η μαντάμ Μπέτυ μοιάζει με μια τόσο αξιοπρεπή κυρία. Όχι, δε μπορεί να είναι αλήθεια. Θέλει ίσως να με απογοητεύσει. Θέλει ίσως να με απογοητεύσει να φύγω πριν αρχίσω καλά-καλά τα μαθήματα. 'Όσο λιγότερα μανηκεν τόσο πιο εύκολη η εξασφάλιση δουλειάς στους εύπορους μόνους. Ναι, βέβαια, και τα λόγια της κυρίας Μπέτυ που άκουσα λίγο νωρίτερα ήταν κάπως υπερβολικά και άφισαν μερικά υπονοούμενα. 'Αλλά όχι ως εκεί. Σ' αυτήν τουλάχιστον φέρεται πολύ ευγενικά.

— Πού θα πάς τώρα; τη ρώτησε η 'Αγγέλα. — Σπίτι. — 'Εξακολουθεί πάντα να σου φέρνεται άσχημα η αδελφή σου; — 'Η κατάστασι έγινε χειρότερη, αναστέναξε η Τζούλια. — Της διηγήθηκε με δυο λόγια το τί συνέβαινε με την Καίτη εξ αφορμής του γάμου που ετοίμαζε.

— Από τον καιρό που πέθανε ο πατέρας η ζωή μου έγινε μαρτύριο, κατέληξε. 'Η κακία της δεν περιγράφεται. Μ' έχρεωνεται και με ζηλεύει. 'Ελπίζω όμως πως σύντομα θα φύγω από κει μέσα. — Κρατάω ένα δωμάτιο στην οδό Σκουφά, είπε η 'Αγγέλα. 'Αν θέλεις έλα να μείνεις μαζί μου. 'Η σπιτονοικοκυρά είναι μια καλόβολη γυναίκα. Δεν θα έχω αντίρρηση.

— Σ' ευχαριστώ. Μά η μαντάμ Μπέτυ μου υποσχέθηκε πως θα με βοηθήσει να νοικιάσω μια κάμαρα. Μου είπε επίσης πως θα μου δίνει ένα μικρό επίδομα να τελειώσω τα μαθήματα της σχολής. 'Όταν αρχίσω να εργάζομαι ως μανекέν θα της επιστρέψω τα χρήματα.

Κούνησε μελαγχολικά το κεφάλι της και πήρε σοβαρό ύφος. — Δεν ξέρω, πρόσθεσε, γιατί όταν φέρνω στο νου μου αυτή τη γυναίκα την παρομοιάζω πάντοτε με μια επικίνδυνη άραχνη που τυλίγει μεθοδικά με γλυκό τρόπο τα θυμάτα της για να τα χτυπήσει όταν πιά θα είναι ανίκανα να αντισταθούν. Και όμως παριστάνει τη θεοφοβούμενη. Την έχω δηλ με τα ίδια μου τα μάτια να προσεύχεται γονατιστή στις εικόνες.

Σταμάτησε να μιλάει για μια στιγμή. — Δεν έπρεπε να μπλέξω μαζί της! είπε. — Μά εσύ γιατί έγινες μαθήτριά της; απόρησε η Τζούλια. — 'Εγώ είναι άλλο! αναστέναξε. 'Από τη μέρα όμως που είδα το κακάνθημα της Φλώρας Δαυδεργίου κατάλαβα. 'Αλλά τότε ήταν άραχνα πιά για μένα. — 'Η Φλώρα ήταν υποψήφια μανекέν; ρώτησε με κοινή ανόσια η Τζούλια. 'Τα μάτια της στοργυλεύσανε και η καρδιά της βρόντησε δυνατά. 'Η εικόνα της παλιάς συμβατήρας της που έπεσε νεκρή μπροστά στα πόδια της πριν μια βδομάδα όταν άνοιξε την πόρτα του ασανσέρ, ξανάβρε στο νου της. 'Ενοιωσε μια παράξενη παγωνιά να την τυλίγει.

— 'Η Φλώρα, ξαναρρώπησε, ήταν μαθήτριά της σχολής; — 'Από το βλέμμα της 'Αγγέλας πέρασε μια σκιά φόβου. Είχε μετανοήσει κιόλας που υπέρεψε αυτό το όνομα σε αυτή τη συμπρωσία. 'Ερριξε μια ματιά φοβισμένη γύρω της. — Μη μιλάς δυνατά, της είπε. — Μά τί φοβάσαι; έκανε η Τζούλια. — Δεν ξέρεις εσύ! αναστέναξε. — Ξέρω ότι πέθανε, επέμεινε εκείνη. Γύρισε και την κύτταξε. Το πρόσωπό της είχε γίνει χλωμό. — Δεν ξέρεις όμως με ποιο τρόπο πέθανε. Κανένα από τα άλλα κορίτσια δεν ξέρει το πώς έγινε αυτό. 'Εκτός από μένα. — Δεν αυτόκτονησε; — Σού! έκανε δονώντας απότομα την κουβέντα η 'Αγγέλα. — 'Η Τζούλια είδε το βλέμμα της να καρφώνεται στο απέναντι πεζοδρόμιο. 'Ενας λιγνός άνθρωπος με ψαλιδισμένο μουστάκι

— ...μόλις, που λές, του είπα πως θέλω να μου φέρεται σά να ήμουν αδελφή του, ξέρεις τί έκανε; Μου ζήτησε βανεικά!

και περίεργα γατίσια μάτια διάσχιζε καθετα το δρόμο και έκοζταν προς το μέρος τους. — 'Ο Μαντράνος! φειδύρισε. Το κάθαρμα που μου ρίχτηκε στο ξενοδοχείο. — Μη μιλάς! τη συμβούλεψε η 'Αγγέλα. Είναι ανδρώπος της Μπέτυ.

— 'Η Τζούλια ένοιωσε μια δυνατή ταραχή να την κυριεύει και τα γονάτια της λύγισαν. Τί ζητάει, Χριστούλη μου, είδω ο Μαντράνος; Πρέπει να φύγω. Μά το κάθε πόδι της ζύγισε ένα τόνο και δεν ήταν σε θέση να κάνει βήμα. Δε σάλεψε. 'Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά. Είχε την αίσθηση πως τη ζύγωνε ένα έρποντο.

— Τί θέλει είδω αυτός; ρώτησε. — 'Εκείνος όμως είχε σταθεί σ' αυτό το μεταξυ κοντά τους. 'Εδωλε τη ρεπούμπλικα και χαίρετσε.

— 'Ηδύνα να σου μιλήσω, 'Αγγέλα, είπε. — Βλέπεις ότι έχω συντροφιά. Έκανε εκείνη κάπως στενοχωρημένη. — 'Ο Μαντράνος έριξε μια αδιάφορη ματιά προς το μέρος της Τζούλιας. — Είναι ανάγκη, επέμεινε. Μπορείς να χαιρετήσεις τη φιλενάδα σου.

— 'Η φωνή του, παρόλο που χαμογελούσε, είχε ένα τόνο προσταγής που έκρυβε κάτι σαν απειλή. 'Η κοπέλλα κατέβασε τα μάτια. — 'Θα σε ξαναδώ, Τζούλια, είπε. — 'Η Τζούλια κούνησε το κεφάλι. Τους είδε να απομακρύνονται και να χάνονται στο βάθος του ανηφορικού δρόμου. — Παράδεισο, φειδύρισε. 'Εδείς πως δε με γνωρίζει. Και όμως στο πρόσωπό του είναι ακόμη τα σημάδια από τα νύχια μου και στο πίσω μέρος του κρανίου του υπάρχει μια γάχα με λευκοπλάστ. Το χτύπημα του σταχτοδοχείου.

— 'Ανασήκωσε τους ώμους και πήγε προς τη στάση του λεωφορείου που θα την έφερνε σπίτι της. Μέσα στο μυαλό της είχε βάθος ήταν πολύ ανήσυχη. Τα λόγια της ξέρεις με ποιο τρόπο πέθανε η Φλώρα... 'Η Μπέτυ... «Στο συρτάρι της έχει ένα κορνιέ με δυο χιλιάδες διευθύνσεις και νομίζω σκάνδαλο που είχε ξεσπάσει αυτές τις μέρες και που είχε γεμίσει τις πρώτες σεπτέμβριες κυρία στην Κηφισιά που νοίκιαζε λικωμένους κυρίους. Θυμόταν και τον τί-Κωλ - Γκέρλες στην 'Ελλάδα; Μά Χριστίνα, είναι δυνατό η κυρία Μπέτυ ρούσε να το πιστέψει... 'Οχι, δε μπορεί να κάνει κάτι χειρότερο ούτε το υποψιά-

Μπήκε στο λεωφορείο και ρίχτηκε σε ένα καθίσμα. — Όλα της φαίνονταν θαμπά και άοριστα. Είχε την αίσθηση ενός μακρινού κινδύνου που την ζύγωνε ύπουλα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19
— 'Η μαντάμ Μπέτυ μπήκε πρώτη στο γραφείο. Περιμένα κατόπι να περάσει η Ρένα κι' έκλεισε την πόρτα. 'Υστερ πολυθρόνα κι' άναψε τσιγάρο. Το κορίτσι κάθισε σε μια καρέκλα απέναντί της και την κύτταξε. — Σκέφτηκα κάτι για σένα, της είπε ύστερα από μια μικρή σιωπή. 'Αλλά πριν αυτό που θα σε ρωτήσω. Γιατί σε έγκαν-τέλειψε ο άντρας σου; — Σας το είπα και άλλοτε! αναστέναξε το κορίτσι. Τον παντρεύτηκα πριν τρεις μήνες... Μά από τις πρώτες κιόλας έβδωμάδες φάνηκε πως δε μ' αγαπούσε. 'Επαιξε στα χαρτιά μερικές φορές και είχα και αρχικά μερικές οικο-γασίες. 'Υστερα μ' έβριζε και με χτυπούσε. — 'Αθνη με την πρόφαση τάχα πως έδω θα μπορούσε να βρή δουλειά. Μείνανε σ' ένα φτηνό ξενοδοχείο κοντά στην Ομόνοια. Το δεύτερο βράδυ έφυγε και δεν ξαναγύρισε. Το άλλο μεσημέρι πήρα ταχυδρομικά ένα γράμμα. Μου έγραφε πως την ώρα που θα το διάβαζα εκείνος θα ταξίδευε για τη Βραζιλία ως μετανά-

στης. 'Εμεινα χωρίς χρήματα και χωρίς κανένα γνωστό σε αυτή τη μεγάλη πόλη. Τότε ο ξενοδόχος με λυπήθηκε. Μου είπε πως γνώριζε μια παλιά καδής πρέπει κυρία που θα μπορούσε να με βοηθήσει και μ' έστειλε σε σας.

— Και σύ, φυσικά, με έλασες. 'Ηταν να γίνης μητέρα και το έκανες. Διπλασί αντί του μαν να χολήν. — 'Όταν ήρθα σε σας δεν το ήξερα. Έκανε κλαψιάεικα η κοπέλλα. Είναι λίγες μέρες τώρα που το κατάλαβα. Πρέπει να με πιστέψετε.

— Κι' όμως εγώ δάλεψα, συνέχισε η Μπέτυ να ξεδοχά ένα σωρό χρήματα για σένα. Νά σε ντυσω, να σε νοικιάσω δωμάτιο, να σου δίνω επίδομα, να σε διδάξω ένα επάγγελμα που θα σε επιτρέψει μια μέρα να ζήσης άνετα και με αξιοπρέπεια. — 'Αχ, Θεέ μου. Ποσο αγνωμοσύνη υπάρχει σ' αυτόν τον κόσμο! Λογάριαζα φυσικά πως θα μου επέστρεψες αυτά τα χρήματα μαζί με τα διδάκτρα όταν σε τοποθετούσα κάπου. Μά τώρα, σ' αυτή την κατάσταση που είσαι... Τό καταλαβαίνεις και μοναχή σου. Οι οίκοι μόδας δεν μπορούν να χρησιμοποίησουν μανекέν με παρημένη κοιλιά.

— 'Αχ, μη με διώχνετε! παρακάλεσε η Ρένα και τα μάτια της γεμίσαν πάλι δάκρυα. Βοηθήστε με και δεν θα το ξεχάσω ποτέ. — 'Η μαντάμ Μπέτυ της έριξε μια λοξή ματιά. Σηκώθηκε κι' έκανε μερικά βήματα μέσα στην κάμαρα. — 'Υστερα πήγε και στάθηκε μπροστά της. — 'Εχω μαλακή καρδιά! αναστέναξε. 'Η λογική μου λέγει πως πρέπει να σε διώξω. Δεν μου χρειάζεσαι. 'Η σχολή μου δεν είναι φιλανθρωπικό ίδρυμα. Είναι μια επιχείρηση. 'Εσύ τώρα είσαι που κατάντησες είσαι παθητικό για την επιχείρησή μου. 'Αλλά σε λυπάμαι.

— 'Εκανε μερικά βήματα ακόμα και συνέχισε: — Για να δούμε, λοιπόν. Για να δούμε τί μπορεί να γίνει. — Μεσολάβησαν μερικά λεπτά σιωπής. 'Η καρδιά της Ρένας ήταν έτοιμη να σπάσει. — 'Αχ, ως μη την έδιωχνε, Θεέ μου. Είναι τόσο μα τόσο φοβερό να μείνη μόνη μια κοπέλλα χωρίς προστασία στους δρόμους της Αθήνας. Κανείς δεν ξέρει τί περάσει όσο να εξασφαλιστεί μια θέση σε αυτή τη σχολή. Είναι απερίγραπτα σκληρή αυτή η μεγάλη πολιτεία που αστράφτει τις νύχτες μέσα σ' οτά φώτα και δείχνει ξενοιαστική και χαρούμενη. Πίσω από το φως είναι το σκοτάδι και μέσα στο σκοτάδι κινούνται σκιές γυναικών γεμάτες μιζέρια και αδίσταχτο πόνο. 'Ηταν κι' αυτές κάποτε κορίτσια και είχαν όμορφα όνειρα για το μέλλον.

— Πρώτα - πρώτα πρέπει να πετάξης από πάνω σου αυτό το παιδί, είπε θυμωμάτιζοντας τη σιωπή η Μπέτυ. Πρέπει να το ξεφορτωθής. — 'Ανασήκωσε το κεφάλι και την κύτταξε. Τα μάτια της στοργυλεύσανε. Παναγία μου, πώς μπορούσε να μιλάει έτσι απλά για ένα τόσο σοβαρό πράγμα; Διπλασί τί έννοει; Νά σκοτώσει το παιδί της; Μά πώς είναι δυνατό μια μητέρα να σκοτώσει το σπλάχνο της; 'Α! 'Οχι! το αυτο δε γίνεται!

— 'Ω! 'Αν δεν θέλεις δεν σε πιέζει κανείς! πρόλαβε η μαντάμ Μπέτυ που κατάλαβε από την έκφραση του προσώπου της κοπέλλας τις σκέψεις της. Δεν υπάρχει λόγος. 'Όμως τότε εγώ θα πρέπει να πάρω πίσω τα χρήματα που ξόδεψα ως τώρα για σένα. Κατάλαβες; — 'Η Ρένα αναστέναξε. — Μά αφού το ξέρετε πως δεν έχω, είπε.

— Τότε με λύπη μου θα καταφύγω στα δικαστήρια. Θά σου κάνω μια μήνυση για υπεξαίρεση στην αστυνομία κι' ένας Θεός μοναχά ξέρει πως θα μπορέσης να ξεμπερδέψης. — 'Η κοπέλλα ξαφνιάστηκε. — 'Θέλω να πώ, συνέχισε η Μπέτυ και χαμογέλασε αγγελικά, ότι μου έχεις υπογράψει μερικές αποδείξεις για τα χρήματα που έδωσα για σένα. Και οι αποδείξεις αυτές γράφουν πως σου παρέδωκα δωδεκά χιλιάδες δραχμές προς φύλαξιν. Τούτο σημαίνει πως σε πρώτη ζήτησι είσαι υποχρεωμένη να μου τις επιστρέψεις.

— 'Θα ήμουν πολύ περίεργη να δώ τί θα συμβή αν πατήση τον ποδόφυρο της, καθώς θ' ανεβαίνει τη σκάλα!

Διαφορετικά σε στέλνουν στη σήμανσι, ύστερα στο δικαστήριο και κατόπι στη φυλακή για κλεισούρα. — Το βλέμμα της γέμισε τρόμο. — Αυτό δεν το ήξερα, ψέλλισε. Δεν θα το κάνετε βέβαια αυτό. — Είμαι υποχρεωμένη, αναστέναξε και προσπάθησε να δώσει στο πρόσωπο της μια ψευτική έκφραση λύπης. Πρέπει, βλέπεις, να προστατέψω τα συμφέροντά μου. — 'Θα κάνω ό,τι μου πητε! ξέσπασε γεμάτη απέλπιση σε λυγμούς η Ρένα. — 'Αχ, δεν έχετε καρδιά!...

— 'Ενα χαμόγελο θριάμβου άστραψε κι' έσβησε στο πρόσωπο της γυναικας. Είχε κερδίσει τον πρώτο γύρο. Μά δεν τελείωσε ακόμα. Το κορίτσι απάραξε μπροστά της κι' αναταράχονταν οι ώμοι του από το αναφύλλιστο. Μά εκείνη έμεινε ασυγκίνητη. Ναι, φυσικά, για όσους την ήξεραν καλά, η μαντάμ Μπέτυ ποτέ δεν είχε καρδιά. Μέσα στο στήθος της υπήρχε μια κόμπρα.

— Τώρα έγινες λογική, είπε. Νά, λοιπόν, που συμφωνήσαμε! Πρέπει να ξεμπερδέψης αυτό το παιδί. 'Αλλά για να γίνει αυτή η δουλειά χρειάζεται ένας γιστρός. Και ο γιστρός πρέπει να πληρωθεί. Καταλαβαίνεις πως σου είναι απαραίτητα μερικά χρήματα. Θά μπορούσα φυσικά να σου δανείσω εγώ κι' αυτό το ποσό. 'Αλλά δυστυχώς δεν είμαι σε θέση. Πρέπει να με πιστέψης. Θά ήθελα πολύ να σε διευκολύνω σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή που περνάς.

— Σταμάτησε. Τώρα ετοίμαζε το δεύτερο χτύπημα. — Άναψε άλλο τσιγάρο. — 'Όμως υπάρχει κάποιος άλλος τρόπος, είπε.

— Ποιος; ρώτησε ανήσυχη η κοπέλλα. — Χαμογέλασε. — Δεν ξέρω πως θα το πάρης. 'Αλλά εγώ εκτιμώ τα κορίτσια που αρπάζουν τις ευκαιρίες. Γνωρίζω κάποιον σοβαρό κύριο που θα μπορούσε να σε βοηθήσει σ' αυτή τη δύσκολη θέση που βρίσκεσαι. — 'Εναν κύριο; — Ναι.

— Κάτι φτεροκόπησε τρομαγμένα μέσα της. — Διπλασί; — Είμαι σίγουρη πως αν φανής καλή μαζί του όλα θα τελειώσουν μ' έναν υπέροχο τρόπο. — 'Η Ρένα κατάλαβε. Δεν ήταν δύσκολο να καταλάβει. — 'Αχ, Θεέ μου! είπε. Αυτό που μου ζητάτε, αν κατάλαβα καλά, είναι τρομερό. 'Η Μπέτυ χαμογέλασε γλυκά. — Είσαι κοινή! Τρομερό θα ήταν να βοηθής από τη μία στιγμή στην άλλη χωρίς πεντάρα στο δρόμο μ' ένα παιδί στην κοιλιά και να τραβίσεις στα δικαστή-

ρια. Γιατί βέβαια εγώ θα ζητήσω τα χρήματά μου. — 'Εκανε μερικά βήματα και αναστέναξε. — 'Εγώ όμως πάλι δεν σε δάχνω. Μαρτύρ μου ο Θεός! 'Αν σου προτείνω αυτή τη λύσι είναι μοναχά γιατί ενδιαφέρομαι για σένα. 'Αν δεν θέλεις ν' ακολουθήσης τη συμβουλή μου θα είσαι υπεύθυνη για ό,τι επακολουθήσει. Δικαίωμα σου να πής ναι ή όχι.

— Τί να πώ; Έκανε γεμάτο απέλπιση το κορίτσι και δάγκωσε τα χείλη του για να ενοίξει την ανάγκη να ξεφωνήσει, να δαγγίλει στριγγιλιές. Τί να πώ στη θέση που βρίσκομαι; Είμαι στην άκρη ενός γκρεμού και σείς με σπρώχνετε να καταρρεύω στο βάθος. 'Αχ, δε με λυπάστε λοιπόν; — Πλησίασε και στάθηκε δοθια μπροστά της.

— Δεν υπάρχει λόγος να κλαίεις, της είπε. — 'Ισα - 'Ισα έπειδή σε λυπάμαι σε συμβουλεύω. 'Αν κάνης αυτό που σε συμβουλεύω, σε μερικές μέρες θα είσαι πάλι εν τάξει, εννοώ μετά την επέμβασι του γιαιτρού. 'Ενα λαστέξ θα ξαναφτιάξω ύστερα την κοιλιά σου και θ' αρχίσης πάλι τα μαθήματα.

— 'Η Ρένα είχε την αίσθηση πως ένα αραχτικό δονιο ζυγιάζονταν πάνω από το κεφάλι της. 'Αν ήταν διαφορετικά, αν είχε λίγο περισσότερο κουράγιο, αν φοβόταν λιγότερο την ερμηιά και τη μίζερια θα σηκώνονταν και θα μούτταρε έπαινο της να της ξεσκίσει το πρόσωπο, αυτό το πρόσωπο με το ψευτικό χαμόγελο και την επιτηδευμένη έκφρασι της συμπίνοιας. Θά την έριχνε και θά της πετούσε κατάνυτρα τα πιο πρόστυχα λόγια που μπορούσε να ξεστομίσει. Θά τη σπάλιζε μια καρά. Λοιπόν δεν ήταν ψέματα τα δσα ψιθυρίζονταν στους διαδρόμους της σχολής. Τα μαθήματα μανηκεν ήταν ένα πρόσημα. 'Η διτρίνα. 'Η πραγματική δουλειά της μαντάμ Μπέτυ ήταν άλλη. 'Αχ, Θεέ μου με τί τέχνη έδενε χειροπόδαρα τα θυμάτα της σε τρόπο που να μη μπορούν κατόπι ν' ανηθούν τίποτα.

— Λοιπόν, δε θα μ' ακούσης; — 'Η φωνή της έφτασε σ' αυτιά της σε σφοδριμα φιδιού. — 'Ανασήκωσε τα μάτια και την κύτταξε. Το βλέμμα της ήταν γεμάτο από μια δουδη έκστασι. 'Αχ, Θεέ μου, ως γινόταν να τη λυπηθεί. Το πρόσωπο όμως της γυναικας έμεινε ανέκφραστο μ' ένα παγωμένο χαμόγελο κρεμασμένο στο κάτω χείλος.

— Λοιπόν θέλεις να σε στείλω σ' αυτόν το κύριο; ξαναρώτησε. — Και η τελευταία ελπίδα θρυμματίστηκε. — 'Επρεπε να λυγίσει. Δεν γινόταν διαφορετικά. Κούνησε απελπισμένα το κεφάλι. Τα μάτια της δούρκασαν πάλι. — 'Θα πάω, είπε με ξεψυχισμένη φωνή. — Τώρα μιλάς ωραία! έκανε η Μπέτυ και μια καινούργια αστραπή θριάμβου πέρασε από το βλέμμα της. Τώρα είσαι πρόνομο κορίτσι. Νά δής που δε θα μετανοήσης.

— Πήγε στο τραπέζι, πήρε ένα χαρτί κι' έγραψε μια διευθύνσι κι' ένα όνομα. Της το έδωσε. — 'Εκεί θα τον συναντήσεις, της είπε. Σ' αυτό το μεταξύ θά του τηλεφωνώ κι' εγώ και θά του κλείσω ραντεβού για το απόγευμα. 'Όσο για το γιστρός, αυτό το ζήτημα άφησε το επάνω μου.

— Τη συνόδεψε ως την πόρτα. — 'Όλα αυτά ένοιόταν μεταξύ μας, είπε. Δεν υπάρχει λόγος να γίνης κουδέντα γι' αυτή τη δουλειά με τ' άλλα κορίτσια. — 'Εκείνος την πόρτα και όταν πέρασαν λίγα λεπτά σήκωσε το ακουστικό του τηλεφώνου και σχημάτισε ένα νούμερο στο καντράν.

— Γεία σου, χρυσέ μου! είπε, σε κάποιον που βρίσκονταν στην άλλη άκρη του σύρματος. — 'Εδω Μπέτυ. Σε στέλνω ένα πράγμα - πρώτη γραμμή για το απόγευμα. Ξέρω πως προελλαίνεσαι για τις μελοχορίες. Είναι τρομερό σάν άρνάκι του γάλακτος. Θά σου κοστίζει φυσικά λίγο ακριβά, μά δεν έχει κανένα να την αναζητήση η να καταγγείλ η στην 'Ασφάλεια. Δουλειά πιστητική, χωρίς κίνδυνο. Κατάλαβες; — 'Ετοιμάστηκε να κλείσει το τη-

λέγαντο μὰ σταματήσε.

— Έχω και κάτι άλλο ένδιαφέρον σ'αυτές τις μέρες, συνέχισε. Είναι ένας ξανθός άγγελος. Τη λένε Τζούλια. Φαίνεται λίγο ξύπνια και ζορική. Μά θα την ντυμπάρω πολύ σύντομα. Έχω ένα ωραίο σχέδιο. Σίγουρη δουλειά κι' αυτή. Όταν τη δης θα καταλάβεις. *Ορβούρα, χρυσέ μου.

Άφησε το ακουστικό και ξάπλωσε στην πολυθρόνα. Τό βλέμμα της φεγγαδολούσε παράξενα. Ή μαντάμ Μπέτυ ήταν ευχαριστημένη σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ή Τζούλια γυρίζοντας στο σπίτι είχε πάρει την απόφασή της. Δεν θα ξαναπηγαίνε στη σχολή της κυρίας Μπέτυ. Τα όσα είδε και τα όσα άκουσε δεν της άρεσαν καθόλου. Έπειτα εκείνη η συνάντησι με τον Μαντράνο την αναστάτωσε.

Τι δουλειά λοιπόν είχε η 'Αγγέλα Καλδή με τούτο το κτήνος που ρίχνε απάνω της ύπουλα ζητώντας με δαβάρω τρόπω να την ξεσκίσει πριν λίγες μέρες σ' εκείνο το ξενοδοχείο της 'Ομόνοιας, όπου κατέφυγε ζητώντας άσυλο για μια νύχτα; Ήταν σ'α' αντίκρουσε ένα συγχωμένο έρπετο να κουλουριάζεται στα πόδια της και να ανατριχίλασε. Λογάριαζε πώς το ίδιο θα ένοιωθε και η 'Αγγέλα καθώς τον είδε να τη ζυγώνει. 'Ομως όταν της μίλησε δέχτηκε απάκουα να τον ακολουθήσει σ'α' να τον φοβάτανε και πήγε χωρίς αντίρροψι μαζί του.

Είναι μερικά πράγματα που δε μπορούσε να τα εξηγήσει η Τζούλια. Μά και όλα τούτα αν δεν υπήρχαν στη μέση ο τρόπος που της μίλησε για το θάνατο της Φλόρας Δαμδέρη ήταν άκοτες να την τρομάξει. «Κανείς δεν ξέρει έκτος από μένα πώς πέθανε αυτή η κοπέλλα!» Καί καθώς μιλούσε και σταμάτησε απότομα τη κουβέντα στη μέση πρόσεξε πώς το βλέμμα της ήταν γεμάτο από φόβο και θλίψη.

Όχι δε θα ξαναγύριζε στη σχολή μαρκεν. Θα μιλούσε στην Καίτη και θα της έλεγε τα καθέκαστα. Καί αυτή σίγουρα θα καταλάβαινε. Μά η αδελφή της δεν ήταν σπύτι. Άπουσίαζε. Ούτε τ' απόγευμα φάνηκε. Σκέφτηκε πώς θα είχαν ξεκινήσει για κομμάτι κοντινή έκδρομη με τον Πανταζή. Σε τούτη την ιδέα ένοιωσε πάλι κάποιο άγκάλο να της άγκυλώνει την καρδιά. Ζήλευε. Ή πολλή πληγή του παλιού έρωτα δεν είχε έπουλωθ' ακόμα, παρ' όλο που δεν ήθελε να το πιστέψει. Βράδυσε και η Καίτη δεν είχε έπιστρέψει ακόμα.

— Το πρωί θα μιλήσω μαζί της, σκέφτηκε.

Κλείστηκε στην κάμαρά της και ξάπλωσε. Ήταν μια άσχημη νύχτα για τη Τζούλια. Ένα πλήθος από άνησυχες σκέψεις τη βασάνιζαν. Ύπάρχουν νύχτες που δεν έχουν δημερώμα και νομίζει κανείς πώς σταμάτησαν την τροχιά τους τα άστρα. Οι δείχτες των ρολογιών δεν κινούνται και το κάθε δευτερόλεπτο μοιάζει αιώνας. Μια τέτοια νύχτα ήταν και η άποψήν για τη Τζούλια. Δε μπορούσε, Θεέ μου, να κοιμηθ'.

Κατά τα μεσάνυχτα άκουσε κάποιο αυτόκινητο που σταμάτησε στην εξώπορτά τους. Τινάχτηκε από το κρεβάτι κι' έτρεξε στο παράθυρο με χτυποκάρδι. Πίσω από τις μισάνοιχτες γρίλλες, είδε τον Πάνο και την Καίτη. Είχαν έπιστρέψει μαζί και γελούσαν και κουβεντάζανε μεγαλόφωνα. Έπρεπε να είναι σίγουρα πολύ ευτυχισμένοι. Ένα κατακαύσι πίκρας υπήρχε στην καρδιά της. Κι' εκείνο το φιδάκι της ζήλειας ξαναζωντανέψε μέσα της. Την άγκάλιασε και τη φίλησε.

Καληνύχτα, αγάπη μου. Είσαι η όμορφότερη γυναίκα που γνώρισα στη ζωή μου...

Καληνύχτα, χρυσέ μου. 'Ονειρο γλυκά, αγαπημένο μου.

Ο Πανταζής ξαναμπήκε στο ατμόκινητο κι' έφυγε. Άκουσε το κλείσιμο της εξώπορτας και τα βήματα της Καίτης στο διάδρομο. Έτρεξε πάλι στο κρεβάτι της. 'Αχ, Χριστούλη μου, πώς βασταίει η καρ-

—Κυτάξτε, καλά, μιά...β ε σ π α σ ι α ν ή!

διά τρυ να λήη τα ίδια λόγια που έλεγε και σ' αυτήν τότε; Τα βήματα σταμάτησαν ύστερα από λίγο και ξαναγίνε ησυχία.

Άχ, να μπορούσε να κοιμηθ' λίγο, να έρθη ο ύπνος να κλείση άπαλά τα βλέφαρά της να πάψη να σκέπτεται! Όμως τίποτα δε γινόταν. Στριφογύριζε άγρυπνα στο κρεβάτι και οι άσχημες έγνοιες δεν έλεγαν να την αφήσουν. Ένας θροβός θίσας από φαντάσματα σουλατσάρει μέσα στην κάμαρα. Ο Νικόλας Καμπής, ο πατέρας της μ' ένα κουρασμένο και πικρό χαμόγελο στα χείλη, η Φλόρα Δαμδέρη με μια παγωμένη έκφρασι τρούουν στα γυάλινα μάτια της, κρατώντας ένα δρέφορ στην αγκαλιά, η Ρένα, το χλωμό κορίτσι με το μελαγχολικό βλέμμα, η 'Αγγέλα Καλδή, ο Μαντράνος με τα γατίσια μάτια, ο Πάνος Πανταζής μ' ένα σκούρο κοστούμι και μια γαρβένα στο πέτο του ασκακιού του. Την κύτταζε και χαμογέλουσε κοροϊδευτικά. «Καλή νύχτα, αγάπη μου. Είσαι η όμορφότερη γυναίκα που γνώρισα στη ζωή μου».

Ήταν μια όπτασι από σκιές που έρχονταν και στέκονταν πλάι στο κρεβάτι της κι' έκαναν παράξενες γκριμάτσες κι' έλεγαν λόγια ακατάληπτα και δεν την άφιναν να κοιμηθ'. Τι άσχημη νύχτα, Θεέ μου.

Άχ, δε μπορούσε να κοιμηθ'. Κι' εκεί σε μια γωνιά της κάμαρας έστεκε ασάλευτη μ' ένα τοιγάρο κρεμασμένο στο στόμα η μαντάμ Μπέτυ. «Ένα - δυό, Ένα - δυό! Δέστε τώρα το κορμί σας και χαμογελάτε! Ένα - δυό. Ένα - δυό!»

Τι νάκανε, Θεέ μου; Ήταν πολύ δυστυχισμένη. Είχε την αίσθησι πώς δρισκεύον στην άκρη ενός γκρεμού. Μια τεράστια άραχνη την κυνηγούσε κι' εκείνη έτρεχε να γλιτώσει κι' όλο κινδύνε να καταρρεύσει λήθη στο βάραθρο. Γιατί, Χριστούλη μου, δεν δημερώνει;

Μια άχτιδα του φεγγαριού τρύπωνε από τις ανοιχτές γυρίλλες κι' ήρθε και θρονοστάθηκε στο μαξιλάρι της. Ήταν μια άνερρη γραμμή από ασήμι. Ύστερα ήρθε κι' άλλη. Κι' έτσι καθώς ήταν η μία πλάι στην άλλη άρχισαν να κουδουνιάζουν σαν άνθρωποι. Καί πράγμα παράξενο, ούτε που το σκέφτηκε πώς τούτο ήταν ένα θαύμα, να μιλούν δηλαδή σαν άνθρωποι οι δυο άσημένιες άχτιδες του φεγγαριού.

— Τον αγαπάς ακόμα, είτε η μία, ή τον μισείς και όμως τον αγαπάς. — Μά πώς γίνεται αυτό; άπόρησε η μικρότερη. 'Αφού είναι να παντρευτεί την Καίτη και δεν αξίζει την αγάπη της γιατί τον αγαπάει ακόμα;

— Δεν ξέρεις εσύ τους ανθρώπους! την έκοψε η πρώτη. Ρώτα κι' έμένα να θρωπώ. Νά. Τούτη εδώ η όμορφη κοπέλλα που βλέπεις έχει φτιάξει χίλια όνειρα. Καί τώρα ακόμα όνειρεύεται τον Πανταζή.

— Κι' εκείνος;

— Έκείνος παντρεύεται. Ούτε τη λογάρισε την αγάπη της!

— Κρίμα! Κι' είναι τόσο όμορφη...

— Δε στο είπα; Οι άνθρωποι είναι

παρόξενα πλάσματα και δε βρίσκεις μαζί τους λογασμό. Έγώ ξέρω μια νέα που σκότωσε το παιδί της. Το σκότωσε γιατί της χαλούσε το κορμί και την έμπόδιζε να φοράη στενό φουστάνι.

— Και δεν είχε τύψεις;

— Ναι. Πρώτα φόρεσε τη στενή φούστα κι' έγινε κομψή. Ύστερα άρχισε να κλαίη το σκοτωμένο παιδί της και να καταριέται το γιάτρο. Άχ, ναι, δεν ξέρουν τί ζητούν τις περισσότερες φορές οι άνθρωποι. Νά τούτη εδώ η κοπέλλα λογάριζε να μη πάη πια στη σχολή μαρκεν αυτής της κυρίας Μπέτυ. Καί όμως δεν θα μπορούσε. Καί θα της συμβή και θα ξαναγύριζε εκεί. Άλλά κι' αν δεν συνέβαινε τίποτα πάλι θα ξαναγύριζε. Έχει δαρεθ' τη μικρία και φοβάται τη φτώχεια. Όνειρεύεται μια πλούσια ζωή. Θέλει να ξεχάσει.

Έχει μια μικρή τρυφερή πληγωμένη καρδιά στο στήθος της. Τρέμει. Μά δε μπορεί να κάνει διαφρορετικά. Μοιάζει με τις πεταλούδες που τις θαμπώνει το φώς. Ζητούν να το φτάσουν. Καί όταν το φτάσουν τσουρουφλίζουν τα φτερά τους στη φλόγα και ξεσπάνε σε θρήνους.

— Καί λες πώς έτσι θα τον ξεχάσει;

— Χμ! Δεν το πιστεύω αυτό. Μπορεί να φορέση άκριβ' γυναικικά και μπριγιάν. Μά μέσα της θα υπάρχει πάντα αύτος. Ο πρώτος. Θα τον αναζητήη στις άγκαλιές των ξένων άνδρών. Όμως δεν ζουν πάντοτε τη ζωή της και θα συχαθ' τα μπριγιάν και τον ψεύτικο έρωτα.

— Τόσο πολύ τον αγαπάει λοιπόν;

— Ναι. Τόσο πολύ.

Μά δεν άκουσε τώρα πώς μίλησε στην άλλη; Την άγκάλιασε και τη φίλησε και της είπε πώς είναι η όμορφότερη γυναίκα της γής. Τα ίδια λόγια έλεγε και σε τούτην τότε όταν αγαπιόντουσαν.

— Αυτό δεν έχει να κάνει. Είναι έρω-τευμένη μαζί του.

— Άχ, δεν φταίει αυτός! άναστενάζει είχαν οι δυο άσημένιες άχτιδες του φεγγαριού. Δεν φταίει αυτός.

— Τότε ποιος φταίει.

— Έγώ μονάχα φταίω. Μη του κάνετε κανένα κακό.

— Την άκούς; Λέει πώς αυτή φταίει.

— Άχ, δεν υπάρχει ένας γνωστικός άνθρωπος πάνω στη γή.

— Ούτε ένας;

— Ούτε ένας...

Ή Τζούλια θέλει να μπη στην κουβέντα τους πάλι. Θέλει να τους πη δηλαδή πώς γνώριζε αυτή κάποιον που ήταν πτερας της. Την αγαπούσε πολύ κι' αν ζούσε ακόμα όλα θα ήταν διαφρορετικά σήμε-ρα. Όμως οι δυο άσημένιες άχτιδες έφύγουν.

— Άχ, δεν ήθελα να σας στενοχωρήσω, λέει κλαψιάρικα η Τζούλια.

Έκείνες δεν άπαντούν. Φεύγουν αμύμισανόιχτες γρίλλες όπως ήρθαν από τις φεγγαρι. Χωρίς να της πούν καληνύχτα, είναι θυμωμένες μαζί της, άφού έξακου-πού πρόκειται να παντρευτεί σε λίγο με μια άλλη.

— Άχ, δε μπορούσε να κοιμηθ' άπόψε η Τζούλια και ατρυφούριζε άγρυπνη στο σκίος της μέσα σε μια κάμαρα γεμάτη ξαναγυριστά.

— Δεν υπάρχει λόγος, παιδί μου, να 'Ο Νικόλας Καμπής, ο πατέρας της, στέκει σκυφτός πάνω από το κεφάλι της και της μιλάει. Είναι χλωμός κι' εκείνο το πικρό χαμόγελο κρεμεται πάντα σ'α' χείλη του.

— Δεν θα πάω, λέει η Τζούλια.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

ΔΡΟΣΕΡΑ ΠΟΤΑ

ΕΙΝΑΙ άδύνατο να ευχαριστήσετε τους καλεσμένους σας, τώρα το καλοκαίρι, αν δεν τους σερβίρετε μερικά δροσιτικά ποτά. Όσο πιο ζεστή κάνει, τόσο αυτά τα παγωμένα ποτά είναι πιο περιζήτητα — άρκεί, φυσικά να είναι καλά παρασκευασμένα.

Το ηλεκτρικό ψυγείο, φυσικά ή το παλιό ψυγείο του πάγου, είναι σχεδόν απαραίτητο για να μπορήτε να διατηρήτε παγωμένα ποτά. Όσο μεγάλο και αν είναι το ψυγείο σας, πάλι άδραση στιγμή που δε θα χωράη τις μπουκάλες, που θα θέλετε να δά-λετε μέσα...

Άλλά και αν άκόμη δεν έχετε καθόλου ψυγείο, μπορείτε να καταφύγετε σε απλούστερα μέσα. Το γνωστό έκδρομικό «θερμό» μπορεί να σας βοηθήσει στη διατήρησι μερικών παγωμένων ποτηριών όποιουδήποτε ποτού. Ύπάρχει και η πλήρη κανάτα, που πρέπει να τη σκεπάσει κανείς με ένα πυκνό δρεγμένο πανί και να την άφινη σε ζεστό μέρος (γιατί όσο περισσότερο ιδρώνει, τόσο πιο κρύο είναι το νερό της). Επίσης, μπορείτε να διατηρήσετε περισσότερες ώρες τον πάγο αν τον τυλίξετε με μια φανέλλα, πασπαλισμένη με χοντρό αλάτι. Τέλος, αν έχετε δροσερό ύπόγειο, μπορείτε να έχετε και δροσερά ποτά χωρίς άλλα έξοδα.

Νό τώρα, και η συνταγή μερικών δροσιτικών ποτών, που θα άρέσουν πολύ στους φίλους σας αλλά και... σε σας την ίδια:

ΠΟΡΤΟΚΑΛΑΔΑ

ΤΑ ΥΛΙΚΑ: Για ένα κιλό (τέσσερα μεγάλα ποτήρια): 5 πορτοκάλια, 1 λεμόνι, 100 γραμμάρια (30 δράμια) ζάχαρη σε καραμέλες. Άνάλογο νερό.

• Τρίψετε τις καραμέλες της ζάχαρης με τρία πορτοκάλια για να πάρουν το άρωμα της φλούδας τους, και λιώστε τις σε 30 δρόμια νερό. Προσθέστε το στιμμένο χυμό των πορτοκαλιών και του λεμονιού, και τόσο νερό όσο χρειάζεται για να συμπληρωθ' το κιλό. Βάλετε το σύνολο στο ψυγείο ή σε δροσερό μέρος. Σερβίρετε.

ΛΕΜΟΝΑΔΑ

ΤΑ ΥΛΙΚΑ: Για ένα κιλό: 5 λεμόνια, 100 γραμμάρια (30 δράμια) ζάχαρη σε καραμέλες. Άνάλογο νερό.

• Θα τη φτιάξετε όπως και την πορτοκαλάδα. Σε κάθε ποτήρι θα βάλετε μια λεπτή φέτα λεμονιού. Σερβίρετε επίσης σε μεγάλα ποτήρια με καλαμάκια. Ο ίδιος τρόπος σερβιρίσματος χρησιμοποιείται και για την πορτοκαλάδα.

ΠΑΓΩΜΕΝΟΣ ΚΑΦΕΣ

ΤΑ ΥΛΙΚΑ: Ένα κιλό νερό, 200 γρ. (65 δράμια) καφές, 200 γραμμάρια ζάναρη.

• Φτιάξετε ένα καφέ πολύ δυνατό, με τις αναλογίες που υποδεικνύουμε. Λιώστε μέσα τη ζάχαρη και δάλε τον να κρυσώσει. Άφου κρυσώσει, ανακατέψτε τον όσο πιο δυνατά μπορείτε, ώστε να σχηματίση ένα άνοιχτόχρωμο άφρο στην επιφάνειά του. Τότε σερβίρετέ τον σε ποτήρια, που θα έχουν ως τη μέση μικρά παγάκια.

ΠΑΓΩΜΕΝΟ ΤΣΑΪ

ΤΑ ΥΛΙΚΑ: 1 κιλό νερό, 20 κουταλιές (του καφέ) τσαΐ, 200 γραμ. (65 δράμια) ζάχαρη, χυμός ενός λεμονιού.

• Φτιάξετε ένα τσαΐ πολύ δυνατό. Λιώστε τη ζάχαρη, προσθέστε χυμό λεμονιού και αφήσε το να κρυσώσει. Σερβίρετε το όπως τον παγωμένο καφέ, δηλαδή δάζοντας ως τη μέση των ποτηριών μικρά κομμάτια πάγο.

ΦΡΑΟΥΛΕΣ

ΤΑ ΥΛΙΚΑ: 500 γραμμ. φράουλες, 350 ζάχαρη σκόνη, 500 γλυκό άσπρο κρασί, 500 νερό, 1 κουταλιά (του καφέ) μαρσάκινο.

• Λιώνετε τις φράουλες καλά, τις ανακατεύετε με τη ζάχαρη, το κρασί, το νερό και το μαρσάκινο. Βάζετε το σύνολο στον πάγο. Μη σερβίρετε πριν περάσουν τουλάχιστον δυό ώρες.

ΧΥΜΟΣ ΦΡΟΥΤΟΥ

ΤΑ ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. χυμός φράουλας, 75 δράμια χυμός πορτοκαλιών, 75 χυμός άνανα, 160 δράμ. νερό. 90 δρμ. ζάχαρη σκόνη.

• Ανακατεύετε όλους τους χυμούς των φρούτων. Τους προσθέτετε το νερό και τη ζάχαρη σκόνη. Ανακατεύετε καλά. Σκεπάζετε το δοχείο και το τοποθετείτε στον πάγο. Σερβίρετε μετά δυό ώρες, σε μεγάλα πατήρια, με καλαμάκια.

Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΞΗΓΕΙ

Πώς ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΜΑΣΑΖ

Συνεχίζω σήμερα με τα υπόλοιπα είδη μασάζ. Είδαμε πώς η απλή μάλαι χαρακτηρίζεται κυρίως για την απαλότητα της, που την κάνει ένα «εξάιδμα» σχεδόν, και μόνο προς το τέλος της παίρνει κάποια πίεσι. Έκτος όμως από αυτήν, υπάρχει η π ι ε σ τ ι κ ή μ α λ α ξ ι, που γίνεται άκριβώς όπως και η απλή, στην ίδια όπωσ και εκείνη φορά, μ'α' με μια σημαντική διαφορά. Τα χέρια μας πιέζουν από την άρχη το σώμα του πασχόντος, έστω κι' αν πονάη αυτός και όσο το μασάζ προχωρεί η πίεσι γίνεται έντονητερη, δυνατότερη. Το «τσιμπήτο» μασάζ είναι ένα άλλο είδος, που άπευθύνεται κυρίως στους τένοντες και τους μικρούς μύες της επιφανείας του σώματος. Το δέμα πινάεται ανάμεσα στο μεγάλο δάχτυλο και στους άλλους (όπως στο τσιμπήμα) αλλά πολύ έλαφρά και έπιφανειακά. Τα τέτοια τσιμπήματα ακολουθούν το ένα το άλλο κοντά - κοντά και γρήγορα και ξαναρχίζουν πάλι από την άρχη, από το ίδιο μέρος και προς την ίδια κατεύθυνσι. Όταν η θεραπευτική μας έ-πνοσι άπευθύνεται σε μεγαλύτερους μύες προς το βάθος, το «τσιμπήμα» γίνεται επίσης βαθύτερα και τα δάχτυλα μας πιάνουν περισσότερες κρέας. Επίσης η δύναμη με την οποία σφίγγουμε είναι μεγαλύτερη. Το μασάζ αυτό αυξάνει και διεγείρει τη συσταλτικότητα των μυών, καταπολεμά την άτροφία και βοηθά στην άποβολή των προϊόντων της κοπώσεως. Τέλος, υπάρχει το «χτυπητό» μασάζ, κατά το οποίο χτυπάμε την πάσχουσα περιοχή είτε με το χέλιος του χεριού μας που ακολουθεί το μικρό δάχτυλο, είτε με το κοίλο της παλάμης, είτε με τις άκρες των δακτύλων. Το μασάζ αυτό γίνεται όταν θέλωμε να προκαλέσωμε μια τοπική υπέρτασι ή συσπάσεις και κινητοποιήσι των μυών και των νευρών μιας περιοχής.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙ ΤΟΥ ΜΑΣΑΖ: Τα χέρια του έκτελούντος το μασάζ πρέπει να είναι καθαρά, όχι ύγρα, ζεστά, χωρίς τραύματα ή φλεγμονώδεις έστιες. Επίσης η περιοχή του πασχόντος στην οποία θα γινή το μασάζ η πει να είναι καθαρή, χωρίς ρωγμές ή φλεγμονώδεις έστιες και γυμνή σε άρκετη έκτασι. Αν υπάρχει πολύ τρίχωμα, πρέπει το μέρος να ξυρισθ'. Η περιοχή του μασάζ και τα χέρια του μασέρ πρέπει να πουδραρισθούν με καθαρό καλό τάλκ. Κάθε μασάζ πρέπει να κρατάη 15—30 λεπτά το πολύ, για να επαναληθ' δε την επόμενη, πρέπει να ακολουθήται από καλύτερουσι των πόνων όπωσδήποτε, έστω και μικρά. Αν το μασάζ το ακολουθή, αντί για την καλύτερουσι, έπιδάρουνσι των ένοχηλημάτων, αυτό σημαίνει ότι δεν είναι έπωφελής ή ένεργεια μας αυτή.

ΤΙ ΘΑ ΚΑΜΕΤΕ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΥ ΠΟΥ ΤΟΝ ΔΑΓΚΩ-ΣΕ ΕΝΑ ΦΙΔΙ, ΣΚΟΡΙΠΙΟΣ Ή ΑΡΑΧΝΗ;

1. Πρώτα - πρώτα να φροντίσετε να μη σας συμβή. Μη περπατάτε εμπαλπητο μέσα στις λόχμες και την πυκνή πρασινάδα, ιδίως στις άκρες των χωματένιων δρόμων των χωριών. Καί μη χώνετε τα χέρια σας μέσα σε θάμνους, ιδίως όταν μαζεύετε άγριολούλουδα, μούρα κλπ.

2. Αν το κακό συμβή σε κάποιον, εσπλώστε τον άμέσως χάμα και κυτάξτε που τον δάγκωσε, δίνοντας του σύγχρονα να πιή λίγο καφέ. Όχι οινόπνευμα, κονιάκ. 3. Δέστε γύρω από το χέρι ή το πόδι του, και άκριβώς απάνω από το δάγκωμα ένα μαντήλι, ένα σχοινί ή έναν επίδεσμο, όπως περίπου δείχνουν οι εικόνες. Το δέσιμο πρέπει να είναι άρκετά σφιχτό, και κάθε ένα τέταστο ή είκοσι λεπτά πρέπει να χαλαρώνεται για ένα λεπτό και να ξανασφίγγεται πάλι.

Άφου δέσετε, άποστειρώνετε με ένα σπύριο ή με φλόγα οινόπνευματος ένα ευραφαί και κάνετε στο μέρος της πληγής μια σταυροειδή χαραματιά άρκετού βάθους, ώστε να τρέψ' αίμα. Προσθήη να μη γινή πολύ βαθιά και προκληθ' αίμορραγία. Ύστερα θα άπομυζήσετε με το στόμα ή με μια δεντούζα το αίμα, επί μισή ώρα.

Αυτά είναι όλα όσα μπορείτε να κάμετε σε. Στο διάστημα αυτό καλέστε το γρηγορότερο γιάτρο και σε έλλειψί του νοσοκόμο. Λίγες σταγόνες Κορδιοφόρ είναι άπαραίτητες για την τόνωσι της καρδιακής λειτουργίας.

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

φυσικό κ' η ματιά του καθώς τονέ κίτταζε δεν έδειχνε καμιάν υποψία. Δόξα σοι ο Θεός, δεν έβγαλε κανένα κακό στο γού του. Γιατί θα είτανε και φοβερό, ύστερα από τσάη φίλια να τ'α χαλάσουν και μάλιστα για ένα τέτοιο ζήτημα. Πού ν' ακούσται πώς ένας γέρος τολήμπε έρωτική εκδήλωση στην άνιψιά ενός φίλου του, σ' ένα κοριτσάκι που μπορούσε να είναι κι αγόγι του!

Η τολήμπε του να ξεστομίσει τα λίγα εκείνα λόγια τον είχε καταπλήξει και τον έκανε να φαντάζεται πως είχε ξεστομίσει τίποτε τρομερό. Δεν ένοιωθε πως ούτε ο φίλος του ούτε η άνιψιά του είχαν τίποτε υποπτεύσει... Γύρισε κ' είδε το Γεράσιμο. Ούτε κι αυτός φαινόταν να είχε υποπτεύσει τίποτα. Το πράμα λοιπόν περνούσε δίχως κακές συνέπειες. Άλλη φορά θα φροντίσει να είναι πιο προσεκτικός.

Ο Άριστέιδης τέλειωσε το διάβασμα, τύλιξε την έφημερίδα και την έβαλε στην τσέπη του. Έπειτα οι τρεις φίλοι άρχισαν μια φιλολογική συζήτηση πάνω σε μια διάλεξη για το Σολωμό που είχε κάνει ένας νέος εκείνες τις ημέρες. Η συζήτηση τους τραβούσε μόνο η Άνθη δεν έδειχνε κανένα ενδιαφέρον. Είχε άνοιξει μόνο ένα βιβλίο, που είχε φέρει μαζί του ο θεός της κι' όλη την ώρα το ξεφυλλίζει. Μόνο όταν κανείς από την παρέα δυνάμεινε περισσότερο τη φωνή του, σήκωνε το κεφάλι της και κάθονταν τα μάτια της στο πρόσωπό του με περιέργεια. Μά γιατί φωνάζουν; Γιατί μαλλώνουν; Γιατί δε συμφωνούν;

Ήθελε η ώρα να φύγουν. Σηκώθηκαν όλοι, δόσανε μπροστά την Άνθη και την άφησαν να βγει πρώτη από την πόρτα. Το πέρασμά τους άναμψε από τα τραπέζια, με τα μάτια όλωνώνε γυρισμένα άπ'αυτούς, είχε ένα χαρακτηρισμό θρισμυτικό. Ποτέ οι δυο φίλοι δεν είχαν φανεί σ' ένα δημόσιο κέντρο συνοδεύοντας μια γυναίκα και μάλιστα ένα τέτοιο κορίτσι.

Δώσανε τα χέρια. Ο θεός με την Άνθη μπήκανε στο τραμ. Οι άλλοι σταθήκανε απόψε οσο να ξεκινήσει το τραμ. Κι όταν ξεκίνησε, μέσα από το φτισμένο θαγόνι η Άνθη τους χαϊρέτησε πάλε κουνώντας το κεφάλι της και χτυπώντας με χαρά το δαχτυλάκι της πάνω στο χοντρό τσόμι.

II

Τώρα η Άνθη είχε γίνει πιά κι αυτή ένα τακτικό μέλος της παρέας. Πρώτοι κάθε βράδυ έρχόντανε οι δυο φίλοι κ' ύστερα η Άνθη με πολλές φορές γινότανε και το αντίθετο. Η Άνθη έφτανε προητέρως, έπιανε θέσι στον καναπέ και τους περίμενε. Κι άμα τότε έβλεπε μαρκωνται, είχε πάντα ένα λόγο περιποιητικό, τρυφερό να τους ειπεί. Τα λόγια της τα συνοδεύε πάντα με ένα γέλιο που άφηνε να φαίνονται δυο σειρές κατάσπρα, κανονικά, ικανά σαν τ' ουζι, δοντάκια, ενώ όλο το πρόσωπο φωτιζότανε από το φάος που χύνανε οι δύο ήλιοι των ματιών της. Όλη η έκφραση του προσώπου συγκεντρωνότανε στα δυο εκείνα μάτια, τα μαύρα, τ' ανήσυχα, τα θύρα, τα γιομάτα γλύκα και καλωσύνη.

Ένα βράδυ η Άνθη ήρθε να-ρίτερα από το θείο της μ' ένα

δεματάκι τυλιγμένο σε μια έφημερίδα.

Κάθισε στον καναπέ, δίπλα στο Σταύρο κι άκούμπησε το δεματάκι πάνω στα γόνατά της. Το δεματάκι έμοιαζε σά βιβλίο.

—Τί είναι αυτό το βιβλίο; ρώτησε ο Σταύρος.

Η Άνθη άρχισε να ξετυλίγει άραγα το δεμα:

—Δεν είναι βιβλίο.
—Δεν είναι βιβλίο.
—Όχι αν το βρείτε τί είναι, είπε σκεπάζοντας με τις

Πώς εύγει ένα κάψιμο από ένα ύψασμα

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να βγάλετε ένα κάψιμο από ένα ύψασμα. Ο καλύτερος όμως τρόπος είναι με γλυκερίνη. Θα δουτέξετε το καμένο μέρος μέσα σε γλυκερίνη και θα το αφήσετε να ποτίσει. Μά δε θα γίνη νέος λεκές, θα πτε; Όχι, θα καθαρίσετε κατόπιν τη γλυκερίνη με σινόπνευμα. Και τότε το κάψιμο θα έχη εξαφανιστή.

Πέντε συμβουλές για το σπιτι σας

1. Να βάψετε τα δορεμένα δωμάτια του σπιτιού σας με «ζεστά χρώματα» και τα μεσημερινα με «κρύα χρώματα» (μπλε και πράσινο).
2. Ένα μικρό σκοτεινό δωμάτιο θα το βάψετε ανοιχτό κίτρινο και θα βάλετε κουρτίνες με μανταρινί χρώμα.
3. Αν έχετε ένα μα-καί και στενό προθάλαμο, υποδείτε να τον κάνετε πιο μικρό (όπτικα) αν τον χωρίσετε σε δυο τμήματα και βάλετε το κάθε τμήμα με διαφορετικό χρώμα. Η βάλετε σε κάθε τμήμα διαφορετική τοπεσορία με λουλούδια.
4. Πρέπει να έχετε υπ' όψι σας ότι τα έπιπλα που είναι βαμμένα με ανοιχτά χρώματα φαίνονται πιο μεγάλα από εκείνα που είναι βαμμένα με σκούρα.
5. Αν στον προθάλαμο του σπιτιού σας υπάρχουν πολλές πόρτες, συμμετρικά τοποθετημένες, δάψτε τις με πολύ ανοιχτό χρώμα ή με πολύ σκοτεινό, ώστε να βρίσκονται σε ζοπή αντίθεσι με το χρώμα του τοίχου.

χούφτες της το δεματάκι.

Τους βασάνισε ώρα. Κείνοι κάνανε διάφορες υποθέσεις μά καμιά δεν πετύχαινε.

Η Άνθη ξεδίπλωσε το δεμα.

—Τό βλέπετε;

—Μπά! Λευκωμα! είπε ο Σταύρος.

Είτανε ένα λεύκωμα που ότι το είχε αγοράσει από το χαρτοπωλείο μ' ένα χοντρό έφυλλο από χαρτόνι και μ' ένα κόκκινο τριαντάφυλλο ζωγραφισμένο στη μέση. Ο Σταύρος το πήρε στα χέρια κι άρχισε να το ξεφυλλίζει άργα... Όλα τα φύλλα φτισμένα από ένα χοντρό χαρτί, κρέμ χρώμα, είτανε άγραφα.

—Πρώτη φορά παίγνεις λεύκωμα; ρώτησε ο Σταύρος.

—Όχι, έχω κι άλλο. Μά αυτό είναι αλλοιότερο. Αυτό το πήρα για σάς.

—Για μας;

—Ναι, για σάς. Γιατί, σάς φαίνεται παράξενο; Θα μου γράψετε σεις κ' ύστερα θα το δώσω και σ' άλλους. Αυτό θα είναι ένα λεύκωμα φιλολογικό, καταλάβατε; γιατί θα το δώσω μόνο σε λογοτέχνες να μου γράψουνε. Λοιπόν;

—Καλά, μά έφερε, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξαναγράψει σε λεύκωμα, είπε ο Σταύρος κοκκινίζοντας.

—Δεν πειράζει. Γράψετε τώρα. Καλύτερα μάλιστα που θα κάνατε άρχη από μένα.

—Τέλος πάντων, καλά, θα προσπαθήσω άφου έπιμένεις.

Η Άνθη σούρωσε τα κόκκινα χελακία της σά μικρό πτε δι που θυμύνει.

—Α, ώστε έτσι άφου έπιμένω... Διηλαδή εσείς δε θέλετε να μου γράψετε; Καλά, έννοια σας, κύριε Σταύρο, δε σάς άγαπάω κι εγώ...

Πρόφερε τη λέξι ά γ α π ά ω τόσο δυνατά, τόσο έσπερα, με τόσο άφέλεια. Ο Σταύρος κλονίστηκε. Ποτέ σε όλη του τη ζωή δεν είχε άκούσει αυτή ψη, ύστερα από τόσα άπό-τόρα που τα μαλλιά του μι-ένοσ τέτοιου κοριτσιού. Βέβαια η λέξι δεν είχε κανένα θαυτέ-ι-ώτερο νόημα τού χτύπησε πα-λιό λησμονημένο τραγούδι που του άνοιξε έναν άγνωστο κό-σο.

—Αί, καλά καλά, μη θυμώ-νεις, θα σου κάνουμε τη χάρη. Θα γράψουμε. Αί, Γεράσιμε; γύρισε κ' είπε στο φίλο του.

—Βέβαια, βέβαια, πρέπει να γράψουμε.

Η Άνθη πήρε το λεύκωμα, δα και το τοποθέτησε πάνω στο μαρμαρένιο τραπέζακι, ρου.

—Μά άπόψε κιόλας; είπε ε-κείνος.

—Τί; μήπως πρέπει δηλα-δή να περάσει κανένας χρόνος; Ο θεός της που είχε ρθει πτε:

—Έξερει πως τους έγινες φόρ-τωμα των ανθρώπων;

Κείνη πήρε μια παρασπονιά-ρική έκφραση μικρού παιδιού.

—Φόρτωμα; Άλήθεια, κύ-ριε Σταύρο; Μά εγώ νόμιζα εύχαριστήσι, ψιθύρισε σουφρώ-της.

—Μην ταν άκούς το θείο σου, θέλει να σε πειράζει, εί-

πε ο Σταύρος. Έπειτα γύρισε πρός τον Άριστέιδη:

—Ποιός σου είπε άδερεθ-πως μας γίνηκε φόρτωμα;

Κείνος κούνησε το κεφάλι του:

—Μά είμαστε τώρα έμεις για λευκώματα; Παιδικιάσια πούσαστε, είπε.

—Καλά, μά άφου το θέλει, δε μπορούμε να της χαλάσου-με το χατήρι. Πρέπει κάτι να της γράψουμε.

Φύγανε.

Στο δρόμο, σά μείνανε μό-νοι, ο Γεράσιμος είπε στο Σταύ-ρο:

—Τί θα της γράψεις;

Τού το είπε μ' ένα ξεχωρί-στό, περίεργο τρόπο, σχεδόν με κάποιαν ανησυχία.

—Δε σκέφτηκε άκόμα. Μά τί θέλεις; Συνθισμένα πρά-ματα. Τι μπορεί να γράψει κα-νείς σ' ένα λεύκωμα κοριτσιού;

—Βέβαια, ψιθύρισε εκείνος σκεπτικός.

—Έπειτα πρόστεσε:

—Σένα σά να σε συμπαθεί περισσότερο. Είλας, έσένα σου έδωσα πρώτα να της γράψεις.

—Αί, και μ' αυτό τί; Μπας και βάσεις κακό με το νού σου;

—Μπά, θεός φυλάξει. Τόσο άδωο πλάσμα.

Βαδίσανε κάμποσο.

—Όστε δεν έχετε άπαφασί-σει τί θα της γράψετε; Είπε πάλι ο Γεράσιμος.

—Μά πως θέλεις να τ'άχω σκεφτεί; άφου τώρα μόλις πή-ρα το λεύκωμα;

—Βέβαια, δεν είναι δυνατό. Σωπάσαμε κάμποσο. "Υστε-ρα ο Γεράσιμος είπε:

—Έξερει πρέπει να είμαστε σοβαροί. Μην καθήσουμε και γράψουμε τίποτα πράματα...

Ο άλλος ξαφνίστηκε:

—Διηλαδή σάν τί πράματα;

—Νά, τίποτα πράματα σά να είμαστε τίποτα μικρά πα-διά, τίποτα νεανίσκοι. "Εμεις έχουμε τώρα άσπρα μαλλιά.

—Και ποιός σου είπε πως θα γράψουμε σάν νεανίσκοι; Βέβαια θα γράψουμε σάν ήλι-κιωμένοι άνθρωποι, όχι όμως βέβαια πάλι και τίποτα σκο-λαστικισμός.

—Αυτό λέω κ' εγώ. Δεν πρέπει το κορίτσι να γελάει μαζί μας.

Ο Σταύρος μαζεύτεκε κείνο το βράδυ, ναρίτερα στην κά-μαρά του. Το λεύκωμα είτανε άπάνω στο τραπέζι. "Εκανε κάμποσες βόλτες πάνω κάτω, ύστερα πήρε ένα φύλλο χαρ-τί κι άρχισε να γράφει... Ουά, τί είναι μια έρωτική ντεκλα-ρασιόνα. Είχε δικίο ο Γεράσι-μος. Τι παιδιά θα γίνουμε τώ-ρα; Έδώ χρειάζονται λίγα λό-για ζουμερά κι μετρημένα. "Ε-γώ είμαι, ένας γέρος, αυτή εί-ναι ένα παιδί μου, λοιπόν τα λόγια μου, πρέπει να έχου-νε ένα τόνο συμβουλευτικό, πα-τρικό, άς είναι έστω και μόνο φιλικό.

Πήρε το φύλλο και τσέκισε.

Καλά. Μά τί να γράψουμε; Χι, μά όχι σχολαστικό. Λεύκο-μα είναι αυτό, δεν είναι χρη-στοιάθεια... Μά περιεργό. Εί-δες πως μου φέρεται αυτό το με κιττάει, πως μου γελάει...

Αί και μ' αυτό τί; Βλακείες, ρο, είναι άσπρα και τα μου-στάκια σου μισόσπρα. Αυτό είναι μια άλήθεια που δεν πρέ-πει ποτέ να την ξεχνάς ούτε να νάνεσαι σε όνειροφαντασίες.

Έκανε άκουσ κάμποσες δόλ-τες πάνω - κάτω.

Σοβαρότητα, σοβαρότη-τα, όπως το είπε κι ο Γεράσι-μος. Λίγα λόγια και μετοπή-να και τίποτα παραπάνω.

Κάθισε στο τραπέζι και πή-ρε την πένα κ' ένα κομμάτι χαρτί.

—Ας κάνουμε πρώτα ένα σχέ-διο κ' ύστερα το αντιγράφου-με στο λεύκωμα.

Άρχισε να γράφει.

Η Άνθη είναι ένα κορίτσι πολύ δυσοφο. Όλα της είναι δυσοφα. Μά τα μάτια της εί-ναι πιο δυσοφα άπ' όλα. Μά-τα μαύρα, μεγάλα, γιομάτα φως που λαμπυρίζουνε, μά α-ύγρα που ψαλίζου-νε. Μά κεί-νο που περισσότερο με μα-γεύει έννοια είναι η καλωσύνη που μου δείχνει. Σε φανερώνω "Ανθη. Μά αν ήξερες αυτή η καλωσύνη πως μου σφίγγει την καρδιά. Γιατί την νοιώθω όχι σάν καλωσύνη άπλη, μά σά σε-βασμό, πρός τα γεράματά μου, σά σεβασμό πρός τα άσπρα μου μαλλιά, σ' ένα δυστυχισμέ-νο. Μά όπως κι' αν είναι έγω έχω χρέος να σ' εύγνωμονώ, "Ανθη, γι' αυτή σου, την κα-λωσύνη. "Αν ήξερες πόσο κα-λό μου κάνει...

Πρόστεσε την ύπογραφή του άποκάτω. "Υστερα στάθηκε με την πένα στο χέρι, με τα μά-τια κορφωμένα στο άσπρο χαρ-τί, που είτανε άκόμα κοπό το μελάνι. Κι έταξε τα γραφόμενά του σά ν' άπορούσε ο ίδιος με τον εαυτό του.

Μά αυτό είναι σάν έρωτι-κή όμολογία. Τι θα πεί το κο-ρίτσι άμα τα διαβάσει; Τι άχ-πεί ο θεός της; Τι θα πούνε στο σπιτί της; Τι σημαίνει αυ-τό που γράφω; Μου δείχνει σε-βασμό. Και βέβαια τί άλλο έ-πρεπε να μου δείχνει; Μήπως έρωτα; Αυτό θα είτανε νόστι-μο άλήθεια.

Μια μελαγχολία χύθηκε στη ψυχή του.

—Θά γελάσει μαζί του; τί είτανε αυτό που έκανα; Δεν έ-πρεπε να τ'ά γράψω.

Σκέφτηκε να σκίσει το φύλ-λο μά και δεν τολμούσε. Ντρε-πότανε τον εαυτό του μά και φχαριστότανε με την ιδέα πως η Άνθη θα διάδαζε τα λόγια του.

Την άλλη μέρα γύρισε πίσω το λεύκωμα. Η Άνθη το πήρε κι άρχισε να το διαβάει με μιαν άφέλεια που έδιωχνε κά-θε κακιά υποψία.

—Τώρα ή σειρά σας, κύριε Γεράσιμε, είπε.

Κείνος έάρωσε τα χέλια του.

—Έπιμένετε;

—Αν έπιμένω λέει; Το ά-παιτώ. Θα μου γράψετε κ' έ-σεις! Θα μου γράψετε κι άλ-λοι. Θα το δάσετε, δηλαδή, σεις και σε άλλους φίλους σας να μου γράψουνε. Μά θέλω να είναι λογοτέχνες. Δεν σάς εί-πα, θέλω να κάνω ένα λεύκωμα λογοτεχνικό;

Ο Γεράσιμος πήρε το λεύ-κωμα.

—Κι έταξε μην το κρατήσε-καμιά όδομάδα. Το κορίτσι διά-ζεται, του είπε ο Σταύρος.

Η άλήθεια είναι πως αυτός διαζότανε πιο πολύ να ιδεί τι θα έγραφε ο Γεράσιμος που του άφισε πολλόν καιρό να τρε-ριμένει. Το άλλο βράδυ το λεύ-κωμα είτανε πάλι στα χέρια της Άνθης.

Η Άνθη τέλειωσε το διαβά-σμα με το συνθισμένο παιδι-ά-τικο γέλιο που σκόρπιζε τόσο φως στο πρόσωπό της.

ΤΣΑΝΤΑ ΑΠΟ ΣΠΑΓΓΟ

Ένα πλεκτό πολύ πρακτικό

ΥΛΙΚΑ: 250 μέτρα σπάγ-γο από κανάδι. 1/2 πήχυ ύ-φασμα στον ίδιο τόνο. 1 1/2 ρουπί φορτέσα. 1 δελονά-κι χονδρό Νο 3 και 2 χερού-λια από μπαμπού.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετρά-γωνο 5 εκατ. που θα το πλέ-ξετε με 1 μισό ποδαράκι και 1 γαϊτανάκι, θα υπολογίσετε 9π επί 4 1/2 σειρές.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Βουδό γαϊτανάκι = μπηγέτε το δελονάκι σε ένα γαϊτανά-

κι, παίρνετε μια θηλιά και την περνάτε και από τη θη-λιά που έχετε στο δελονάκι. Μισό ποδαράκι = Παίγνετε κλωστή στο δελονάκι, μπή-γετε το δελονάκι σε ένα γαι-τανάκι, παίρνετε θηλιά και τη φέροντε επάνω, ξαναπαί-νετε θηλιά και την περνάτε με μια κίνηση και από τις τρείς θηλιές μαζί.

● ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ Πλέξετε μια άλυσίδα με 136 γαϊτανάκια στον αέρα.

"Υστερα το πήρε στα χέρια του ο Σταύρος περίεργος και διαβάσε:

«Άκου τί σου λένε τα που-λιά που κελαηδούνε στα δέν-τρα. Άκου τί σου λέει το ρυά-κι που τρέχει μέσα στα χόρτα, άκου τί μουρμουρίζει η κρυφή πηγή μέσα στους βράχους, ά-κου τί σου τραγουδάνε τα λου-λούδια. Μόνο τα λόγια των αν-θρώπων μην άκούσεις. Είναι γε-μάτα ψευτιά και δόλο και μπο-ρούνε να σου φαρμακώσουνε ό-λη σου τη ζωή και να σε όδη-γήσουνε στην καταστροφή».

Σά γήκανε όλοι και μείνα-νε μόνοι, ο Σταύρος είπε στο Γεράσιμο:

—Μά τί σου ήρθε να γρά-ψεις τέτοια λόγια; Έκοψες το αίμα τού κοριτσιού.

—Δικαίωμα μου δεν είναι; άπάντησε ο Γεράσιμος.

Άπάντησε μ' έναν τόνο σχε-δόν θυμωμένο. Σά χωριστήκα-νε, ο Σταύρος άρχισε να συλ-λογιέται με το νού του καθώς βάδιζε στο δρόμο.

—Περίεργο! Λες και τ'όγρα-ψε σάν άπάντησι στο δικό μου. Σά να φώδηθηκε πρός το κορί-τσι να άφισε να με συμπαθή-σει και θέλησε να μου κάνει άν-τίπραξη. Και είδες με τί τρό-πο; Ζητεί να της κλονίσει την έμπιστοσύνη της σε μένα, να της βάλε την ιδέα πως εγώ

αυτά που γράφω δεν τα πιστεύω κ' έτσι να με παραστήσει έναν άνθρωπο ψεύτη κ' επικίνδυνο.

Από τότε οι σχέσεις των δυο φίλων ψυχρανθήκανε. Άνα-ταμώνανε βέβαια κάθε βράδυ στον ίδιο μέρος, σμίγανε και με την Άνθη που άποτέλούσε να πούμε το συνδεσμό άνάμεσα στους δυο, μά οι σκέσεις τους δεν είτανε πιά σάν πρώτα θερ-μές κ' έγκάρδιες. Κάποια ύπα-ντα τους χώριζε. Αυτό τόβλεπε κανείς στα μάτια τους, σε κάθε κουβέντα τους. Τα λόγια γίνα-νε ψυχρά και μελετημένα. Κα-τανήσανε κ' οι δυο νευρικοί και είτανε φανερό πως εύκολα σε μια στιγμή μπορούσανε να φτάσουν σε λογομαχία αυτοί που τόσα χρόνια δεν είχανε άν-ταλάξει κακία λέξι. Κατι τι κρατούσαν τον ένα μακριά από τον άλλο όσο κι αν ο καθένας προσπαθούσε βέβαια να μην ά-ποδείξει τίποτα, υποκοιόντανε τον άδιόφορο και τον άφελή πολλές φορές θυθίζοντανε κ' οι δυο σε μια επίμονη σιωπή που η Άνθη δε μπορούσε να την έ-ληγψει.

Μά τί σάς έπιασε καλέ; Τι μουλαμόρα είναι αυτή;

Τότε κ' οι δυο σπεύδανε να προβάλουν κάποια ψευδοδικαι-ολογία. Κάποια τάχα σπουδαία ύπόθεσι, κάποιος δυνατός προ-νό-της βάλε την ιδέα πως εγώ

Ένώσετε το τελευταίο γαι-τανάκι με το πρώτο με ένα βουδό γαϊτανάκι, ώστε να σχηματίσετε κύκλο. Ιος κύ-κλος; πλέξετε 3 γαϊτανάκια στον αέρα * πηθήξετε 1 γαι-τανάκι, πλέξετε 1 μισό πο-δαράκι στο επόμενο γαϊτα-νάκι, πλέξετε 1 γαϊτανάκι στον αέρα. Συνεχίστε από *

Έξακολουθήστε να πλέ-κετε στογγυλά επί 28 κύ-κλους, όποτε θα έχετε πλέ-ξει 32 εκατ. Αυτό οι κύ-κλοι θα είναι κατάδιδοι με-ταξύ τους. Όταν θα τους άρχίσετε με τον τρόπο που σας υποδείξαμε, δεν θα λο-ξεύουν. Πάρετε κατόπιν ένα χαρτόνι πολύ σκληρό, που θα σας νοσημεύσει για το κάτω μέρος. Κουρέτε το σε σχήμα όβάλ που θα έχη μή-κος 32,5 εκατ. και φάρδος 9 εκατ. Το χαρτόνι αυτό θα το ντύσετε και από τις δυο με-ριές με ύφασμα. Άφου σι-δερώσετε το κομμάτι που έ-πλέξατε, με ένα νωπό πανί, ράψτε με κρυφές δελονιές το χαρτόνι, όπως το έχετε ετοιμάσει, στο κάτω μέρος του πλεκτού. Το επάνω με-ρος τού πλεκτού θα γανι-ο-στε με ύφασμα 10 εκατ. φάρδος. Το ύφασμα αυτό θα το διπλώσετε στη μέση. Τη μια άκρη του θα τη ράψετε στην καλή μεριά της τσαν-τας. Την άλλη άκρη θα τη ράψετε στην άναποδη μεριά.

Ανάμεσα όμως δε βάλετε και τη φορτέσα διπλή. Στο τέλος θα τοποθετήσετε τα δυο χερουλίνα.

Σημ.: "Αν ιδήτε ότι τα 136 γαϊτανάκια που πλέκετε στην άκρη δεν είναι άρκετά για το μέγεθος της τσαντας που θέλετε, μπορείτε καλλι-στα να τα αυθήσετε όπως έ-πισης και το ύψος της τσαν-τας. Φροντίστε ώστε ο σπάγγος να είναι μάλλον χονδρούλος.

X. K.

Τότε αυτοί μπρός σ' αυτή τη φοβέρα διάσανε τον εαυτό τους να φανεί εύθυμοι. Άρχισαν να μιλάνε, να γελούνε, μά ένα γυ-μνασμένο ματι θα μπορούσε εύ-κολα να νοιώσει πως όλο αυτό το γέλιο είτανε ψεύτικο. Πλα-στό στενοχωρημένο και πως έ-κρυβε στο βάθος του ένανε θα-θύμ, πόνο.

Έτσι περνούσε ο καιρός. Η Άνθη δεν έλειπε καμιά βραδυά. Και τις περισσότερες φορές μο-ναχή, γιατί ο θεός της προτι-μούσε τώρα τελευταία να παί-ζει τάβλι σ' ένα καφενείο με κά-τι φίλους του.

Ένα βράδυ η Άνθη μπήκε κατσοφισμένη και κάπως άρ-γότερα από άλλες βραδιές. Ο Σταύρος την κίτταζε με ύφος ανήσυχο. Κείνη κάθισε σάν πάντα κοντά του.

—Τί τρέχει, σου συμβαίνει τίποτα; τηνε ρώτησε.

—Έξερει; Θα με χάσετε. Ο Σταύρος την λέει σύ-

τη άνασκήτισσε σά να τα-

Τοῦ συνεργάτου μας ΤΑΚΗ ΛΑΠΠΑ

Στὴ θέσιν τῆς παλατιανῆς
ἢ Μοναστηρίου ἀποδείχτην
ἐξαιρετὴ. Ἀπὸ τὴν πρώτ-
στιμὴ ἐγένετο ἀγοστή, ὅ-
μονο στὸ βασιλικὸ ζευγάρι
ἀλλὰ καὶ σ' ὅλους τοὺς παλ-
τινοὺς. Μετὰ περὶ σὺν νό-
λοις καὶ ἀκρίβεια ἐκτελοῦν-
τοὺς τοὺς τύπους τῆς ἐθιμ-

λη. "Όταν μετά χρόνια, έξορι-
στος, πιά, συναντήθηκε στη
Βαυβέορη, με την παλατιανή
Λιρωδίκη, σε κάποια στιγμή,

ἡ ἀρχαία πορὰ τοῖς ξενοφών-
γραφοῖς τοῦ Αἰῶν, καὶ ἡ Μερίμνα:
Ἡ βασιμασία ἐκείνη γυνὴ ὑ-
πῆρε τοὺς ἰδανικὸν πρότυπον
τῆς γυναικείας τελειότητος
συνενοῦσα ἐν ἑαυτῇ τὴν ἀπα-
ράμιλλον φυσικὴν καλλονὴν καὶ
τὴν ἔξοχον διανοητικὴν ἀνά-
πτυξιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνι-
δος. Καὶ κλίνει μὲ τὴν πε-
ριγραφήν τῆς ἀπλῆς κηδεας
τῆς, ποὺ καὶ μεῖς μ' αὐτὴν θά
τελειώσουμε: «Στολισμός της
ἦσαν αἱ ἀρεταὶ: ἡ ἀρετὴ καὶ πομπή
ἀρίστη ἡ κοινή ἀπ' αὐτῆς
λύπη. Συνώδευσε αὐτὴν μέλοι
τοῦ τάφου τοῦ ἄνδρος πάσης ἡ-
ξεως τῆς πόλεως τούτης, ἥ-
ἐκείνη ἦτο ἡ κορώνη. Περιε-
κάλυπτον τοὺς σῶμα αὐτῆς τὰ
ἐθνικά νεύματα».

A

Ἀπὸ τῆς τιμωρίας τοῦ ἐπιβαλλόμενου
στοὺς ἀντρες ἦταν ὁ θυλοδαρμός καὶ ἀκό-
μα καὶ δὲν τοὺς δάχνουν στὰ κοινόβια
καὶ ἐστὶ πεθάνον ἀπὸ τὴν πείνα. Ὁ τι-
μωρημένος ἀντρας ἀπὸ τὸ σιμωβούλι τῶν
γυναϊκῶν μὲ τὴν ποινὴ τῆς πείνας, γυρί-
ζε ἀπὸ καλύβα σὲ καλύβα ζητώντας ἕνα
καρμὰτ ψωμί καὶ λίγο νερὸ, ἀλλὰ ἡ μιὰ
γυναίκα τὸν ἐπέλεξε στὴν ἄλλη, περιγε-
ύσαντες τον. «Πήγαине παρακάτω, θὰ σοὺ
δώσουν πὺ φας». Αὐτός, ἀνὰ καὶ ἤξερε πὺς
δὲν θὰ τοῦ εἶδνε καρμια οὔτε ἕνα ξερο-
κόμματο, θέλοντας καὶ μὴ, μιὰ ποὺ ἡ πεί-
να τὸν τίεζε, πῆγαине, μὰ εὗρισκε τὴν
ἴδια ἀπάντησι: «Πήγαине στὴν ἄλλη κα-
λύβα». Μπροστά στὴν καταστάσι αὕτη

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

— Μια και του έκανε δίδυμο, καλὰ
θὰ κάνη ὁ Ροσσελίνι νὰ εἰσιπιάσῃ τό...
«Κουαρτέττο».

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

ГК. МПОРΘ

Μία ωραία φωτογραφία της Σοφίας Λορέν, που δείχνει ανάγλυφη την ομορφιά, την πλαστικότητα και τον «τύπο» της.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ εκείνης της μέρας που γνώρισα από κοντά τη Σοφία Λορέν είδα μία ταινία της στο Λίντο της Βενετίας στην αίθουσα του Φεστιβάλ. Έμεινα κατάπληκτη, γιατί είδα μία καλλιτέχνη με δραματικό ταλέντο και όχι μόνο μία «σερίφη» με εκρηκτικό σέξ απήλθ' όπως περιμένα. Πραγματικά η Σοφία Λορέν στην ταινία «Η γυναίκα του ποταμού» δικαιώνει όλες τις προβλέψεις των ειδικών γι' αυτήν. Λίγο αργότερα το μεσημέρι στην παράσταση του περιφημου ξενοδοχείου «Εξέλιος» στο Λίντο είχα την πρώτη μου επαφή μαζί της. Πολύ ψηλή, πολύ όμορφη, με υπέροχο σώμα και μία «ντιστεξίον» που δεν είχε στην ταινία. Αλλά ο ρόλος της εκεί ήταν ρόλος μίας προπολεμικής γυναίκας. Το απόγευμα της ίδιας μέρας φλυαρήσαμε μαζί αρκετή ώρα στο ιδιαίτερο σαλονάκι της.

Είπατε ευχαριστήμένη τώρα που μέσα σε λίγο καιρό έπραγατοποιήθηκαν τα όνειρά σας; τη ρώτησα για να αρχίσω τη συζήτηση πάνω στο θέμα που με ενδιέφερε. Βέβαια είμαι ευχαριστημένη, αλλά εγώ δεν είχα κανένα τέτοιο όνειρο, όταν ήμουν μικρή. Η μητέρα μου είναι ευτυχισμένη τώρα που έπετυχε αυτό που έπεδίωκε. Ήθελε να με κάνει αστερά από μικρή. Επέμενε πολύ και προσπάθησε γι' αυτό όσο μπορούσε. Έτσι, δ.τι και αν είμαι σήμερα το χρωστώ στη μητέρα μου. Τις ίδιες περίπου φιλοδοξίες είχε και για την αδελ-

ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ

ή... «ατομική βόμβα» της 'Ιταλίας

Συνέντευξη με τη συνεργάτιδά μας κ. ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Ερωτες και για γάμους, μου απάντησε.
— Δηλαδή πόσο μικρή, "Αν και αυτή είναι μία άκοκτα άδιακριτη ερώτηση.
— Τώρα ήμουν δεκαεννιά χρονών. Αλλά δεν είναι τόσο αυτό, όσο ότι πρέπει να αφοσιωθώ για άκοκτο διάστημα στην καριέρα μου μοναχά. Βλέπετε, τώρα άρχισα να την αγαπώ κι' εγώ πολύ την τέχνη μου και έγινε ο μοναδικός σκοπός της ζωής μου.
— Πώς περνάτε τις ελεύθερες ώρες σας;
— Μα δεν έχω ελεύθερες ώρες πια. Όταν δεν είμαι στο στούντιο, θα κάνω χορό, ή θα παίζω τένις, ή θα ξεκουράζομαι. Αυτά τα τελευταία όμως δεν τα κάνω για αναψυχή, αλλά για να γυμνάζω το σώμα μου να διατηρήσει τις γραμμές του. Έχουμε τη μοιά που δεν μας αφήνει να κάνουμε ό,τι θέλουμε και μας κανονίζει τα πάντα.
Είναι αλήθεια πως άκουσα πολλά γι' αυτή τη «μοιά» από ένα παιδικό της φίλο, και άπορησα πως δεν τη συνώδευσε ως τη Βενετία. Φαίνεται πως είναι μία πανέξυπνη γυναίκα και ικανή, που ξέρει, όμως, ως που πρέπει να φθάνουν τα όρια της δικαιδοσίας της...

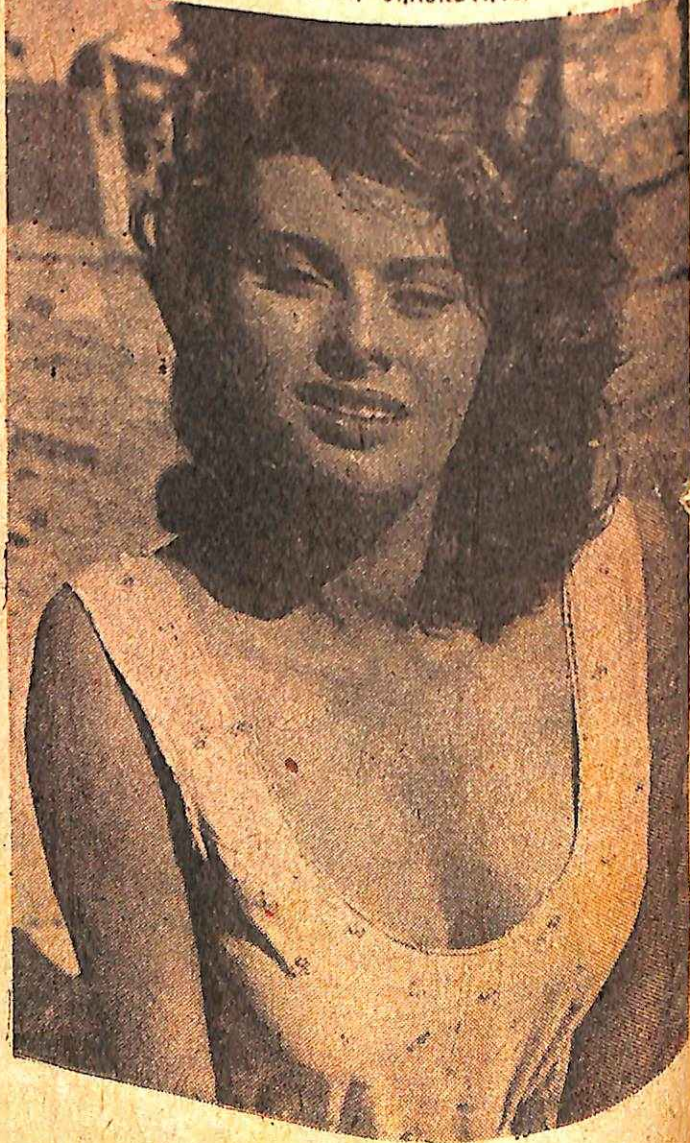
Ποιός συνάδελφός σας και ποιά σας άρεσει περισσότερο;
— Τους αγαπώ και τους εκτιμώ όλους και όλες, αλλά πάντα θα υπάρχει μία ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου για τον Βιττόριο ντε Σίκα, για τους λόγους που σας είπα παραπάνω.
— Και η Τζίνα Λολομπριγκάτα;
— Η Τζίνα είναι πολύ όμορφη και χαίρομαι που έγινε τόσο διάσημη σε όλο τον κόσμο.
— Πολύ έξυπνη και διπλωματική απάντησε. Ποιός μου είπε πως η Σοφία Λορέν δεν είναι τόσο έξυπνη όσο και όμορφη;
— Η Σουλβάνα Πιμπανίνι έπεσε έφθηκε την 'Ελλάδα. Θάρθετε κι' εσείς;
— Δεν ξέρω, αλλά θα ήθελα πολύ. Η Σουλβάνα είχε πολύ καλή υποδοχή στον τόπο σας. Σας άρεσε ένας προσωπικά;

Είναι αλήθεια πως άκουσα πολλά γι' αυτή τη «μοιά» από ένα παιδικό της φίλο, και άπορησα πως δεν τη συνώδευσε ως τη Βενετία. Φαίνεται πως είναι μία πανέξυπνη γυναίκα και ικανή, που ξέρει, όμως, ως που πρέπει να φθάνουν τα όρια της δικαιδοσίας της...

Ποιός συνάδελφός σας και ποιά σας άρεσει περισσότερο;

Τους αγαπώ και τους εκτιμώ όλους και όλες, αλλά πάντα θα υπάρχει μία ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου για τον Βιττόριο ντε Σίκα, για τους λόγους που σας είπα παραπάνω. Και η Τζίνα Λολομπριγκάτα; Η Τζίνα είναι πολύ όμορφη και χαίρομαι που έγινε τόσο διάσημη σε όλο τον κόσμο. Πολύ έξυπνη και διπλωματική απάντησε. Ποιός μου είπε πως η Σοφία Λορέν δεν είναι τόσο έξυπνη όσο και όμορφη; Η Σουλβάνα Πιμπανίνι έπεσε έφθηκε την 'Ελλάδα. Θάρθετε κι' εσείς; Δεν ξέρω, αλλά θα ήθελα πολύ. Η Σουλβάνα είχε πολύ καλή υποδοχή στον τόπο σας. Σας άρεσε ένας προσωπικά;

Η Σοφία Λορέν, σε μιαν έκφρασητική πρόζα, που κάνει αισθητή τη θηλυκότητά της.

λός. Είναι, βλέπετε, κι' εγώ τόσο ψηλή!
— Προτιμάτε να είναι οι γνωριμιές σας από ανθρώπους που προέρχονται από ασπιοκοστικές οικογένειες; Άκουσα πως μερικές στάρ έχουν τέτοιες προτιμήσεις.
— Δεν δίνω καμιά σημασία σ' αυτό. Μόλις τα μερικά από τους καλύτερους ανθρώπους που γνώρισα και εκτιμώ ήταν από πολύ άσημαντες οικογένειες μα έγιναν τέλειοι μόνοι τους.
— Σας άρεσει το ωραίο ντύσιμο; Ντύνασθε για να έλθετε όμορφη για τους άνδρες μόνο;
— Μ' άρεσει να ντύνομαι καλά, αλλά πρώτα για τον εαυτό μου και κατόπι για την εντύπωση που θα κάνω στους άλλους.
— Έχετε να μου συστήσετε τίποτα για τις αναγνώστριές μου; Καίτοι που να τις βοηθήσει να γίνουν πιο κομψές και πιο όμορφες;
— Δεν έχω τόσο πείρα γι' αυτό. Μόλις τώρα κατάφερα κι' εγώ να μείνω ευχαριστημένη με τον εαυτό μου και σε τούτο με βοήθησαν άλλοι. Μα αυτό το ωραίο περιодικό που μου δείξατε έχει τόσα πράγματα μέσα που ασφαλώς αξίζουν πιο πολύ απ' αυτά που θα σας πω εγώ. Δεν ξέρω τη γλώσσα, μα καταλαβαίνω πόσο καλό είναι.
— Σας ευχαριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια για το περιοδικό μας. Είναι αλήθεια πως έχει μέσα πολύτιμες συμβουλές για το κάθε τι.
— Να γράψετε μόνο εκ μέ-

ρους μου στις αναγνώστριές σας τις καλύτερες ευχές μου και εύχομαι να μπορέσω να τις γνωρίσω από κοντά. Μου είπαν πως μοιάζουν πολύ με τις 'Ιταλίδες.
Την ευχαρίστησα και την άφησα να έτοιμαστέ για το δρόμο. Αυτό έπρεπε άλλωστε να κάνω κι' εγώ. Είναι δεδαία πως γρήγορα θα γίνει μεγάλη σταρ γιατί έχει όλα τα προσόντα γι' αυτό. Όμορφιά, χαρά, ταλέντο. Θεωρείται ήδη μία από τις πρώτες 'Ιταλίδες στάρ με προοπτική εξέλιξης μεγάλη. Γι' αυτό χάσκα που είχα την ευκαιρία να τη γνωρίσω από κοντά και να ζήσω μαζί της δύο μέρες στο μαγευτικό Λίντο...
ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Ο κ. Γκούντμαν, γεν. διευθυντής της «Κολούμπια» στην Εύρωπη, παρουσιάζει τη συνεργάτιδά μας κ. Ρένα Βελισσαρίου, στη Σοφία Λορέν. Θυμάστε, δεξιά, τη Σοφία Λορέν, σε μιαν ακόμη πόζα της, που...συνπληρώνει τις άλλες σε γοητεία, πλαστικότητα και ομορφιά.

ΕΝΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΣΑΡΛΩ από Γάλλο ζωγράφο

Σε μια «Γκαλερί» πολύ κοντά στην πλατεία 'Ετουάλ στο Παρίσι, ο ζωγράφος 'Ενρί Μπουνύ εκθέτει ανάμεσα στ' άλλα έργα του αυτό το πορταίτο του Σαρλώ. Ένα πορταίτο γεμάτο ποιησι και πόνο, εμπνευσμένο από την ταινία «Τα φώτα της ράμπας» που έχει ήδη προβληθεί στους δίκους μας κινηματογράφους. Αξίζει να προσέξετε την έκφραση, που κατ'ορθον να δώση ο Γάλλος ζωγράφος, σ' αυτό το πορταίτο, που προκαλεί το θαυμασμό, σε όσους έχουν την τύχη να το δουν στο πωτότυπο.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

● ΠΟΛΥΒΙΖΙΟΝ
Ο 'Αμπέλ Γκόνς ετοιμάζει την ταινία «Τα δειλινά των ζωικών» ή όποια θα είναι η πρώτη ταινία που θα γυρισθεί με σύστημα Πολυβιζιόν. Το σύστημα αυτό είναι έφευρεση του 'Αμπέλ Γκόνς και είναι μία τελειοποίηση του κινηματογράφου δια της όποιος η εικόνα δίδεται μεγαλύτερη και πληρέστερη από ό,τι στο Σινεμασκόπ και ο ήχος καλύτερος.
Ο έφευρετής υποστηρίζει πως το σύστημα Πολυβιζιόν με τη μουσική και το θέαμα του θα σκορπίση ρίγη συγκινήσεως στους θεατές όσο και οι αρχαίες ελληνικές τραγωδίες στην αρχαιότητα. Θα είναι ένα «γκράν σπεκτάκλ» και μία μεγάλη πρόδοος του κινηματογράφου. Με το νέο σύστημα η αφήγηση είναι πιο συμπαγής, αλλά και πιο λυρική, το θέμα μεγαλοπρεπές και ταυτόχρονα, ο θεατής παρακολουθεί πάσα πολλές λεπτομέρειες που εκτυλίσσονται στην ίδια σκηνή.
● ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΗΣ ΝΙΚΟΛ ΜΠΕΡΖΕ
Στις 12 'Ιουνίου η Νικόλ Μπερζέ γιόρτασε τα 20 χρόνια της κι' αμέσως άρχισε το γύρισμα της νέας ταινίας της «Οι αδιακρίτοι» στην όποια παίζει με τον Φράνκ Βιλλάρ. Η Νικόλ Μπερζέ είχε μία μόνη επιθυμία να ταξιδεύσει σε πολλά μέρη κι' αυτή της ικανοποιήθηκε κάπως γιατί πήγε σε τούρνε με τον θίσο του Ζαν Λουί Μπαρζ στη Βραζιλία, 'Αργεντινή, Ούρουγουα, Χιλή. Μετά πρωταγωνίστησε στην ταινία «'Ανοιξι, φθινόπωρο και έρωτας» μαζί με τον Φερναντέλ. Έμεις τη θαυμάσαμε στην ταινία «'Αγουρα στάχια» και στη «Τα καπρίτσια της Ζουλιέτας».
● ΠΟΣΟ ΜΙΚΡΥΝΕ Ο ΚΟΣΜΟΣ!
Η Μαρτίν Καρόλ δρίσκει στο Μόναχο όπου γυρίζονται σκηνές της νέας ταινίας της, «Λόλα Μοντέζ». Ο Κριστιάν Ζάκ πηγαίνει μία φορά την εβδομάδα και τη βλέπει να παίζει η Μαρτίν δεν είναι ευχαριστημένη που λείπει από το αγαπημένο της Παρίσι. Ήταν δε απαρνηγόρητη που θα έλειπε από την ετήσια γιορτή των αστέρων, το περίφημο «Κεόμε» που γίνεται κάθε 'Ιούνιο στο Παρίσι.
Μία βρογχίτιδα που έπαθε και η κόουρασι απ' τη δουλειά δυσκόλευαν ακόμη περισσότερο ένα ταξίδι ως το Παρίσι. Μα η Μαρτίν ήταν αποφασισμένη, ξεκίνησε την Κυριακή το πρωί, τέλειωσε την τουαλέτα της μέσα στο αεροπλάνο, έβασε στο Παρίσι. Στο αεροδρόμιο την περίμενε ο Κριστιάν Ζάκ ο οποίος την βοήθησε να ντυθεί. Ο κομωτής περίμενε επίσης εκεί. Σε λίγα λεπτά βγήκε από μία αίθουσα του αεροδρομίου έτοιμη για τη γιορτή. Το απόγευμα ξαναπέρασε πάλι το αεροπλάνο για το Μόναχο, αλλά αυτή τη φορά τη συνώδευσε και ο Κριστιάν Ζάκ για να μη τοξιδέψει μόνη της, κι' επέστρεψε την άλλη μέρα. Αληθινά μικρύνει πολύ ο κόσμος τα τελευταία χρόνια.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

ΑΙΔΗΨΟΣ: Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΙΣ.—ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ.—ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙ, ΕΙΔΙΚΑ, ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ.—**ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ:** ΜΙΑ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΜΕ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΟ ΛΟΥΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ.—ΘΑΥΜΑΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΛΟΥΟΜΕΝΟΥΣ.—**ΘΕΡΜΗ, ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ:** ΜΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕ ΑΝΕΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΦΘΗΝΗ ΖΩΗ.—ΟΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ.—ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΠΛΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΣΙΝΟ ΤΟΠΙΟ

ΑΙΔΗΨΟΣ

ή μεγαλύτερη από τις ελληνικές λουτροπόλεις

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ την έρευνά μας για τις ελληνικές λουτροπόλεις θ' ασχοληθούμε με μία από τις μεγαλύτερες και συγχρονισμένες, την Αϊδηψό, θα φανταζόταν κανείς την έπίσκεψή σε μία τέτοια λουτροπόλη εύγερη από άποψη συγκοινωνίας και πως ύστερα από τόσα χρόνια το ταξίδι θα διεξάγονταν με πιο συγχρονισμένα μέσα. Όμως δεν συμβαίνει αυτό. Υπάρχουν βέβαια δυο συγκοινωνίες, με το σιδηρόδρομο ή μ' αυτοκίνητο μέχρι τη Χαλκίδα κι από εκεί με το μικρό πλοίο «Κύνος», που αναχωρεί κάθε μέρα εκτός από τη Δευτέρα στις 10½ π. μ. Φτάνετε στην Αϊδηψό ύστερα από 7 ώρες. Οι τιμές των εισιτηρίων είναι για την α' θέσι μικτό σιδηροδρόμου και ατμοπλοίου 116 δραχ., 6' θέσι 103 δραχμές και γ' 59 δραχμές. Το εισιτήριο του αυτοκινήτου «Αθηνών—Αϊδηψού» είναι 90 δραχμές. Κάθε Δευτέρα θα υπάρχει επίσης—σύμφωνα—και με το ατμόπλοιο «Καδίδ», Πειραιά—Αϊδηψό. Έδώ πρέπει να προστεθεί και το ποσό των 18 δραχμών για τις άποσκευές. Από Βόλο—Αϊδηψό, οι τιμές είναι 120 δραχ. α' θέσι και 40 δραχ. γ' θέσι.

Φτάνοντας όμως στην Αϊδηψό, βρίσκονται μπρός σ' ένα γενικό παράπονο των κατοίκων. Γιατί δεν δελτιώνονται οι υπάρχουσες συγκοινωνίες και γιατί μεταιώθηκε από το υπουργείο «Εμπορικής Ναυτιλίας» το προθιμίο μεταξύ Αϊδηψού και της έναντι ακτής «Αρκίτας»; Πράγματι το προθιμίο αυτό θα συντόμευε το χρόνο συγκοινωνίας «Αθηνών—Αϊδηψού» σε 3½ ώρες, γιατί τ' αυτοκίνητα περνώντας από τη Λειβαδιά και διαπερνώντας όπως της Ραφίνας—Καρύστου, θα είχαν να διανύσουν απόστασι 150 χιλιομέτρων, αφού η απόστασι «Αρκίτας—Αϊδηψού» είναι 6½ μίλια. Λογικό το παράπονο των κατοίκων και η απόφασί τους να εγκαταστήσουν το προθιμίο που τη μεταίωσε το Υ.Ε.Ν., γιατί το προθιμίο θα έεμπροστούσε τους λουόμενους. Σήμερα το ταξίδι με τον άρτυκίνητο σιδηρόδρομο και την κακή κατάστασι του δρόμου Χαλκίδας—Αϊδηψού με αυτοκίνητο, ταλαιπωρεί βέβαια λίγο τον έπισκέπτη στην Αϊδηψό, άπαιλαμβάνει όμως το άμορφο θέαμα της Εύβοϊκής ακτής αφού

βαυμάση πρώτα τον προθό και την παραλία της Χαλκίδας. Θα χορτάσει το μάτι του από την πλούσια θάλασσα, αν περάσει με τ' αυτοκίνητο Χαλκίδας—Αϊδηψού στ' αξιοθέατα μέρη «Σκυλόγיאνη», το άγρόκτημα «Αβέρωφ» και το έκτακτο μένο δάσος του κτήματος του Νόελ Μπαϊκερ.

Αντικρύζοντας από το πλοίο την Αϊδηψό φαίνεται σά ναίνι χτισμένη σε μία βραχώδη ακτή, μά σαν βγής με τη δάρκα κι ακολουθήσεις τον κεντρικό δρόμο που κατεβαίνει στη δυτική παραλία, αισθάνεσαι πως δρέθηκες έσθνικά σ' ένα κομμάτι μοντέρνας πολιτείας. Το παράδες έδαφος της πλαγιάς, που στην έπιφάνειά του βλέπεις παντού ν' άχνίζει το ζεστό νερό, κατεβαίνει ομαλά προς τη θάλασσα. Σ' αυτή την παραλία πάνω σε μία έκτασι περισσότερη από 500 μέτρα είναι χτισμένα τα περίφημα ξενοδοχεία. Μπορούν τους στολίζουν από ένα δονδροφυτεμένο δρόμο προφυλαγμένο από ψηλό κυματοθραύστη. Πίσω απ' τα ξενοδοχεία, ή προς την άνηφορία του κεντρικού δρόμου είναι χτισμένα άλλα ξενοδοχεία, καταστήματα και κατοικίες ανάμεσα σ' ανθισμένες πικροδάφνες, μουριές κι άλλα δέντρα. Ο παραλιακός δρόμος τραβάει σ' αρκετό μακρος ανάμεσα σε πεύκα και λεύκες. Έδώ σ' αυτό το μέρος γίνεται ο άπογευματινός περίπατος. Με το σούρουπο ο πλάτης δρόμος είναι γεμάτος από πλήθος ανθρώπων και γυναικών, διαφόρων ηλικιών. Γιατί έκτος αυτών που έρχονται για θεραπεία, ασπύρουν κι άλλοι χάρην άναψυχής. Δημιουργείται έτσι όλο το καλοκαίρι μια ζωηρή κοινωνική κίνησι με την παρουσία κομψών κυριών και δεσποινίδων στους χορούς, στην πλάς, στις έκδρομες και τους περιπάτους. Υπάρχουν πέντε χορευτικά κέντρα στην ακτή και δυο στα 40 Πλατάνια, μία τοποθεσία στο άπάνω μέρος της λουτροπόλης, κατάλληλη να περάσει κανείς τις πρωινές ώρες. Έπίσης δυο κινηματογράφοι, κ' ένας κανένας περιδεδυμένος θίασος, συμπληρώνουν ως ένα σημείο τη ψυχαγωγία των παραθεριστών και λουομένων. Ένα τουριστικό γραφείο «Ο Φάρος», οργανώνει τακτικά έκδρομες στις Θεομοτύλες, στην «Αλαμάν», στη Σκιάθο, στους Δελφούς και σε

πιο κοντινές τοποθεσίες όπως στην «Ιστίαία, Πευτή, «Αγριο-δοτάνη, «Αγ. Γεώργιον, Λιχάδες, «Αγ. Ιωάννην, Ρέσσον, κλπ.

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η διαμονή στην Αϊδηψό δεν είναι μόνο για τους πλούσιους. Το κόστος της ζωής είναι σχεδόν όμοιο με της «Αθηνών» και άρισμένα είδη διατροφής όπως τὰ ψάρια και τὰ φρούτα που ναι άφθονα είναι φθηνότερα των «Αθηνών». Υπάρχουν ξενοδοχεία γ' και δ' τάξεως που διαθέτουν ιδιαίτερη κουζίνα για όσους θέλουν να μαγειρεύουν μόνοι τους. Άλλα άς δούμε τις τιμές των ξενοδοχείων και των φαγητών στα έστιατόρια για να σοι θέλουν να έπισκεφθούν την Αϊδηψό, αυτή την κομψή λουτροπόλη που την ευφάνσι της όφειλει περισσότερο στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Έχει τρία ξενοδοχεία α' τάμ' όλες τις άνεσεις και με θαυμασίων 98 δραχμές και με θαυμάσιων 56 δραχ. Το ένα από τα τρία αυτά είναι πολυτελείας και διαθέτει δικλινά δωμάτια πολυθαρίας 136 δραχμές. Λουτρά και δυο σε κάθε πάτωμα με 7 δραχ. κάθε λουτρό. Τέσσερα άλλα ξενοδοχεία δ' τάξεως, που δεν υπολείπονται των προηγούμενων από άποψι θέας και εύκρωμάτων σ' αυτά είναι 47 δραχ. Τρία ξενοδοχεία γ' τάξεως με 34 δραχ. τα μονόκλινα και 54 δραχ. τα μονόκλινα και 54 δραχ. τα μονόκλινα και 32 δραχ. τα κλινά στα δίκλινα δωμάτια. Όκτω ξενοδοχεία ε' τάξεως με κατά τι μικρότερες τιμές. Από 1 «Ιουλίω» οι τιμές αυτές είναι αυξημένες κατά 10%. Στο ίδιο ποσό των τιμών περιλαμβάνεται και το φιλοδώρημα των ξενοδοχουπάλληλων. Έκτος των ξενοδοχείων είναι κιάονται 211 οικήματα. Οι τιμές αυτών αντιστοιχούν: τὰ α' τάξεως με τις τών γ' τάξεως ξενοδοχείων, τὰ β' τάξεως με τις τών γ' τάξεως με νεκτικών με μειονεκτικών ξενοδοχείων.

Οι τιμές στα έστιατόρια είναι σχεδόν όπως των «Αθηνών». Στά α' τάξεως και πολυτελείας, ή τιμή κατά μερίδα κρέατος κυμαίνεται από 15 έως 20 δραχ.

και των ψαριών από 12 έως 15 δραχ. Στά β' τάξεως είναι μέχρι 10 δραχ. των κρέατων και των ψαριών με την όκτα 64 δραχ. Λίγο μικρότερες είναι οι τιμές στα υπόλοιπα έστιατόρια.

Χιλιάδες άσθενείς από όλη τὰ μέρη της «Ελλάδος» συρρέουν έδώ κάθε χρόνο. Πέρσι ο αριθμός αυτών που υποβλήθηκαν σε λουτροθεραπεία ανήλθε στις 14.400, έκτος από τους 2.500 άναπήρους που στεγάζονται σε δυο ξενοδοχεία τὰ «Πηγάι» και «Κασταλία».

Ολες τις πηγές, έκτος των «Πηγών» των άναπήρων, των Λιανταίων και Πατρινών που ναι ιδιωτικές, τις εκμεταλλεύεται το υπουργείο Τουρισμού, που διαθέτει προς τούτο ανάλογο προσωπικό, 60 πεπειραμένες προς τούτο λουτρονόμες και 20 ταμίες. Έκτος από το Δημόσιο «Υδροθεραπευτήριο» από τὰ 17, τὰ υπόλοιπα βρίσκονται έντος των ξενοδοχείων με σύνολο 224 λουτρά.

Η τιμή έκάστου λουτρού είναι 15 δραχμές α' κατηγορίας, 10 δραχ. β' κατηγορίας και 8 δραχ. γ' κατηγορίας. Το δημόσιο «Υδροθεραπευτήριο» «Αγιοι «Ανάργυροι» έξυπηρετεί καθημερινώς περί τούς 600 λουομένους. Σ' αυτό οι δημ. υπάλληλοι έχουν έκπτωση 50% και άρισμένους άλλες κατηγορίες δημοσιονόμοι, γιατροί, μητροπολίτες, βουλευτές και άμματα πόλεμου δωρεάν. Τηρείται πάντοτε μία σειρά προτεραιοτήτων, καθαρών, τάξι, και όφειλεται στο δραστήριο κ. Γαλατάνο, της τουριστικής άστυνομίας και τον κ. Κομπουράκη, έπότη του τουρισμού που έπιβλέπει στην καλή λειτουργία των λουτροπηγών και την τουριστική άναπτύξη της πόλεως. Έδώ πρέπει να άναφέρουμε και τις δυο θεσπισμένες ύπαλληλους του Τουρισμού «Ελένη Μπετεκίδου και Ματούλα Ταγγανιά» που έργάζονται έπίσης δραστήρια για την έξυπνέτησι των ξένων.

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ
Η Αϊδηψός είναι μία απ' τις άρχαιότερες λουτροπόλεις αφού άναφέρεται και στα συγγράμματα του «Αριστοτέλη, του «Ηρόδοτου, του «Αριστοφάνη, του Πλουτάρχου κλπ., ως «Εδνηός» ιδιότητες των πηγών της είναι πασίγνωστες, και πολλοί έκτος της «Ελλάδος» έξοι έπισκέπτονται τη λουτροπόλη προς θεραπεία. Ο κ. Δημ. Παπανικολάου έδικός Ιατρός, υδρολόγος του υπουργείου Τουρισμού, που άσχολεται πολλά χρόνια, και έ-

ρευνά τις ίαματικές ιδιότητες των πηγών της Αϊδηψού, μάς κατατοπίζει ποιες παθήσεις θεραπεύονται:

1) Παθήσεις άρθρώσεων και όστων, (άρθραλγίες, ούρική αρθρίτιδα, σπονδυλοαρθρίτιδα, παρामορφωτική αρθρίτιδα, κατάγματα, άγκυλώσεις.

• Μία άποψις της παραλίας των λουτρών της Αϊδηψού.

2) Ρευματικές παθήσεις, (σαλπιγγίτιδες, ένδομητρίτιδες, άνεπαρκείες ώθηκών.

Δεν είναι κατάλληλα για παθήσεις του άναπνευστικού συστήματος, (άσθμα, πνευμονικών εμφύσημα, φυματίωση), άδεία νεφρίτιδα, έμφύσητοι παθήσεις, (έκτος από άδείες και ύποζείες ρευματισμούς που παρατηρήθηκαν θεραπείες), μεγάλες ύπερτάσεις προ πάντος από νεφρική αρτηριοσκήλωση και μη αντισταθμιζόμενες καρδιοπάθειες.

Οι έξετάσεις για τη σύστασι του νερού, χαρακτηρίσαν αυτό ως άλυπηγή και ή θερμοκρασία του είναι 70ο έως 71ο Κ. Η θερμοκρασία όμως που πρέπει να γίνονται τὰ λουτρά είναι από 32ο έως 37ο Κ., άνάλογα με την ιδισυγκρασία των άτόμων και διάρκεια από 15' -25' της ώρας. Στά ήμυλουτρα ή θερμοκρασία μπορεί να είναι από 38ο έως 41ο Κ. Όταν πρόκειται για παθήσεις των κάτω άκρων, (όσφυαλγίες, ριζίτιδες, ισχιαλγίες, υδράρθρους του γόνατος, άγκυλώσεις, γυναικολογικές παθήσεις), χωρίς ν' άποκλείωνται και τὰ καθολικά λουτρά γι' αυτές τις παθήσεις με μικρότερες θερμοκρασίες. Πολυλοί λουόμενοι ίσχυρίζονται πως σε άλλες λουτροπόλεις κάνουν λουτρά σε μεγαλύτερη θερμοκρασία, χωρίς να αισθάνονται κόπωση. Η περιεκτικότητα όμως των λουτρών της Αϊδηψού, δεν έπιτρέπει μεγαλύτερη θερμοκρασία.

Στην Αϊδηψό γίνεται σε μεγάλη κλίμακα χρηση του μεταλλικού νερού για κολπικές πλύσεις διαφόρων χρονίων γυναικολογικών παθήσεων με εύνοϊκά αποτελέσματα. Δεν άποκρύπτουμε όμως τις άνεπανόρθωτες βλάβες που υπέστησαν πολλές λουόμενες από κακή χρησιμοποίηση του μεταλλικού νερού στην προσπάθεια αυτή. Για τὸ θέμα αυτό ο κ. Παπανικολάου έχει μία άνέκδοτη πρωτότυπη μελέτη βασισμένη στην πολύχρονη έπιστημονική του παρατήρησι για τ' αποτελέσματα των κολπικών πλύσεων.

Τὰ διπλά λουτρά βλέπουν άντι νά ώφελήσουν. Η διακοπή μάστιχα από τριήμερον είναι ένδεδειγμένη.

Η πλήρης λουτροθεραπεία, δεν πρέπει να είναι λιγότερο από τις 15 λούσεις. Μόνο άσ-

μαντες δελτιώσεις μπορούν να φέρουν οι κάτω του άριθμού αυτού, λούσεις.

Δεν ύπάρχει καμία διαφορά στα «Υδροθεραπευτήρια» της άνω και κάτω συνοικίας της Αϊδηψού, όσον άφορά τη σύνθεσι και ίαματική ιδιότητα αυτών. Οι έφιδρώσεις δεν είναι άπαραίτητες μετά τὸ λουτρό και δεν πρέπει να προκαλούνται σὺ τέχνητά. Κατάκλισι μία ώρα μετά τὸ λουτρό είναι άρκετη.

Επιβάλλεται έπίσης ειδική διαίτα για ώρισμένες παθήσεις. Τὸ σύστημα υπερσιτισμού που έπικρατεί σήμερα στις λουτροπόλεις δεν μπορεί να νοηθι λουτροθεραπεία. Είναι άνάγκη νά καθιερωθών έστιατόρια διαίτας όπως στις ευρωπαϊκές λουτροπόλεις. Μπορεί να προσκρούη τούτο σε ώρισμένους έπιχειρηματίες μα ή έπιστημονική άλήθεια είναι αυτή.

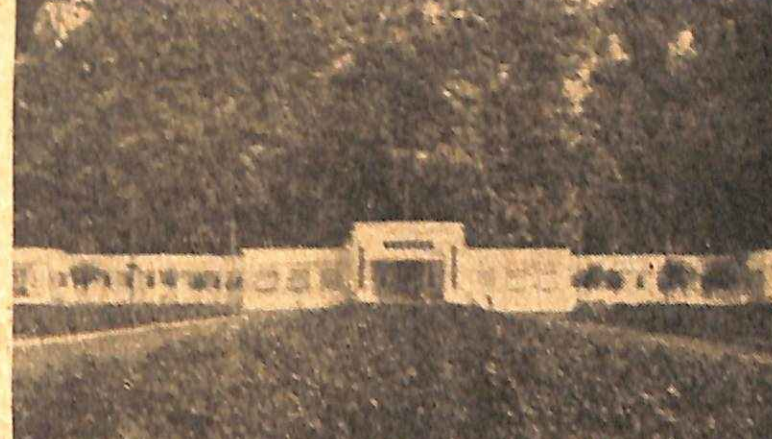
Αυτὰ παρατηρεί ο κ. Παπανικολάου για τὰ λουτρά της Αϊδηψού που έκτος των θεραπευτικών ιδιοτήτων των πηγών της, έχει ξηρό κλίμα, δροσερές θαλάσσιες άνέμους, άρκετό πράσινο. Δε θα παραλείψουμε να τονίσουμε για μία άλλη φορά την έγκατάλειψι της συγκοινωνίας. Ένας δημόσιος δρόμος που αρχίζει απ' την παραλία και καταλήγει στη θέσι 40 Πλατάνια είναι ακόμα χωρίς άσφαλτο. Ο Δήμος δεν έπιχορηγείται άκετά απ' τον Τουρισμό, παρ' όλο που τον άποζημιώνει με κατοικιακά νομίματα, άποζώντας του τὰ λουτρά σχεδόν δωρεάν. Έτσι που άδυνατεί σήμερα νά καλύψη την κοίτη του Θεριοτάμου νά άσφαλτοστρώση τους υπόλοιπους δρόμους και νά εγκαταστήση άποχευτικό σύστημα.

Ο Τουρισμός έκτος από την έποπτεία και τον καθορισμό των τιμών στα διάφορα κέντρα δεν έκανε κανένα έργο αν και εισπράττει τόσα από την Αϊδηψό. Ένα τουριστικό περίπτερο που χτίστηκε σ' άκατάλληλο μέρος δεν μπορεί να ένοικιαστή αν και έσοδεύτηκαν γι' αυτό πολλά χρηματα.

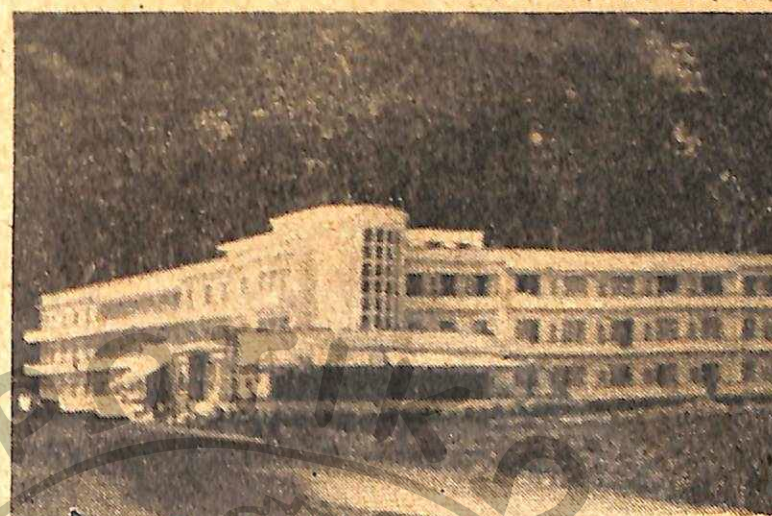
Στη διάρκεια των θερινών μηνών, ένας ολόκληρος κόσμος εργαζομένων προσπαθεί νά κερδίση τη ζωή του για ολόκληρο τὸ χρόνο. Κάπου 200 γυναίκες εργάζονται στα ξενοδοχεία κι άμειβονται με τὸ φιλοδώρημα. Τὸ ταμείο συντάξας τους είναι φτωχό. Είναι ευγενικές, φιλόπονες κι' εργάζονται πολλές ώρες.

Η Αϊδηψός έχει ένα γυναικείο φιλανθρωπικό σύλλογο με 110 μέλη με την επωνυμία «Φιλάπτων Ταμείον κυριών Αϊδη-

• Η παραλία της Αϊδηψού, φωτογραφημένη από ψηλά.

• Τὸ υδροθεραπευτήριο των λουτρών Καμένων Βούρλων.

• Ξενοδοχείο, στη λουτροπόλη Καμένων Βούρλων.

• Γενική άποψις της λουτροπόλεως Θερμής, Μυτιλήνης.

ψού». Με τὰ έσοδά του από έράνους σ' έκκλησίες προσπαθεί νά βοηθήση άπορες οικογένειες και πατρίδα. Πρόεδρος του είναι ή κ. Νίτσα Λαγκουράνη. Άλλη φορά θ' ασχοληθούμε ειδικά με τη ζωή των γυναικών της Εύβοίας. Η Αϊδηψός σαν λουτροπόλις και κέντρο παροθερισμού είναι ο σκοπός που την έπισκεφθήκαμε. Κι απ' αυτή την άποψι ή

Η Αϊδηψός όχι μόνο θεραπεύει τους πασχόντες από σωματικές παθήσεις, αλλά και άνακουφίζει ψυχικά εκείνους που θέλουν να περάσουν λίγες μέρες σ' ένα παραθαλάσσιο κέντρο. Η δ-μορφή παραλία, με τα κέντρα διασκεδάσεως, η τοποθεσία τα 40 Πλατάνια, οι ρωμαντικές νυχτερινές διαβάσεις, χαρίζουν πράγματι αλησμόνητες ψυχικές

απολαύσεις. Και καθώς τελειώνουμε την έρευνά μας γύρω από τα ζητήματα που απασχολούν ντόπιους και ξένους της Αϊδηψού, η φεγγαρόλουστη νύχτα πέφτει στη μαγευτική παραλία και πέρα η ασπιδοχρώμη θάλασσα φαντάζει καθώς την κλείνουν απ' τα δυτικά οι ακτές της Ρούμελης σαν μία μεγάλη, ήσυχη λίμνη.

ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ

Μία λουτρόπολις με συγχρονισμένα υδροθεραπευτήρια

ΙΣΩΣ η ονομασία του λουτροθεραπευτικού αυτού κέντρου, να φέρνει στη φαντασία, αυτών που πρόκειται να επισκεφθούν τα Καμένα Βούρλα, την αντιπαθητική εικόνα ενός τοπίου με βούρλα, γεμάτο από εκτεταμένα έλη. Όμως αν ταξιδέψω κανείς μ' αυτόκινητο Αθήνα — Καμένα Βούρλα, η διαδρομή θα τον προσδιαθέσει για μία θαλασσιόφιλη αντίθετη εικόνα. Συγκοινωνία επίσης υπάρχει κι' απ' τη Λαμία. Τα Καμένα Βούρλα είναι 40 χιλιομ. από εκεί. Τα εισιτήρια είναι 70 δραχμές κι' έχει τρία αυτόκινητα τη μέρα. Λίγο περισσότερο είναι η τιμή των εισιτηρίων από τη Λαμία.

Το αυτόκινητο περνάει από τη Θήβα — Λειβαδιά κι' ως τα 139 χλμ. ο δρόμος είναι ασφαλτοστρωμένος.

Υστερα αρχίζει ο δρόμος προς τη Λαμία χωρίς ασφαλτοστρώση, με αμάλος, κι' αφού διασχίσουμε έναν μεγάλο κάμπο από θεοσιμμένα χωράφια ή σπαρμένο σε μεγάλη έκταση από βουδακία και φυτευμένα καπνά, μπαίνουμε σε μία στενή λουρίδα γης ανάμεσα βουνού και θάλασσας.

Ένα μακρόσυρτο βουνό, το Νημέρ, η Θρόνιο, προέκτασι του Καλλιδρόμου θάβεται αριστέρα στο μάκρος του δρόμου, με πού δε φτάνει ως τη θάλασσα, γιατί ανάμεσα σ' αυτή και το καταπράσινο βουνό απλώνεται η επίπεδη αυτή έκταση, που το πλάτος της κυμαίνεται γύρω στα 500 μέτρα. Το αυτόκινητο περνά κοντά στη θάλασσα του Μαλιακού, ανάμεσα σε ψηλά πεύκα κι' άλλα δέντρα. Αριστερά ο στενωμός καπνός φυτευμένος καπνά και βουδακία διακόπτεται κάπου, κάπου από έληδες. Και πάνω, το καταπράσινο βουνό από πεύκα κι' άλλα χαμηλά, μας συνοδεύει σε μία έκταση πάνω από 20 χιλιομέτρων. Βρισκόμαστε ίσως σ' ένα απ' τα πιο αξιοθαύμαστα ελληνικά τοπία. Βουνό, κάμπος, θάλασσα, συγκεντωμένα όλα μαζί τόσο κοντά το ένα στο άλλο. Αυτό το ίδιο τοπίο συνεχίζεται ως τα Καμένα Βούρλα και λίγο πέρα απ' αυτά.

Εδώ σ' αυτή τη στενή επίπεδη έκταση, ανάμεσα βουνού και θάλασσας, είναι χτισμένο το πιο συγχρονισμένο λουτροθεραπευτήριο της Ελλάδας. Γηγάινουμε σ' αυτό από ένα δαινοφυτευμένο δρόμο, αφού πυναντήσουμε πρώτα δεξιά ως ένα θαυμάσιο τουριστικό ξενοδοχείο, Βούρλα βέβαια δεν θα δήτε, αλλά μία αβενδρή επίπεδη έκταση, μπρος από το λουτροθεραπευτήριο γεμάτη ψηλά χόρτα. Η έταιρία που εκμεταλλεύεται τα λουτρά καταπιάστηκε με δεινοφυτεύσι, για να καλύψει αυτή την έκταση.

Ο γιατρός κ. Αθ. Παπαδημιτρίου μας δέχεται στο λουτροθεραπευτήριο, την ώρα που εξετάζει τους ασθενείς και μας κατατοπίζει σχετικά με τις θεραπευτικές ιδιότητες των λουτρών, που ενδείκνυνται για τις εξής παθήσεις:

1) Παθήσεις αρθρώσεων και οστών: (σπονδυλοαρθρίτιδες, παρσμορφωτικές αρθρίτιδες, αγκυλώσεις).

2) Παθήσεις του νευρικού συστήματος: (ριζίτιδες, πολυνευρίτιδες, νευραλγίες, παρήσεις, παραλύσεις, νευροφυτικές διαταραχές υπολείμματα πολυμυελίτιδας).

3) Δυσλειτουργίες ενδοκρινών αδένων: (ανεπάρκεια ωθηκών, ανεπάρκεια θυρεοειδούς αδένος, ως και επινεφρική).

4) Ρευματοπάθειες.

Είδικα για τις γυναικολογικές παθήσεις ο κ. Παπαδημιτρίου αναφέρει ότι θεραπεύονται, ή δυσμηνόρροια, ολιγομηνόρροια, απηνόρροια, οι υποπλαστικές καταστάσεις γεννητικών οργάνων της μήτρας και συνεπεία τούτων στέρωσι (παιδική μήτρα), τα πυελικά άλγη των γυναικών (επιδιδυμικές μετεγχειρητικές καταστάσεις) και οι φλεγμονώδεις καταστάσεις όχι στο όξινο στάδιο.

Δεν είναι κατάλληλα για κείνους που πάσχουν από:

1) Καρδιοπάθειες μη αντιρροπούμενες.

2) Έλκη στομάχου του δωδεκαδακτύλου σε παραεσυσμό (αυμορραγικές διαβήσεις).

3) Πνευμονική φυματίωση.

4) Πνευμονικό έμφραγμα.

5) Καρδιοματώδεις καταστάσεις.

6) Χρόνιες νεφρίτιδες.

7) Έμπτυρετοι ρευματισμοί των άκρων.

Οι πηγές είναι ραδιενεργές, με 134 μονάδες Μάς, και χλωρινοαπορροφές. Φυσική θερμοκρασία 37° Κ. Υπάρχουν ψυχτικά μηχανήματα που κατεβάζουν αυτούς τους βαθμούς. Η ραδιενέργεια αυτή των πηγών τονίζει ο κ. Παπαδημιτρίου, είναι αρκετή γιατί η μεγάλη ραδιενέργεια βλάπτει πολλές φορές, αντί να ωφελήσει. Τα θεραπευτικά αποτελέσματα των πηγών είναι θαυματουργά από τις παρατηρήσεις που έγιναν μέχρι τώρα.

Το υδροθεραπευτήριο είναι μεγάλο με 65 λουτρά μαρμαρίνου με βοηθητικούς χώρους και είναι τριών κατηγοριών. Η τιμή για κάθε λούση είναι:

Πολυτελείας 25 δραχμές, Α' 12,50 δραχμές και Β' 8 δραχμές. Η έκδοσι της καρτέλας του τουρισμού είναι 20 δραχ. Τα πολυτελείας διαβιβάζονται καρότσι.

Πάνω από 5.000 έρχονται στα Καμένα Βούρλα κάθε χρόνο για λουτροθεραπεία. Η δια-

μονή είναι εύφορος και για κείνους που δεν έχουν πρόσβαση. Τα υπάρχοντα ξενοδοχεία και οικίσματα εξυπηρετούν αυτόν τον αριθμό των λουομένων.

Έχει ένα τουριστικό ξενοδοχείο Α' τάξεως το «Ράδιο» με τιμές για μονόκλινα δωμάτια από 35 έως 45 δραχμές και δίκλινα από 64 έως 74. Από 1 Ιουλίου είναι αυξημένα 20%. Άλλο ένα ξενοδοχείο το «Θρόνιο» Β' τάξεως με τιμές μονοκλίνων 16 έως 37 και δίκλινων δωμάτων από 46 έως 56. Ένα Γ' και ένα Δ', τάξεως με τιμές μονοκλίνων δωμάτων 23 δραχ. και δίκλινων 35. Τα δωμάτια στις κατοικίες είναι από 17 έως 25 δραχμές γιά τα μονόκλινα και 30 έως 50 στα δίκλινα δωμάτια. Σύνολο ένοικιαζόμενων δωμάτων και οικιών 557. Δεν είναι αρκετά φυσικά κατά τους μήνες Ιούλιο κι' Αύγουστο που ο αριθμός των λουομένων αυξάνεται κατά πολύ. Γι' αυτό και παρατηρείται μία αύξηση του ενοικίου 20%. Στις παραπάνω τιμές δεν περιλαμβάνονται τα φιλοδωρήματα της υπηρεσίας κι' ο φόρος που είναι αήμιαντος.

Το τουριστικό ξενοδοχείο «Ράδιο» έχει εγκατεστημένους λουτρες εντός και στο εστιατόριο, γιά τους πελάτες του που είναι υποχρεωτικό ένα πρωινό και γεύμα μόνο, με τιμές συνολικά δωμάτιου και φαγητού γιά μονόκλινα 114 δραχμές και δίκλινα 205 δραχμές.

Οι άντρες Α' τάξεως εστιατορίων είναι από 11 έως 16 δραχμές, ψαριών 65 την ώρα και Β' τάξεως 11 έως 12 δραχ. άντρες και ψαριών 62 δραχμές. Φρούτα έχει άφθονα απ' τη περιοχή της Εύβοιας που δεν απέχει πολύ.

Στα Καμένα Βούρλα υπάρχουν και πηγές ποτίσιμου νερού κατάλληλου προς συμπλήρωση της θεραπευτικής των ασθενών. Είναι οι πηγές του Ασπρονερίου με περιεκτικότητα σε ραδιενέργεια: Της «Αρκαδοδόβας» 85—92 μονάδες Μάς, της «Παληδόβας» 15—17 και της «Υψηλής Πηγής» 8—11 μονάδες Μάς.

Μία άλλη πηγή επίσης που ονομάζεται «Καλλυντική Πηγή» ή «Νερό της Όμορφιάς» χρησιμοποιείται από τους χωρικούς γιά την καταπολέμηση δερματικών παθήσεων όπως η δοθιήνωσι, η ψωρίασι, το έκζεμα, η κνίδωσι και η ακμή. Πολύλες γυναίκες που έρχονται γιά λουτροθεραπεία χρησιμοποιούν το νερό, έπασχίζοντας το πρόσωπο γιάτι καθιστά το δέρμα

ΘΕΡΜΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Η λουτρόπολις με την άνετη και την πολύ φθηνή ζωή

ΣΕ μία μαγευτική τοποθεσία της Λέσβου, στην ανατολική της ακτή, απέναντι από τα Μικρασιατικά παράλια και σε απόσταση 11 χιλιομέτρων από την πόλη της Μυτιλήνης, βρίσκονται οι ιαματικές πηγές της Θερμής.

Ταξιδεύει κανείς ως το ωρολόιο νησί της Σαπφούς με δροσικά, την εισιτήριο 303 δραχ. ή με ατμόπλοιο 597 Πειραιά. Τα ατμόπλοία από τον Πειραιά είναι: Α' θέσεως 246

δραχ., Β' θέσεως 149 δραχ. Τουριστικής 116 δραχ. και Γ' θέσεως 78 δραχ.

Η περιοχή της Θερμής έχει ήπιο κλίμα, μηδεν υγρασία και ένα άριστο οργανωμένο ξενοδοχείο το «Σαπφώ» Πάλλας, του κ. Λεάνδρου Τρόνιου, ο οποίος έχει αναλάβει και τη διεύθυνση του λουτροθεραπευτηρίου. Το ξενοδοχείο είναι Β' κατηγορίας με εστιατόριο Α' τής ιαματικών πηγών, έκτος βέβαια των λουτρών καθαρί-

Κι' η φράση «εμάς έσωσαν τα Καμένα Βούρλα» έμεινε κι' από στόμα σε στόμα έγινε «Καμένα Βούρλα» κι' όχι «Καμμένα».

Η διαμονή είναι ευχάριστη και γιά κείνους που δεν έρχονται εδώ προς λουτροθεραπεία. Μία όμορφη παραλία με αμμουδιά είναι κατάλληλη γιά θαλάσσια σπόρ. Περίπατοι σε θαυμάσιες τοποθεσίες όπως στο «Μονοπάτι του Έρωτα», στον παραλιακό δρόμο προς δυό έξοχικά κέντρα με πλατάνια ή στους γύρω δασωμένους λόφους. Επίσης οργανώνονται διάφορες εκδρομές, στους Δελφούς, Θερμοπύλες και σ' άλλους γύρω μέρη.

Τα Καμένα Βούρλα απ' τις νεότερες λουτρόπολεις θα ξεχωρίσουν στο μέλλον σε μία από τις καλύτερες της Ελλάδας, όχι μόνο γιά τις θαυμάσιες πηγές και το συγχρονισμένο λουτροθεραπευτικό τους κέντρο με τις τελειοποιημένες εγκαταστάσεις του, αλλά και γιά το θαυμάσιο τοπίο, το ήπιο και δροσερό του κλίμα.

Κι' απ' αυτή την άποψη η Ιδιωτική πρωτοβουλία έβαυματούργησε γιά την καλή εμφάνιση των λουτρών της Θερμής. Με τους λουτρες που βρίσκονται έξω από το ξενοδοχείο, καθώς και κείνους που βρίσκονται εντός αυτού, μπορούν άνετα σήμερα να ικανοποιηθούν οι πολυπληθείς έπισκέπτες, που έκτος απ' τη λουτροθεραπεία τους που κάνουν έχον την ευκαιρία να περάσουν ευχάριστες διακοπές στη μαγευτική τοποθεσία, της ωραίας λουτροπόλεως της Θερμής.

Σ.Π. ΖΗΣΗΣ

της. Υπάρχουν επίσης στη Θερμή περί τα 85 δωμάτια σε κατοικίες που ένοικιαζονται. Άλλα και στην ίδια την πόλη της Μυτιλήνης υπορεί κανείς να μείνη σε ξενοδοχεία ή σε οικίσματα, αφού η απόσταση από τα λουτρά είναι μικρή.

Κάθε χρόνο περί τους 1.000 ασθενείς έρχονται εδώ στη Θερμή γιά λουτροθεραπεία. Τα λουτρά χαρακτηρίζονται ως θερμές σιδηρούχες αλτιπγές. Η θερμοκρασία τους είναι 49,9 κ. Ραδιενέργεια 0,9 μονάδες Μάξ. Είναι και Άλλη γιά γυναικολογικές παθήσεις, στέρωσι του σπλάτος, ρευματισμούς, αρθριτισμούς, λήους νεφρού και ήπατος (διαβήτου), παθήσεις νεφρού και ήπατος, κυκλοφορικό σύστημα και δερματικές παθήσεις.

Μόνο λίγα μέτρα μακριά από το ξενοδοχείο βρίσκονται 11 λουτρες και δυό δεξαμενές κοινών λουτρών. Οι τιμές στους λουτρες γιά κάθε λούση είναι 7 δραχμές και στις δεξαμενές 3 δραχμές.

Η διαμονή των λουομένων ή παραθεριστών στο θαυμάσιο αυτό μέρος είναι από κάθε άποψη ευχάριστη. Οι καταπράσινοι λόφοι που περιβάλλουν τα λουτρά είναι κατάλληλοι γιά περιπάτους. Έχει εξίσαι πλάζ γιά θαλάσσια σπόρ, σε μία ολόκαθαρη γαλανή θάλασσα, που πλαισιώνεται από μία περιποιημένη και δειροφυτευμένη παραλία. Έκτος απ' αυτά υπάρχουν στη Θερμή και το περίφημο νερό του Κυπαρισσιού που είναι εφάμιλλο των εμψιλωμένων.

Θά ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε πως πολλά αξιοθέατα ιστορικής αξίας βρίσκονται στη Μυτιλήνη κι' είναι εξαιρετικά ενδιαφέροντα να τα επισκεφθί κανείς. Τακτικά ώργαζώνονται άμαρδικές εκδρομές προς αυτά. Άλλα και γιά όσους θέλουν ψυχαγωγία θαυμάσια μπορούν να επισκεπταίνονται την πόλη της Μυτιλήνης με τους θερινούς κινηματογράφους ή κανένα θέατρο από περιοδεύοντα θέατρα.

Εκείνοι που θα προτιμήσουν γιά λουτροθεραπεία τις πηγές της Θερμής ή έχουν όχι μόνο σίγουρα αποτελέσματα των θεραπευτικών ιδιοτήτων τους, αλλά και μία ευκαιρία να γνωρίσουν αυτό το όμορφο μεγάλο νησί μας, που οι φυσικές καλλονές του είναι πασίγνωστες. Τα φρέσκα φτηνά ψάρια και τα άφθονα φρούτα της Μυτιλήνης, καθιστούν τη διαμονή πιο ευχάριστη στο εξαιρετικό αυτό μέρος. Οι κάτοικοι φιλόξενοι και ευγενείς δέχονται τους ξένους με καλωσύνη. Κανένας δεν άγνοεί τον πολιτισμό των Μυτιληνίων, την προσευτικότητα και τη φιλοπονία τους.

Κι' απ' αυτή την άποψη η Ιδιωτική πρωτοβουλία έβαυματούργησε γιά την καλή εμφάνιση των λουτρών της Θερμής. Με τους λουτρες που βρίσκονται έξω από το ξενοδοχείο, καθώς και κείνους που βρίσκονται εντός αυτού, μπορούν άνετα σήμερα να ικανοποιηθούν οι πολυπληθείς έπισκέπτες, που έκτος απ' τη λουτροθεραπεία τους που κάνουν έχον την ευκαιρία να περάσουν ευχάριστες διακοπές στη μαγευτική τοποθεσία, της ωραίας λουτροπόλεως της Θερμής.

ΜΟΥ ΤΟ ΕΙΠΕ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

«Ω! Αφήστε μου σās παρακαλώ τις άμυγδαλές μου!»

Ξέρετε ότι τα 60% των Άγγλων, και τα 50% των Αμερικανών έχουν άφαιρέσει με έγχείρησι τις άμυγδαλές τους; Και όμως έτσι είναι. Τα ποσοστά αυτά είναι όμως μικρότερα κατά πό-

λυ γιά τις άλλες χώρες. Τελευταίες στατιστικές δίνουν τους εξής αριθμούς: Γαλλία 15%, Γερμανία 7%, Νότιος Αμερική 5%, Ιταλία 5%, Ισπανία 5%. Εύτυχως όσο περνάει ο καιρός και η «μόδα» έπαψε να... κυριαρχεί ο κόσμος και των γιορτών και των ασθενών άντελθόη ότι των «κόμην» των άμυγδαλών δεν είναι υπόθεση ενός «ναί» ή ενός «όχι». Κάθε τμήμα, λο του, την άποστολή του στην έν γεννη οικονομία του οργανισμού. Οι άμυγδαλές έχουν την άποστολή να παρασκευάζουν αντίσωμα γιά την άμυνα του οργανισμού. Είναι φρούρια άμυνας, πίσω από την κύρια πύλη εισόδου μικροβίων του οργανισμού, το στόμα. Δεν πρέπει να αφαιρούνται παρά μόνο όστις περιπτώσεις που δεν χροσιμούνται πιά γιά τίποτε, ή και πού, το χειρότερο, από φρούρια άμυνας, μετεβλήθησαν σε έστίες μικροβίων και έπομένως έστίες επιθέσεως κατά του οργανισμού. Στις επιδημίες της πολυμυελίτιδος, άπεδείχθη ότι, οι άμυγδαλές έπιπλοκές (διαταραχές της άναπνοης και της καταπώσεως) είναι πιο συχνές στα παιδιά που δεν έχουν άμυγδαλές. Μόνο το 1/10 των παιδιών που έχουν τις άμυγδαλές τους προσβάλλονται από τις διαταραχές αυτές, ενώ η αναλογία άναβαίνει στο 1/3 γιά τα παιδιά που έχουν μυγδαλεκτομή.

Τα παιδιά που γεννιούνται με τεχνητή γονιμοποιήσι δεν είναι νόμιμα

Η τεχνητή γονιμοποίησι δεν είναι μία εξαιρετική περίπτωσι στις Η.Π.Α. Πολλές τέτοιες τεχνητές γονιμοποιήσεις έπιχειρούνται γιά ποικίλους λόγους, ιδιαίτερα σε άνδρógyna που δεν κάνουν παιδιά, και πολλά παιδιά έχουν γεννηθή με τον τρόπο αυτό. Ο πολλαπλασιασμός όμως των... τεχνητών αυτών παιδιών άρχισε να δημιουργή πολλά κοινωνικά προβλήματα και άρχίζει πιά να γίνεται φανερό η άνάγκη μιας καινούργιας νομοθεσίας που θα πρέπει να ρυθμίσει όλα τα προβλήματα, νομικά και ήθικά, που γεννιούνται από τις... γεννήσεις αυτές. Έτσι, μία Αμερικανίδα που βρισκόταν σε διάστας με τον άντρα της, ζήτησε από το δικαστήριο του Σικάγου με αίτησή της, τα εξής:

1) «Ότι ο άντρας της δεν έχει κανένα νόμιμο δικαίωμα πάνω στο παιδί της, που είχε γεννηθή από την τεχνητή γονιμοποίησι με το σπέρμα ενός άλλου.

Το δικαστήριο δέχτηκε και έπεκύρωσε την άποψή της.

2) «Ότι αυτή η μέθοδος της γονιμοποίησης είναι «ήθική».

Το δικαστήριο άπέρριψε τη δεύτερη αυτή αίτησι, διακηρύσσοντας ότι άπέναντι του νόμου τα παιδιά που γεννιούνται με το τρόπο αυτό, είναι παράνομα.

Κερδίζετε χρήματα χάνοντας βάρος

Οι άσφαλιστικές έταιρίες ζωής στην Αμερική, άπεφάσισαν να μειώσουν τα άσφάλιστρα στους παχείς πελάτες τους που θα συγκατατίθεντο σε μία δίαιτα άδυνατισματος. Οι στατιστικές των έταιριών αυτών άπέδειξαν πράγματι ότι κατά κανόνα οι άδύνατοι ζούν περισσότερα χρόνια από τους παχείς. Ίδου λοιπόν ότι τα συμπερόντα της ύγιειας και του ποσολοιού συμβαδίζουν στους παχείς και τους προσκαλούν να άδυνατίσουν!

ΕΝΑ ΣΠΙΡΤΟ

Ευθύμο διήγημα

Νομίζετε ότι το να ζήτησέτε ένα σπρίτο στο δρόμο είναι άπλο πράγμα; Κάνετε λάθος και γιά να σας πείσω θα σας αναφέρω κάτι που μου συνέβη προχθές το βράδυ.

Στεκόμουν σε μία γωνιά κοντά στο τογιάρο που ήθελα να αναχωρήσω. Δεν είχα σπρίτο. Περαιένα ώσπου πέρασε ένας καλοντυμένος, συμπαθητικός άνδρας. Τον σταμάτησα και τον ρώτησα:

— Συγγνώμη κύριε, μήπως έχετε ένα σπρίτο;

— Σπρίτο... και δέβαια. Εξέκουψτε το παλτό του κι έβαλε το χέρι του στην τσέπη του σακκακιού του. «Θυμάσαι ότι είχα ένα και παρνω δοκο ότι το είχα στην άριστερη τσέπη ή γιά στάσου, στη μέση τσέπη—μία στιγμή...» άκούμπησα αυτά τα πακέτα.

— Μην ένοχλήσθε, είπα, δεν αξίζει τον κόπο!

— Παρακαλώ, παρακαλώ, θα το δω σ' ένα λεπτό, είμαι βέβαιος ότι κάπου το έχω αλλά δέλεπετε δεν φορ το καθημερινό μου κοστούμι...

Εβλεπα ότι άρχιζε να νευρίαζει.

— Μή συγχύζεσθε, διαμαρτήθηκα, αν δεν μπορήτε να το δρήςτε...

— Όχι, γιά σταθήτε, κάπου εδώ είναι με το παλτό μου... άχι ούτε εδώ... Πιά να δούμε στο γυλέκο... Αυτοί οι καταραμένοι οι ράφτες δεν είναι άξιοι να φτιάξουν μία βολική τσέπη...

Ήταν φανερό ότι είχε νευρίασει εξαιρετικά.

— Αυτός ο καταραμένος ο γυός μου... σφύριζε άνάμεσα στα δόντια του—σκαλίζει συνεχώς τις τσέπες μου. Θα τον σπάζω στο έξυλο άμα θα γυρίσω σπίτι. Βάζω στοιχήματα ότι είναι στην πίσω μου τσέπη. Μία στιγμή, κοσμήστε το παλτό μου.

— Όχι, διαμαρτηρήθηκα, μην άνησυχήτε δεν αξίζει τον κόπο. Δεν είναι άνάγκη να βγάλετε το παλτό σας και προς Θεού μην πετάτε χρώμα τα χαρτιά σας... μή σιχίσετε τις τσέπες σας! Μα σας παρακαλώ μην ποδοπατάτε το παλτό σας! Άμάν, σταματήστε να βλαστήματα σαν άλήτες.

Εαφνικά άφησε μία κοκκινή ένδυσιασμού και έβγαλε το χέρι του από την φόδρα του γυλέκου.

«Το βρήκα» φώναξε «Νάτο».

«Πείτα το πλίσιασε στο φώς».

Ήταν μία όδοντοφυΐδα.

Δεν δαστήχτηκε... Πέταξε το τογιάρο μου και το έβαλα στα πόδια.

ΣΤΗΒΕΝ ΛΗΚΟΚ

ΧΙΟΥΜΟΡ

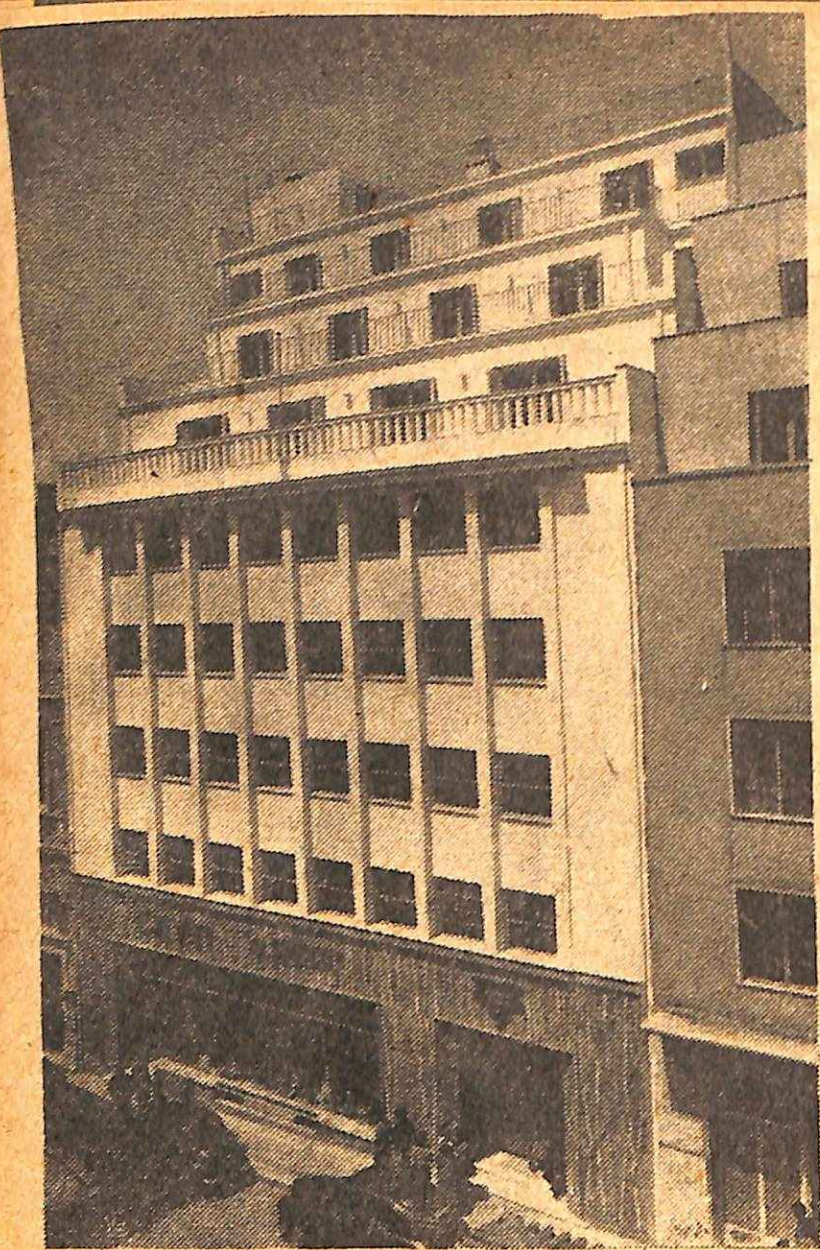
Δυό άσθενείς συναντώνται στον προθάλαμο ενός ιατρού και, όπως γίνεται συνήθως, πιάζουν τη συζήτηση.

— Εγώ είμαι ο πολυπαθής από τη γαστρίτιδα, λέει ο ένας.

— Κι' εγώ είμαι ο Χάρριγκτον από τη Φιλαδέλφεια, λέει ο άλλος απλώνοντας το χέρι του.

— Πώς πήγε η δίαιτα που έκανε η γυναίκα σας γιά ν' άποκτήσει σιλουέτα;

— Θαυμάσια Έξασφινίσθηκε έντελώς την περασμένη έβδομάδα!

Το μέγαρο της Χ.Ε.Ν., στην οδόν 'Αμερικής, αριθμός 11

ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΤΗΣ Χ.Ε.Ν.

ΜΕ ΤΙ ΤΡΟΠΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟ ΙΔΡΥΜΑ

ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ βασική του περιοδικού μας που δεν είχε ασχοληθεί μέχρι σήμερα με το καινούργιο οίκημα της Χριστιανικής 'Αδελφότητας Νεανίδων, στην οδό 'Αμερικής αρ. 11. Κι' ίσως αυτή η παράλειψη να συνεχιζόταν αν δεν ερχόταν μια πρόσκληση της προέδρου του κεντρικού συμβουλίου της ΧΕΝ κ. Σοφίας Μαυροκορδάτου. «Ελάτε να επισκεφθείτε το σπίτι μας» μάς έμηνυσε. «Θα ήθελα πολλά ενδιαφέροντα πράγματα». Κι' αλήθεια, αυτά που είδαμε δεν ήταν απλώς ενδιαφέροντα, ήταν εξαιρετικά. Το «σπίτι» της ΧΕΝ είναι ένα κέντρο πολιτισμού, που δεν ξέρω αν υπάρχει δεύτερο σαν αυτό στην Ελλάδα. 'Η ίδια κ. Μαυροκορδάτου είχε την καλωσύνη να μάς συνοδεύει κατά την επίσκεψή μας και να μάς δώσει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες και εξηγήσεις.

Το καινούργιο «σπίτι» της ΧΕΝ είναι ένα πραγματικό μέγαρο με έφτα μεγάλα πατώματα, απόχωρες αίθουσες, φαρδείς διαδρόμους, άνετες σκάλες. Το οικοδομικό υλικό που κυριαρχεί είναι το πάλλευκο μάρμαρο της Πεντέλης. —Μας κατηγόρησαν που κάναμε σπατάλες χρησιμοποίησας τόσο πολύ μάρμαρο, μού λέει η κ. Μαυροκορδάτου. Να λέει όμως ότι οι επικριταί μας

της ΧΕΝ αβάνταστα φωτεινό. 'Όπου κι' αν πήγα, ακόμα και στις πιο «κρυμμένες» αίθουσες, αυτές που δρoισονται στο ισόγειο και το πρώτο πάτωμα και δείχνουν στο φωταγωγό, μού έκανε εντύπωση το φως, το άπλετο φως που υπάρχει παντού. 'Ακόμα το μέγαρο, χάρις στην αρχιτεκτονική του, είναι χαρουμενο και γελαστό. Μολονότι προκειται για τεράστιο οικοδόμημα, δεν έχει τίποτα το «βαρύ». Είναι «ανάλαφρο» και σε προδιαθέτει ευχάριστα από την εισόδο του κώλας με τη μεγάλη τζαμιά πόρτα και την απλόχωρη αίθουσα αναμονής, όπου μία κοπέλλα, εγκατεστημένη πίσω από τα «γκισ», δίνει κάθε πληροφορία που θα της ζητήσετε.

Καθώς ανεβαίνουμε στο πρώτο πάτωμα ρίχνω μία ματιά σε κάτι έντυπα που μού έδωσε η κ. Μαυροκορδάτου. «Σκοπός της ΧΕΝ, διαβάζω, είναι να βοηθήσει γυναίκες και κορίτσια στην κοινωνική και πνευματική τους ανάπτυξη, σύμφωνα με τις αρχές του χριστιανισμού. Μέλη της ΧΕΝ γίνονται γυναίκες και κορίτσια ανεξαρτήτου εθνικότητας, ηλικίας και θρησκείας, που αισθάνονται την ανάγκη να εύρουν κατανόηση και φιλία, ψυχαγωγία ή και επαγγελματική κατάρτιση σ' ένα περιβάλλον φιλικό, όπου μπορούν να κινούνται με ελευθερία και άνεση».

«'Όπως πληροφορήθηκα, σήμερα 2300 μέλη που κινούνται γύρω από τη Λέσχη, το Οικoτροφείο, τις επαγγελματικές σχολές, τις επιμορφωτικές σχολές και το εστιατόριο.

Η Λέσχη

Η Λέσχη της ΧΕΝ βρίσκεται στον α' και β' όροφο του κτιρίου, περιλαμβάνει δε τρία τμήματα: το παιδικό στο 8—13 ετών, το εφηβικό από 13—16 ετών και το γυναικείο από 16 ετών και άνω.

Η Λέσχη εκπληρώνει κυρίως εργαζόμενες κοπέλλες σε δημοσίαις υπηρεσίες, σε τραπέζες, σε καταστήματα, σε εργαστήρια και σπουδάστριες.

Το κάθε τμήμα της έχει δικό του έντυκτο, με άνετες πο-ωραία διακόσμηση, μουσική, πέλλες ξεκουράζονται, κουβερ-ρια υπάρχουν και μερικά τραπέζια, στα οποία τρώνε οι κοπέλλες που δεν χρησιμοποιούν το εστιατόριο της Λέσχης και φέρουν το φαί από το σπίτι

τους. Για την τελευταία αυτή περίπτωση υπάρχουν σε κάθε πάτωμα μικρές κουζίνες με ηλεκτρικές εγκαταστάσεις, στις οποίες μπορούν να ζεσταίνουν το φαί τους οι κοπέλλες.

Η Λέσχη περιλαμβάνει και μία μεγάλη αίθουσα διαλέξεων, συγκεντρώσεων, χορών, ή οποια τώρα το καλοκαίρι, το μεσημέρι, μεταβάλλεται σε... υπνωτήριο.

— Δεν έχετε πόσο έχουν ανάγκη να κοιμηθούν το μεσημέρι οι εργαζόμενες κοπέλλες, μάς λέει η κ. Μαυροκορδάτου. Γι' αυτό προμηθευτήκαμε μερικά μικρά στρώματα, τα οποία παραχωρούμε στα μέλη μας. Τα βάζουν εδώ στη σειρά και πέφτουν και κοιμούνται. Δεν έχετε πόσο απολαμβάνουν αυτό το μεσημεριακό ύπνο.

Στο πρώτο πάτωμα βρίσκονται και η καμπίνα της Λέσχης, όπου οι κοπέλλες μπορούν να δρουν γάλα, τσάι, καφέ, σάντουιτς και γλυκά σ' όλη τη διάρκεια της ημέρας.

Εγκαταστάσεις ντους με ζεστό και κρύο νερό σε κάθε πάτωμα χαρίζουν την ευχαρίστηση της ατομικής καθαριότητας στα μέλη της Λέσχης.

Στο τρίτο πάτωμα υπάρχει Ιατρείο, όπου οι κοπέλλες, πληρώνοντας 5 δραχμές, μπορούν να εξετασθούν από γιατρό.

Στο εργαστήριο ραπτικής, που βρίσκεται στο 6' πάτωμα και στο οποίο εργάζονται απόφοιτες της σχετικής σχολής της ΧΕΝ, μπορούν οι κοπέλλες να ράψουν τα φορέματά τους με μικρές τιμές. Φαίνεται δε πως το εργαστήριο είναι πολύ καλό, γιατί ράβονται σ' αυτό και πολλές κυρίες απ' έξω. 'Όταν το επίσκεψθήκαμε περιμένανε στο μικρό σαλόνι του πέντε - έξη πελάτισσες για πρόβα.

Οι ομάδες της Λέσχης

Τα περισσότερα μέλη της Λέσχης, που έχουν λίγο διαθέσιμο καιρό, είναι οργανωμένα σε διάφορες ομάδες. 'Από ένα μεγάλο πίνακα, στον οποίο είναι κολλημένες ανακοινώσεις (όλα όμορφα και καλλιτεχνικά φτιαγμένα) μαθαίνουμε ότι υπάρχουν οι εξής ομάδες: αθλητική, φιλοξενίας, διεθνούς φιλίας, έκδρομων, φιλολογική, κηπουρική, μουσι-

κή κ.ά. Μία κοπέλλα μπορεί να είναι οργανωμένη και να εδoζεται σε πολλές ομάδες. Κάθε ομάδα είναι ένας μικρός ανεξάρτητος οργανισμός, με δικούς του πόρους που επιπλέον ωριμασμένο σκοπό, υπέρ του συνόλου πόντοσε. Η ζωή των ομάδων γίνεται κυρίως διαδυνάμεις. —γιατί τότε οι κοπέλλες είναι ελεύθερες. Η δράση τους δε έχει διαφορές εκδηλώσεις. Στη διάθεση των ομάδων είναι η μεγάλη αίθουσα διαλέξεων για τις συγκεντρώσεις τους, την οργανωσι-εργασία κλπ. Οι σκοποί της ΧΕΝ πραγματοποιούνται μέσω αυτών των ομάδων, στις οποίες εγγράφονται οι κοπέλλες, ανάλογα με τις κλίσεις τους και τα ενδιαφέροντά τους.

Οι σχολές της Λέσχης

Είναι επαγγελματικές και επιμορφωτικές. Επαγγελματικές: Σχολή Κοπτικής και Ραπτικής και Σχολή Κομμωτικής.

Στην πρώτη η φοίτηση είναι 9μηνη, τα δε διδασκτoρα ανερχονται σε 30 δρχ. το μήνα. Διευθύντρια της Σχολής, η κ. Φλώρα Βαρκή. Η Σχολή Ραπτικής και Κοπτικής της ΧΕΝ θεωρείται σ' ένα από τις καλύτερες του είδους της. Σ' αυτή διδάσκεται επίσης χειροτεχνία από την κ. Βασιλείου.

Η σχολή έχει ειδική αίθουσα διδασκαλίας, έντελως συγχρονισμένη, σαν ένα μικρό αμφιθέατρο: ένα μακρύ τραπέζι και γύρω - γύρω καρέκλες σε ψηλότερο επίπεδο. Το τραπέζι χωρίζεται από τις καρέκλες των μαθητριών με κάγκελα. Μία ηλεκτροκίνητη ρομπομηχανή κι' ένας μαυροτίνακας συμπληρώνουν τα δογανα διδασκαλίας.

Η Σχολή Κομμωτικής είναι μοναδική στην Ελλάδα. Δεν υπάρχει άλλη στη χώρα μας και είναι ανεγχορισμένη από το Κράτος. Φαίνεται όμως πως είναι πιο δύσκολο να σπουδάσει μία κοπέλλα κομμώτρια παρά ράφτρα γιατί η φοίτηση στη σχολή αυτή είναι 18μηνη.

Ανάμεσα στη σχολή Ραπτικής και τη σχολή Κομμωτικής, γνωρίζουμε και την άρχηγή της Λέσχης. Μη νομίζετε πως είναι καμιά ώριμη και σεβαστή κυρία. Μία κοπέλλα είναι που έχει την εποπτεία στους δύο αυτούς όοφους. Λέγεται Σοφία Γκατσόφλα. Τη συναντήσαμε στο διάδρομο και η κ. Μαυροκορδάτου έκανε τις συστάσεις. Μία συμπαθέστατη νέα, πρόσχαρη, αλλά σοβαρή, ήλιοκαμνη, με αθλητική εμφάνιση. Κρατούσε στο χέρι ένα μπλόκ κι' ένα μολύβι. Δεν κάθισε κοντά μας παρά μερικές στιγμές, είχε τόσες πολλές δουλειές να διεκπεραιώσει.

Οι άλλες σχολές είναι: ξένων γλωσσών, επιμορφικών μαθημάτων, γραφομηχανής, στενογραφίας και ομβικής γυμναστικής. Τα διδασκτoρα για τις σχολές αυτές είναι ελάχιστα, για να μπορεί να παρακολουθήσει τα μαθήματά τους κάθε κοπέλλα που θέλει ν' αποκτήσει ένα πρόσθετο εφόδιο για τη ζωή της. 'Εξακόσιες περίπου κοπέλλες είναι γραμμένες στις σχολές αυτές. Στα μαθήματα ξένων γλωσσών γίνονται δεκτά και άγόρια.

Για την εξυπηρέτηση των μαθητριών και γενικά για τα μέλη της Λέσχης, υπάρχει στο

κ.α. Μία κοπέλλα μπορεί να είναι οργανωμένη και να εδoζεται σε πολλές ομάδες. Κάθε ομάδα είναι ένας μικρός ανεξάρτητος οργανισμός, με δικούς του πόρους που επιπλέον ωριμασμένο σκοπό, υπέρ του συνόλου πόντοσε. Η ζωή των ομάδων γίνεται κυρίως διαδυνάμεις. —γιατί τότε οι κοπέλλες είναι ελεύθερες. Η δράση τους δε έχει διαφορές εκδηλώσεις. Στη διάθεση των ομάδων είναι η μεγάλη αίθουσα διαλέξεων για τις συγκεντρώσεις τους, την οργανωσι-εργασία κλπ. Οι σκοποί της ΧΕΝ πραγματοποιούνται μέσω αυτών των ομάδων, στις οποίες εγγράφονται οι κοπέλλες, ανάλογα με τις κλίσεις τους και τα ενδιαφέροντά τους.

Οι σχολές της Λέσχης

Είναι επαγγελματικές και επιμορφωτικές. Επαγγελματικές: Σχολή Κοπτικής και Ραπτικής και Σχολή Κομμωτικής.

Στην πρώτη η φοίτηση είναι 9μηνη, τα δε διδασκτoρα ανερχονται σε 30 δρχ. το μήνα. Διευθύντρια της Σχολής, η κ. Φλώρα Βαρκή. Η Σχολή Ραπτικής και Κοπτικής της ΧΕΝ θεωρείται σ' ένα από τις καλύτερες του είδους της. Σ' αυτή διδάσκεται επίσης χειροτεχνία από την κ. Βασιλείου.

Η σχολή έχει ειδική αίθουσα διδασκαλίας, έντελως συγχρονισμένη, σαν ένα μικρό αμφιθέατρο: ένα μακρύ τραπέζι και γύρω - γύρω καρέκλες σε ψηλότερο επίπεδο. Το τραπέζι χωρίζεται από τις καρέκλες των μαθητριών με κάγκελα. Μία ηλεκτροκίνητη ρομπομηχανή κι' ένας μαυροτίνακας συμπληρώνουν τα δογανα διδασκαλίας.

Η Σχολή Κομμωτικής είναι μοναδική στην Ελλάδα. Δεν υπάρχει άλλη στη χώρα μας και είναι ανεγχορισμένη από το Κράτος. Φαίνεται όμως πως είναι πιο δύσκολο να σπουδάσει μία κοπέλλα κομμώτρια παρά ράφτρα γιατί η φοίτηση στη σχολή αυτή είναι 18μηνη.

Ανάμεσα στη σχολή Ραπτικής και τη σχολή Κομμωτικής, γνωρίζουμε και την άρχηγή της Λέσχης. Μη νομίζετε πως είναι καμιά ώριμη και σεβαστή κυρία. Μία κοπέλλα είναι που έχει την εποπτεία στους δύο αυτούς όοφους. Λέγεται Σοφία Γκατσόφλα. Τη συναντήσαμε στο διάδρομο και η κ. Μαυροκορδάτου έκανε τις συστάσεις. Μία συμπαθέστατη νέα, πρόσχαρη, αλλά σοβαρή, ήλιοκαμνη, με αθλητική εμφάνιση. Κρατούσε στο χέρι ένα μπλόκ κι' ένα μολύβι. Δεν κάθισε κοντά μας παρά μερικές στιγμές, είχε τόσες πολλές δουλειές να διεκπεραιώσει.

Οι άλλες σχολές είναι: ξένων γλωσσών, επιμορφικών μαθημάτων, γραφομηχανής, στενογραφίας και ομβικής γυμναστικής. Τα διδασκτoρα για τις σχολές αυτές είναι ελάχιστα, για να μπορεί να παρακολουθήσει τα μαθήματά τους κάθε κοπέλλα που θέλει ν' αποκτήσει ένα πρόσθετο εφόδιο για τη ζωή της. 'Εξακόσιες περίπου κοπέλλες είναι γραμμένες στις σχολές αυτές. Στα μαθήματα ξένων γλωσσών γίνονται δεκτά και άγόρια.

Για την εξυπηρέτηση των μαθητριών και γενικά για τα μέλη της Λέσχης, υπάρχει στο

ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΤΗΣ Χ.Ε.Ν.

'Αμερικής 11

Μπορείτε:

- Να περάσετε ευχάριστα τις ώρες που δεν έχετε δουλειά. 'Υπάρχει έντυκτοριο με παιχνίδια και μουσική, διδλιοθήκη και σπουδαστήριο, θέατρο και κινυματογράφος.
- Να νοικιάσετε δωμάτιο σ' ένα πολιτισμένο και άνετο περιβάλλον, με μικρό μίσθωμα.
- Να φάτε μεσημέρι - βράδυ καθαρά, υγιεινά και φθηνά φαγητά.
- Να σπουδάσετε μία ξένη γλώσσα ή ραπτική και κοπτική, ή γραφομηχανή ή κομμωτική ή να κάνετε ρυθμική γυμναστική.

δεύτερο όοφο μία διδλιοθήκη και ένα σπουδαστήριο, όπου κάθε κοπέλλα μπορεί να πάν να μελετήσει, να αυτοσυγκεντρωθή, ν' απομυκωθή.

Γενική εποπτρία στις σχολές είναι η κ. Ντουφεξή με βοηθό της τη δ. Χουσαφά.

Η Χριστιανική 'Αδελφότης Νεανίδων έχει και Σχολή Στελεχών Κοινωνικής Προνοίας (Κοινωνικών Λειτουργιών), αλλά αυτή δεν στεγάζεται στο κεντρικό μέγαρο της όδοι 'Αμερικής, αλλά σε ιδιαίτερο κτίριο, στην Κηφισιά. Η Σχολή ιδρύθηκε το 1948. Γίνονται δεκτές σ' αυτή κοπέλλες απόφοιτες του γυμνασίου, έπειτα από εισαγωγικές εξετάσεις, ηλικίας 17—27 ετών. Η φοίτησης είναι 2ετής. Τα τροφεία και τα διδασκτoρα ανερχονται σε 10.000 το χρόνο. Οι απόφοιτες της Σχολής προσλαμβάνονται σε Κέντρα Κοινωνικής Προνοίας, σε Παροδοποιεί, στο ΙΚΑ, σε εργοστάσια, σε παιδικούς σταθμούς, σε νοσηλευτικά ιδρύματα κλπ.

Στον τρίτο όοφο βρίσκονται τα γραφεία του κεντρικού συμβουλίου της ΧΕΝ, της ΧΕΝ 'Αθηνών, της Σχολής Κοινωνικών Λειτουργιών, καθώς και τα γραφεία της Γ. Ουίλερ, της ΧΕΝ 'Αμερικής.

Το οικότροφείο

Μία άλλη μεγάλη προσφορά της ΧΕΝ προς τα μέλη της είναι το Οικότροφείο, που πιάνει τους τρεις τελευταίους όοφους του μεγάρου της όδοι 'Αμερικής. Σ' αυτό μπορεί να βρή στέγη κάθε εργαζόμενη κοπέλλα ή σπουδάστρια από την επαρχία. Για να γίνει δεκτή στο Οικότροφείο εξετάζεται πρώτα το ήθος της και η υγεία της. Το Οικότροφείο διαθέτει 87 κρεβάτια, οι δε τιμές κυμαίνονται μεταξύ 230 και 600 δρχ. το μήνα, ανάλογως με τον αριθμό των κρεβατιών που υπάρχουν σε κάθε υπνοδωμάτιο. Πάντως σε κανένα υπνοδωμάτιο δεν υπάρχουν περισσότερα από πέντε ή έξη κρεβάτια, αντίθετα υπάρχουν αρκετά χωριστά δωμάτια.

Μπήκαμε σε πολλά υπνοδωμάτια και θαυμάσαμε την καθαριότητα, την τάξη, την άνεση

και το πρακτικό πνεύμα, που κυριαρχούν σ' αυτά. Η επίπλωσι λιγοστή για να υπάρχει όσο το δυνατόν περισσότερες άερας. Κρεβάτια απλά σαν ντινόνια, με έντελως μοντέρνο σχήμα. Στην κεφαλή κάθε κρεβατιού ένα μικρό ντουλαπάκι που ανοίγει με συρμένους πόστες, για να μην πιάνει πολύ χώρη. Το ντουλαπάκι στο επάνω μέρος σχηματίζει ένα τέταρο, όπου οι οικότροφες βάζουν διάφορα μπιμπέλο: μπουτιόνιες, κουκλίτσες, μικρά θαλάκια. Πλαί σε κάθε κρεβάτι μία μικρή ντουλαπά.

Η διαμονή σ' αυτά τα δωμάτια, που είναι λουσμένα στο φως και τον ήλιο, πρέπει να είναι εξαιρετικά ευχάριστη. Ευτυχισμένες οι κοπέλλες που κατορθώνουν να μείνουν στο Οικότροφείο. Μά η διαμονή δεν μπορεί να παραταθή περισσότερο από δυό χρόνια, για να μη μεταβληθή σε μόνιμη εγκατάσταση. 'Εξαιρείται γίνεται για τις φοιτήτριες, που μπορούν να μείνουν όσον καιρό κρατάνε οι σπουδές τους.

Σε κάθε όοφο του Οικότροφείου υπάρχουν εγκαταστάσεις ντους, μικρά πλυντήρια, όδες με ηλεκτρικές ψυγεία, κουζίτσες με ηλεκτρικές εγκαταστάσεις. Η παρασκευή ή διατήρηση φαγητών στο Οικότροφείο απαγορεύονται. Οι οικότροφες μόνο το 'ωινό τους μπορούν να ετοιμάσουν στις κουζίνες.

Σε κάθε πάτωμα του Οικότροφείου, υπάρχει επίσης ένα σαλονάκι, όπου μπορούν να κάτσουν και να ξεκουραστούν οι οικότροφες, ή να διαβάσουν, ή να δεχτούν συγγενικά τους προσωπα.

Δεν είναι μόνο ότι οι οικότροφες βρίσκουν μία τόσο ευχάριστη, υγιεινή και φθηνή στέγη, αλλά ζουν και μέσα σ' ένα έντελως φιλικό και οικογενειακό περιβάλλον. 'Ότι και να τους συμβεί, ότι και να τους τύχει, θα δρουν πάντα στο Οικότροφείο μία πρόθυμη βοήθεια και μία πολύτιμη συμβουλή.

Το Οικότροφείο έχει και ξεκιάσων, σ' αυτών μπορούν να νοικιάσουν δωμάτιο με τις ίδιες άνεσεις και ευκολίες του Οικότροφείου, κοπέλλες ή γυναίκες από την επαρχία που έρχονται για μερικές μέρες στην 'Αθήνα, καθώς και ένες που επισκέπτονται τη χώρα μας. Οι τιμές του ξεκιάσων δεν διαφέρουν πολύ από τις τιμές των τουριστικών ξενοδοχείων, μα η 'Ελληνίδα ή η ξένη έχει εκεί απόλυτα το αίσθημα της ασφαλείας, της παρηχεται δε κάθε οδηγία που της χρειάζεται για την παραμονή της στην 'Αθήνα.

Διευθύντρια του Οικότροφείου και του ξεκιάσων είναι η κ. 'Αννα Παπαδοπούλου.

Το εστιατόριο

Αφού φτάσαμε, με την ευγενική καθοδήγηση της κ. Μαυροκορδάτου, στο έβδομο και τελευταίο πάτωμα και θαυμάσαμε για λίγο από την ταάσταση του μεγάρου τη θαυμασία θέα που ξανοίγεται από κει πήραμε το άσανοερ και κατεβήκαμε στο πρώτο υπόγειο του μεγάρου όπου βρίσκεται το εστιατόριο.

Υπόγειο είναι το εστιατόριο, αλλά προς τα μέσα, προς το φωταγωγό, είναι φρόνεο και δεν υστερεί κι' αυτό καθόλου σε φωτισμό. 'Επί πλέον έχει ωραία διαρρύθμιση και χαρουμεν διακόσμηση. Τα τραπέζια α του είναι από την καινούργια πλαστική ύλη, τη φορμάικα,

που δεν καίγεται και δεν σπάει. Στο εστιατόριο αυτό δεν υπάρχουν γκαρσόνια, ο καθένας σερβίρεται μόνος του, κατά το αμερικανικό σύστημα. Στην άρχη ενός μεγάλου μπουφέ, προμθεύεται ένα δίσκο και ένα πατήρι και προχωρεί κατά μήκος του μπουφέ, πάνω στον όπλο βρίσκονται πιάτα με διάφορα φαγητά. Στη μέση του μπουφέ υπάρχει η θερμότητα. Ένα ειδικό τμήμα που διατηρεί ζεστά τα φαγητά. Συμβουλευόμενος τον κατάλογο των φαγητών και τις τιμές τους, ο πελάτης παίρνει, προχωρώντας, τα φαγητά που θέλει και στο τέλος του μπουφέ πληρώνει στο ταμείο ότι έχει πάρει. Με το δίσκο στα χέρια πηγαίνει και καθετα σ' ένα τραπέζι, τρώει και κατόπιν δίνει το δίσκο με τα πιάτα στην κουζίνα από ένα παραθυράκι.

Οι τιμές του εστιατορίου είναι πολύ φθηνές. 'Αναφορά μερικές: Λαδερά 3,5 δρχ., κορσες ψητό άρνι 9 δρχ., μισοχάρι 7 δρχ., μακαρόνια 2,5 δρχ. με κιμά 4,5 δρχ. 'Εννοείται πως οι μερίδες είναι μεγάλες και τα φαγητά είναι φτιαγμένα με πρώτης τάξεως υλικά.

Μολονότι πλησίαζε μεσημέρι, μού έκανε εντύπωση πού καμιά σχεδόν μυρουδιά δεν ερχόταν από τα μαγειρεία. Αυτό όφείλεται στις τέλειες απορροφητικές εγκαταστάσεις που βρίσκονται εκεί. Η παρασκευή των φαγητών γίνεται σε μία τεράστια ηλεκτρική κουζίνα. Τα μαγειρεία είναι εφοδιασμένα με τα πιο σύγχρονα μηχανήματα, για το αυτόματο πλύσιμο των πιάτων και των ποτηριών με μεγάλα ηλεκτρικά ψυγεία κλπ. Λαμπουν δε από καθαρότητα.

Μπορεί όποιοςόποτε κατρώσθ στο εστιατόριο, άκοει να έγγραφο μέλος της ΧΕΝ και να πληρώσει 5 δρχ. για συνδρομή το μήνα. Γι' αυτό θα ήθε το μεσημέρι και το βράδυ να προσερχώνται εκατοντάδες άνδρες και γυναίκες για να φάνε φθηνά και μέσα σ' ένα έντελως πολιτισμένο περιβάλλον.

Την εύθυνη για το εστιατόριο έχει η κ. Δακοούλη.

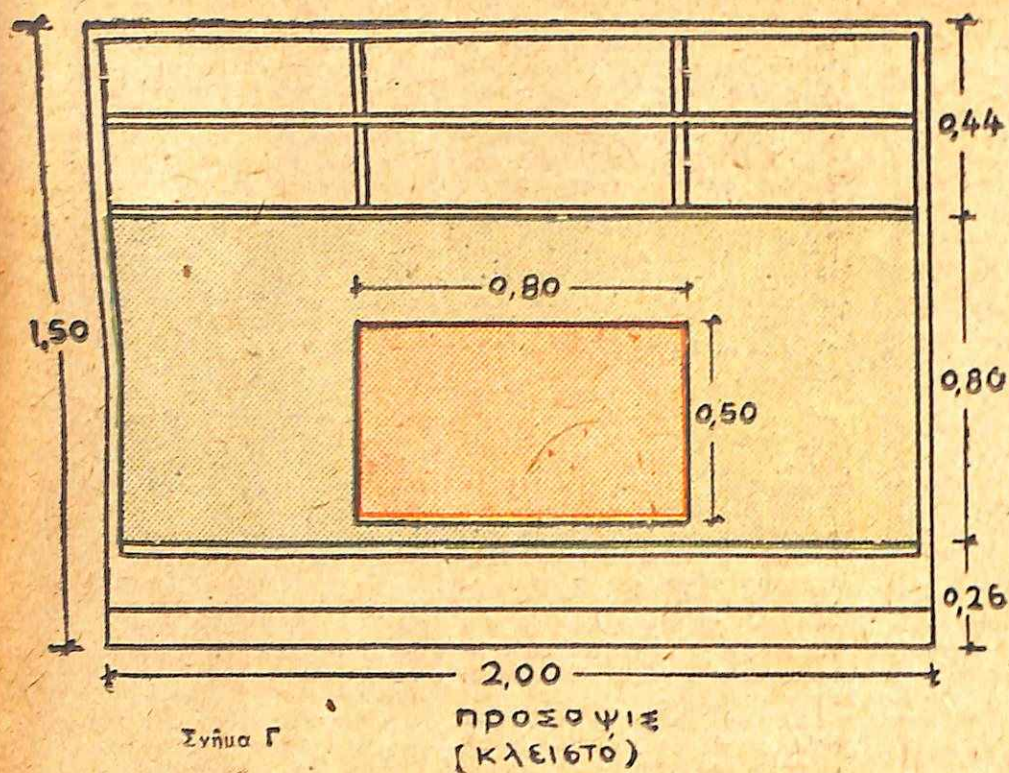
Στο μέγαρο της ΧΕΝ υπάρχουν κι' ένα θέατρο με αρκετά ευρύχωρη σκηνή. Σ' αυτό ζίνονται συχνά θεατρικές και κινυματογραφικές παραστάσεις για την ψυχαγωγία των μελών, καθώς και διαλέξεις και ομιλίες. Στο θέατρο παίζει κάθε Κυριακή το Μπαρόμπα - Μυτούσης.

Το «Σπίτι» της ΧΕΝ δεν ήταν πλήρες αν έλειπε το παρεκλήσι, που βρίσκεται στο πρώτο πάτωμα και το αναρωτήριο που βρίσκεται στο έδδειο.

Σκοπός της Χριστιανικής 'Αδελφότητας Νεανίδων είναι να κάνει καλύτερη και πιο πολιτισμένη τη ζωή των κοριτσιών. Με το θαυμάσιο μέγαρό της, τη Λέσχη της, τις επανγελματικές και επιμορφωτικές σχολές της, με την ψυχαγωγία της, το κατορθώνει απόλυτα. Και τελειώνοντας κανείς την κουμπάνια του για τη ΧΕΝ, δεν έχει παρά να ευχηθή, «έτσι κέντρα πολιτισμού να ιδρoθή κι' άλλα πολλά, τόσο στην 'Αθήνα, όσο και στις επαρχιακές πόλεις για να εγκατασταθούν τα χαμόγελο στα προσωπάκια των κοριτσιών που υαχθούν για να βγάλουν το ψωμί τους κι' έχουν στερηθή κάθε χαρά της ζωής. ΑΛ. ΚΑΡ

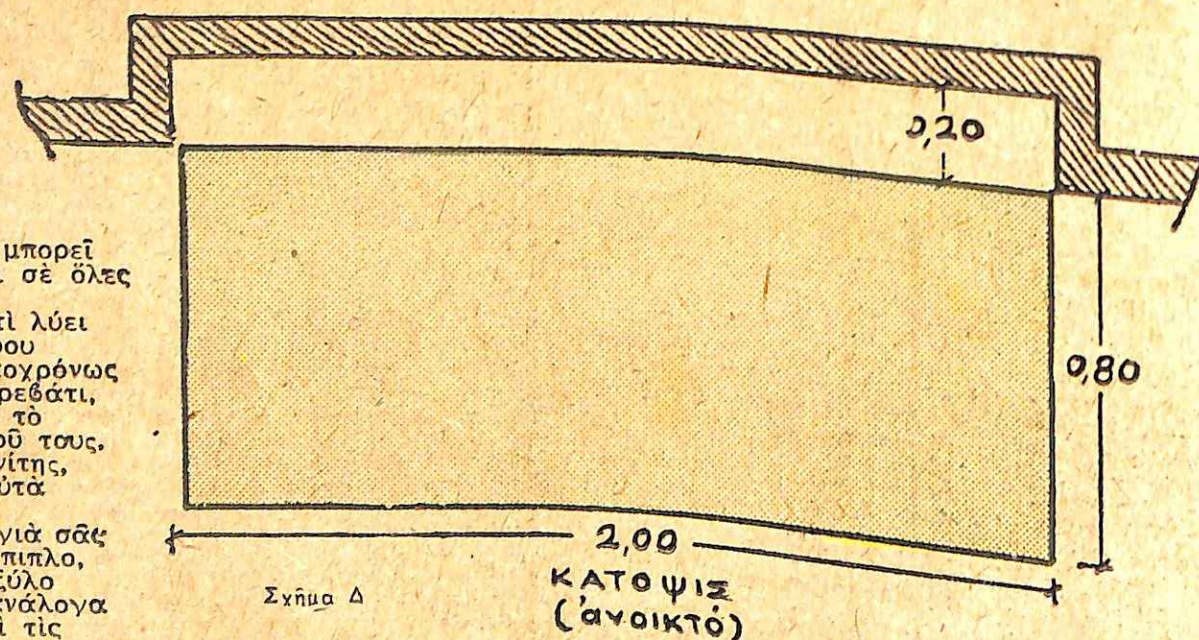
Μία φωτογραφία από το άνετο, πολιτισμένο και καθαρό εστιατόριο της οργανώσεως Χ.Ε.Ν.

ΚΡΕΒΑΤΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

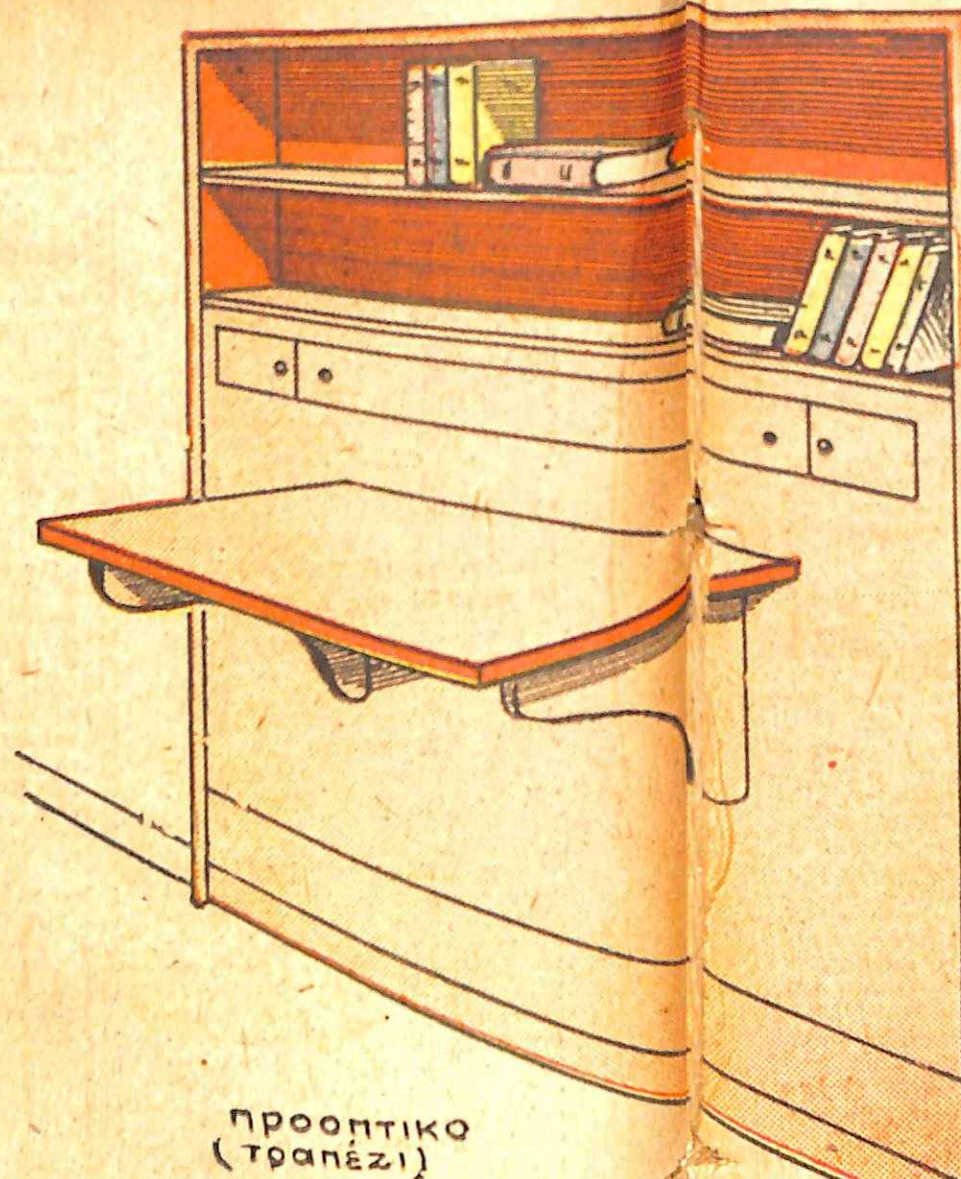
ΓΡΑΦΕΙΟ

Με τα σημερινά σχέδια του ειδικού συνεργάτου μας δίδεται απάντησι στο έρώτημα μιας αναγνώστριάς μας. "Ομως, ή απάντησι αυτή μπορεί να χρησιμεύσι και σε όλες τις αναγνώστριες, γιατί λύει ένα πρόβλημα χώρου και «βολεύει» τουτοχρόνως μ' ένα έπιπλο, το κρεβάτι, τη βιβλιοθήκη και το γραφείο του παιδιού τους. Ένας ειδικός τεχνίτης, βοηθούμενος απ' αυτά τα σχέδια, μπορεί να κατασκευάσῃ, για σὰς αυτό το χρήσιμο έπιπλο, χρησιμοποιώντας ξύλο καλό ή κοινό — ανάλογα με την επιθυμία και τις οικονομικές σας δυνατότητες

Άγγελα, Άθήνα

ΕΝ υπάρχει χώρος, μου γράφετε, για να βάλετε το γραφείο του παιδιού σας, που σπουδάζει και κάθεται όπου βοή ελεύθερο χώρο. Αντιλαμβάνομαι την κατάσταση. Αυτό συμβαίνει στα περισσότερα σπίτια. Όταν τα παιδιά μεγαλώσουν, στενεύει ο χώρος. Όλα τα προβλήματα όμως έχουν μια λύσι. Στο σχέδιο του σπιτιού που μου στείλατε, βλέπω πώς στο μικρούτσικο δωμάτιο των παιδιών, που δεν χωράει τίποτ' άλλο εκτός από τα δύο τους κρεβάτια, υπάρχει μια έσοχη στον τοίχο 20 πόντους, που έχει πλάτος 2 μέτρα και ύψος 1,80 περίπου. Αυτή ή έσοχη σώζει την κατάσταση. Εκεί, όπως βλέπετε και στα σχέδια που δημοσιεύω σήμερα, έντοιχίζω το κρεβάτι, τη βιβλιοθήκη και το γραφείο του παιδιού που σπουδάζει. Κατασκευάζω δηλαδή ένα πτυσσόμενο έπιπλο, με τοιπή σκευάξω ένα καταλαμβάνει μέσα στο δωμάτιο χώρο μη δέν, όταν είναι κλειστό. Όταν είναι ανοιχτό λαμβάνει το χώρο της έσοχης. Όταν είναι κλειστό το κρεβάτι, ανοίγουμε το γραφείο. Το βράδυ κλείνουμε το γραφείο και ανοίγουμε το κρεβάτι. Η βιβλιοθήκη μένει πάντα σταθερή.

Ένα πολύ χρήσιμο και πρακτικό έπιπλο, σχεδιασμένο ειδικώς για τη «Γυνα.κα», από τον συνεργάτη μας κυρίε Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΟ
(ΚΡΕΒΒΑΤΙ)

Σχήμα Α

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

● ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ Α. παρουσιάζει το κρεβάτι ανοιχτό σε προοπτικό σχήμα. Το στρώμα και τα σκεπάσματα είναι επάνω στο κρεβάτι και συγκρατούνται όταν κλείνι με τινάντες στερεωμένες στη βάση του κρεβατιού. Η βιβλιοθήκη παραμένει σταθερή στη θέση της. Το κρεβάτι στηρίζεται στο πίσω μέρος σε μια σταθερή βάση που φαίνεται στα σχέδια των τομών Ε και Ζ και μπροστά σε δύο ποδαράκια τα οποία συμπύσσονται όταν το κρεβάτι θα κλείσι.

● ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ Β. μας δείχνει το γραφείο των παιδιών σε προοπτικό σχήμα. Δηλαδή όταν κλείσι το κρεβάτι, ανοίγει μια πινακίδα που είναι στερεωμένη κάτω από το κρεβάτι, στη βάση του. Η πινακίδα αυτή στηρίζεται σε δύο ξύλινα φουρούσια που κλείνουν κι' αυτά όταν πρέπει να κλείσι το γραφείο για να ανοίξη το κρεβάτι. Το ύψος της πινακίδας, όταν είναι ανοιχτή, πρέπει να είναι 75 πόντους από το έδαφος. Είς το σχέδιο Β βλέπουμε ακόμα τη θέση που παίρνουν τα πόδια του κρεβατιού, στην τάβλα ή σκουφώνονται στη βάση του κρεβατιού, στην τάβλα ή σκουφώνονται στη βάση του κρεβατιού, στην τάβλα ή σκουφώνονται στη βάση του κρεβατιού, στην τάβλα ή σκουφώνονται στη βάση του κρεβατιού.

● ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ Γ. παρουσιάζει την κάτοψι του κρεβατιού όταν είναι ανοιχτό. Όλοκληρο το πλάτος του κρεβατιού (0,80) έρχεται «περαστά» με τον τοίχο, δηλαδή δεν καταλαμβάνει την έσοχη που μένει σ' αέρας. Έτσι το παιδί μπορεί να κοιμηθῃ άνετα.

● ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ Δ. είναι ή πρόσοψις του έπιπλου όταν το

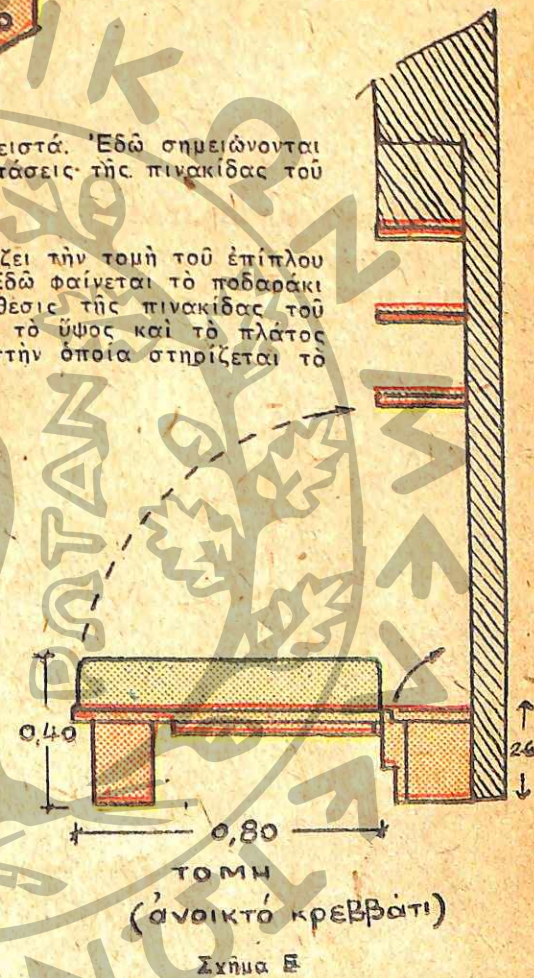
κρεβάτι και το γραφείο είναι κλειστά. Έδώ σημειώνονται τα ύψη του έπιπλου και οι διαστάσεις της πινακίδας του γραφείου.

● ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ Ε. μας παρουσιάζει την τομή του έπιπλου όταν το κρεβάτι είναι ανοιχτό. Έδώ φαίνεται το ποδαράκι που στηρίζεται το κρεβάτι, ή θέση της πινακίδας του γραφείου κάτω από το κρεβάτι, το ύψος και το πλάτος του κρεβατιού. Η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται το κρεβάτι, προς το μέσα μέρος, δημιουργεί ένα χώρο που μπορεί να χρησιμοποιηθῃ ανάλογα με τις ανάγκες μας.

● ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ Ζ. είναι ή τομή του έπιπλου όταν το γραφείο είναι ανοιχτό. Το σύνθετο αλλά απλό και πρακτικό στην κατασκευή και χρησιμοποίησι του αυτό έπιπλο, μπορεί να εξοικονομήσι θαυμάσια την κατάσταση, στις οικογένειες εκείνες που έχουν παιδιά που σπουδάζουν, ενώ ο χώρος που διαθέτουν στα σπία τους είναι περιορισμένος.

Με τα λίγα σχετικά γράμματα που θα ξεδευτούν για την κατασκευή αυτού του έπιπλου, θα κερδίσι κανείς όχι μόνο το χώρο που του λείπει, αλλά και τη γοηδία των παιδιών του που θα, τα βλέπει να βολεύονται και να μελετούν πολύ άνετα.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Σχήμα Ζ

● Πολλές από τις αγαπητές ανωνύμες της «Γυναικάς» μας ρωτούν, με γραμμάτια τους, ποιά θα ήταν το κατάλληλο «μενού», για ένα τραπέζι αρραβώνων. Σας δίνουμε σ' αυτές τις στήλες τέσσερα τέτοια «μενού» και σεις, ανάλογα με το γούστο σας, μπορείτε να διαλέξετε.

4 «ΜΕΝΟΥ» ΓΙΑ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Α'**
- 1ον Μερικά δρεκτικά
 - 2ον Αστακοσαλάτα
 - 3ον Μοσχάρι ψητό γαρνι
 - 4ον Γλύκισμα
 - 5ον Φρούτα
- Β'**
- 1ον Σούπα παρμαντιέ
 - 2ον Γλώσσες ψάρι τηγανητές με σάλτσα τριαντάφυλλο
 - 3ον Φιλέτο βοδινό ψητό με πατάτες τηγανητές
 - 4ον Παγωτό
 - 5ον Φρούτα
- Γ'**
- 1ον Κοκτέιλ με τομάτα
 - 2ον Ψάρι σχάρας
 - 3ον Μπαουράκι αρνιού ψητό γαρνι
 - 4ον Φρούτα παρμαντιέν
- Δ'**
- 1ον Κονσέρβη ή σούπα που-σέ χορτα
 - 2ον Τσιπούρες σχάρας
 - 3ον Κατόπουλο ψητό
 - 4ον Κρέμα καρσμελέ
 - 5ον Φρούτα

ΩΡΑΙΑ «ΠΙΑΤΑ» ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΣΑΣ

ΣΗΚΟΤΙ ΤΗΓΑΝΗΤΟ (ΜΕ ΣΑΛΤΣΑ ΤΟΜΑΤΑΣ)

- 1/2 δκά σηκότη
1 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
1/4 φλυτζ. τσαγιού ξύδι
1/8 φλυτζ. τσαγιού λάδι
Φυτίνη για το τηγάνισμα
Αλεύρι. Πιπέρι
- Κόβετε το σηκότη σε λεπτές φέτες. Αναμειγνύετε το χυμό τομάτας, το ξύδι, το λάδι και λίγο πιπέρι.

Βάζετε το σηκότη σε μία λεκάνη και το σκεπάζετε με το μίγμα της τομάτας. Αφήνετε να σταθεί επί 3 ώρες. Κατόπιν το στραγγίζετε καλά, το αλευρώνετε και το τηγανίζετε με φυτίνη.

Βγάζετε το σηκότη από το τηγάνι και το βάζετε σε πιατέλα και το πασπαλίζετε με αλάτι. Ρίχνετε το μίγμα της τομάτας στο τηγάνι, προσθέτετε λίγο αλάτι και αφήνετε να βράση μερικά λεπτά.

Ρίχνετε τη σάλτσα επάνω στο σηκότη. Το σερβίρετε με πατάτες τηγανητές.

ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ ΖΕΛΕ

- 1 γλώσσα μοσχαριού
1 κότσι μοσχαριού
1/2 φλυτζ. τσαγιού ξύδι
1/2 κουταλάκι τσαγιού πιπέρι
άκοπάνιστο
- 2 γαρύφαλα
1 κουταλάκι τσαγιού αλάτι
1/2 φύλλο δάφνης
1/2 κουταλιά σούπας ζάχαρη
1 δόντι σκόρδο
1 μέτριο κρεμμύδι
1 κλωνάρι σέλινό

● Πλένετε σε πολλά νερά τη γλώσσα, και αφαιρείτε τα γλυκάδια. Πλένετε το κότσι. Τα βάζετε σε ευρύχωρη κατσαρόλα με τα υπόλοιπα υλικά και το σκεπάζετε με νερό. Βάζετε την κατσαρόλα στη φωτιά και, μόλις αρχίσει το περιεχόμενο να βράζει, αφαιρείτε με προσοχή τον όφρο. Αφήνετε τη γλώσσα και το κότσι να σιγοβράσουν επί 2 έως 3 ώρες, ή έως ότου μαλακώσουν. Τότε τα βγάζετε από το ζωμό, βυθίζετε τη γλώσσα σε νερό κρύο και βγάζετε την πέτσα. Την κόβετε σε λε-

πτά κομματάκια. Εξοκαλλάτε το κρέας από το κότσι και το κόβετε σε μικρά κομματάκια. Τα βάζετε όλα ανακατεμένα μέσα σε φόρμες.

Στραγγίζετε το ζωμό, τον δοκιμάζετε εάν θέλετε αλάτι και τον ρίχνετε μέσα στις φόρμες, επάνω στη γλώσσα. Βάζετε τις φόρμες στο ψυγείο έως ότου το περιεχόμενο πήξει.

Προσθέτετε, εάν θέλετε, ανάμεσα στα κομματάκια της γλώσσας 2 έως 3 αυγά βρασμένα και κομμένα σε λεπτές φέτες, λίγη κάρφη και αγγουράκια τσουράφι φιλοκομμένα.

Εάν έχετε χύτρα ταχύτητας: Βάζετε μέσα στη χύτρα τη γλώσσα, το κότσι και τα υπόλοιπα υλικά, με 4 φλυτζάνια νερό. Σκεπάζετε τη χύτρα με το καπάκι της και τη βάζετε στη φωτιά. Όταν φανή η στήλη ατμού τοποθετείτε την βαλβίδα.

Αφήνετε τη γλώσσα να βράση επί 45 λεπτά από τη στιγμή που β' αρχίσει το σούριγμα της βαλβίδας. Κατεβάζετε τη χύτρα από τη φωτιά και την ανοίγετε όταν σταματήσει το σούριγμα —περίπου μετά 15 λεπτά. Ετοιμάζετε το ζελέ όπως αναφέρεται ανωτέρω.

ΣΦΟΥΓΓΑΤΟ ΜΕ ΚΟΛΟΚΥΘΙΑ

- 1 δκά κολοκύθια
Βούτυρο ή φυτίνη
Αλάτι και πιπέρι
- 2 έως 3 κουταλιές γαλέτα κοπανισμένη
- 1 χούφτα παρμεζάνα τριμμένη
- 20 δράμια ψίχα ψωμιού
Λίγο γάλα

● Ξύνετε τα κολοκύθια, τα πλένετε και τα τρίβετε στον τρίφτη των κудωνιών. Τα σωτάρετε ελαφρά με βούτυρο ή φυτίνη. Προσθέτετε αλάτι, πιπέρι, το τυρί, την ψίχα ψωμιού, άφρο ή μουσκεύετε σε λίγο γάλα και τ' αυγά.

Αλείφετε με άκοκτο βούτυρο και πασπαλίζετε το εσωτερικό με γαλέτα, ή με εσοδό ψωμι κοπανισμένο. Στρώνετε μέσα το μίγμα των κολοκυθιών, ισιώνετε

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

την επιφάνεια με τη λάμα ενός μαχαίριου και την πασπαλίζετε με γαλέτα. Ρίχνετε λίγο βούτυρο και ψήνετε το σφουγγάτο σε μέτριο φούρνο έως ότου ροδίσει.

ΚΟΛΟΚΥΘΙΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

- 1 δκά περίπου κολοκύθια
150 δράμια κιμάς
1 κρεμμύδι φιλοκομμένο
3 έως 4 κουταλιές μπεσα-μέλ πηχτή
- 1 αυγό
2 κουταλιές τυρί τριμμένο
Αλάτι, πιπέρι και μοσχοκάρυδο
Βούτυρο λυωμένο ή φυτίνη
Τυρί τριμμένο

● Ξύνετε τα κολοκύθια και τα ρίχνετε σε βράζον αλατισμένο νερό επί 10 λεπτά. Τα στραγγίζετε, τα χωρίζετε στη μέση κατά μήκος και τα σκάβετε λίγο στο κέντρο με ένα κουταλάκι για να γίνουν σχάρες. Τα βάζετε επάνω σε πετσέτα για να στραγγίσουν το νερό των.

Ετοιμάζετε τη γέμιση: Σωτάρετε σε βούτυρο τον κιμά με το κρεμμύδι, και προσθέτετε τον πολτό των κολοκυθιών την προετοιμασμένη, το αυγό, το τυρί, αλάτι, πιπέρι και μοσχοκάρυδο.

Βάζετε τα κολοκύθια στη σειρά μέσα σε τσιψι βουτυρωμένο και τα γεμίζετε με το ανωτέρω μίγμα. Τα πασπαλίζετε με τυρί και τα περιχύνετε με υπολοιπό βούτυρο. Τα ψήνετε στο φούρνο επί 20 περίπου λεπτά.

ΑΡΝΙ ΜΕ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

- 300 δράμια αρνι
1 φλυτζάνι τσαγιού φυτίνη
2 κρεμμύδια φιλοκομμένα
100 δράμια τομάτες
1/2 δκά φασολάκια
1/2 δκά μικρές πατάτες

● Κόβετε το κρέας σε μερίδες. Το ρίχνετε σε κατσαρόλα μαζί με τη φυτίνη και με τα κρεμμύδια. Τα σωτάρετε μερικά λεπτά και προσθέτετε τις τομάτες καθαρισμένες και φιλοκομμένες και λίγο νερό. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το κρέας να σιγοβράσει επί μία περίπου ώρα. Κατόπιν το φέρνετε προς το κέντρο της κατσαρόλας και βάζετε από τη μία την άλλη τις πατάτες ολόκληρες. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το φαγητό να σιγοβράσει έως ότου τα φασολάκια και οι πατάτες γίνουν.

Βάζετε το κρέας σε πιατέλα και τοποθετείτε τριγύρω τα φασολάκια και τις πατάτες. Ρίχνετε επάνω τη σάλτσα.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ «ΤΕΜΠΑΛ»

- 1 δκά περίπου μελιτζάνες
1/2 δκά κιμάς
1 κρεμμύδι φιλοκομμένο
150 δράμια τομάτες
Αλάτι και πιπέρι
Μαϊντανός φιλοκομμένος
2 κουταλιές τυρί τριμμένο
2 αυγά
1 κουταλιά γαλέτα κοπανισμένη

● Κόβετε τις μελιτζάνες σε φέτες κατά μήκος και τις πασπαλίζετε με αλάτι. Αφήνετε να σταθούν μισή ώρα, τις ξεπλένετε, τις σιτίζετε προσεκτικά και τις τηγανίζετε ελαφρά με

σωτάρετε σε φυτίνη τον κιμά και το κρεμμύδι. Προσθέτετε τις τομάτες, ξεφλουδισμένες και φιλοκομμένες, αλάτι και πιπέρι. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε τον κιμά να σιγοβράσει επί 20 λεπτά. Τον κουνάτε και προσθέτετε λίγο μαϊντανό, το τυρί, τ' αυγά και τη γαλέτα.

Ετοιμάζετε τα «τεμπάλ» ως εξής:

Παίρνετε παλιά μεγάλα φλυτζάνια του τσαγιού, ή εάν έχετε μικρές μεταλλικές φόρμες και στρώνετε μέσα τις μελιτζάνες κατά τόν έξης τρόπο: Βάζετε μία-μία φέτα μελιτζάνας μέσα στο φλυτζάνι, ή στη φόρμα εις τρόπον ώστε η μία άκρη της να σκεπάζει ένα μέρος του πυθμένας και η άλλη άκρη να υψώνεται στο χείλος και να το ξεπερνά δηλ. να πέφτει απ' έξω.

Βάζετε δεύτερη φέτα μελιτζάνας πλάι στην πρώτη εις τρόπον, ώστε να σκεπάζει το ένα τέταρτον αυτής. Εξακολουθείτε έως ότου καλυφθούν τελείως ο πυθμένας και τα εσωτερικά τοιχώματα του φλυτζανιού, ή της φόρμας. Κατόπιν γεμίζετε το κενόν με ένα μέρος από το μίγμα του κιμά και το σκεπάζετε γυρίζοντας προς το κέντρον τις μελιτζάνες που έξεχουν.

Το «τεμπάλ» είναι έτοιμο για να ψηθεί και είναι μία μερίδα. Όταν ετοιμασθούν όλα, τα βάζετε μέσα σε ένα τσιψι με δυο δάχτυλα νερό ζεστό. Τα περιχύνετε με λίγο βούτυρο και τα πασπαλίζετε με γαλέτα. Τα ψήνετε σε μέτριο φούρνο επί 45 έως 50 λεπτά.

Όταν πρόκειται να σερβίρετε, αναποδογυρίζετε από ένα «τεμπάλ» σε κάθε πιάτο και βάζετε στην κορυφή του καθενός από μία φέτα τομάτας γλασαρισμένη στο φούρνο. Γαρνίρετε το πιάτο με πατάτες «τσιπς» ή με πατατάκια τηγανητά.

Οι μελιτζάνες «τεμπάλ» είναι απλώς ένας μουσακάς, αλλά φαρμαρισμένος, κατάλληλος για τραπέζι.

ΣΑΛΑΤΑ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

- 3 έως 4 κολοκυθάκια βρασμένα
2 έως 3 πατάτες βρασμένες
100 δράμια άμπελοφάσουλα βρασμένα
2 πιπεριές πράσινες
Μερικά πράσινα έληες
1 κουταλιά κάρφη
2 αυγά βρασμένα
Λαδόξυδο

● Κόβετε σε μικρά κομματάκια τα κολοκύθια, τις πατάτες και τα φασολάκια. Ψήνετε τις πιπεριές, τις κόβετε σε φιλετάκια και τις προσθέτετε στα άλλα λαχανικά. Προσθέτετε, επίσης, το κρεμμύδι, άφρο αφαιρέσετε τα σκελετάκια, την κάρφη και τ' αυγά, φιλοκομμένα. Πασπαλίζετε τη σαλάτα με αλάτι και πιπέρι και τη ραντίζετε με λαδόξυδο. Τη σκεπάζετε, εάν θέλετε με μαγιονέζα.

ΛΙΘΙΝΙΑ ΜΕ ΤΟΜΑΤΕΣ ΣΤΟ ΦΟΥΡΝΟ

- 1/2 δκά λιθινία
100 δράμια τομάτες
1 κλωνάρι σέλινό
2 έως 3 κλωνάρια μαϊντανός

ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Αλάτι και πιπέρι
1/2 φλυτζάνι τσαγιού περίπου λάδι
2 δόντια σκόρδο

● Καθαρίζετε τα ψάρια και τα πλένετε. Τα βάζετε στη σειρά μέσα σ' ένα τσιψι.

Ψιλοκόβετε το σέλινό, το μαϊντανό, και το σκόρδο. Τα σωτάρετε με το λάδι και προσθέ-

ΚΑΙ «ΤΩΡΑ» ΤΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΤΑΡΤΑ ΜΕ ΦΡΟΥΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

- 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι
Ελάχιστο αλάτι
2 κουταλιές σούπας ζάχαρη
1/2 φλυτζ. τσαγιού φυτίνη
2 κροκάδια αυγών
- Μερικές κουταλιές νερό κρύο φρούτο της εποχής (ροδάκινα, ξυνομήλα, αχλάδια κ.λ.π.)
Ζάχαρη (1/2 έως 3/4 φλυτζ. τσαγιού)
Βούτυρο φρέσκο ή Βιτάμ

● Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, το αλάτι και τη ζάχαρη. Τρίβετε μέσα στο μίγμα τη φυτίνη με την άκρη των δακτύλων. Χτυπάτε τα κροκάδια και τα βάζετε μέσα σε φλυτζάνι τσαγιού. Προσθέτετε λίγο νερό ώστε να γεμίσει το φλυτζάνι έως τα 2/3. Ρίχνετε το μίγμα αυτό στο μίγμα του αλεύρου και ανακατώνετε με πηρούνι. Κατόπιν μαζεύετε τη ζύμη με τις παλάμες σας και τη ζυμώνετε ελαφρά σε αλευρωμένο σανίδι. Την ανοίγετε σε φύλλο πάχους 2/3 εκατοστού και τη στρώνετε μέσα σε φόρμα για τάρτες ή σε ταψάκι ρηχό βουτυρωμένο. Τη γεμίζετε με φρούτο της εποχής, καθαρισμένο και κομμένο σε φέτες, πασπαλίζετε επάνω αρκετή ζάχαρη και σκεπάζετε στην επιφάνεια μικρά κομματάκια φρέσκου βουτύρου ή βιτάμ (περίπου 2 κουταλιές σούπας κοφτές).

Ψήνετε την τάρτα σε άκοκτο φούρνο (425ο Φαρενάιτ) επί 10 λεπτά, ελαττώνετε τη θερμοκρασία του φούρνου σε μέτρια και την αφήνετε να ψηθεί έως ότου το φρούτο μαλακώσει.

ΑΧΛΑΔΙΑ ΜΕ ΚΡΕΜΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

- Μερικά αχλάδια κομψότατα
Κυδώνι, μήλο ή φράουλα
Ζελέ
Παντεσπάνι
3 κουταλιές σούπας κοφτές κόρν - φλάουρ
2 κουταλιές σούπας κοφτές κακάο

1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
2 φλυτζάνια τσαγιού γάλα

● Καθαρίζετε τα αχλάδια, τα κόβετε στη μέση και αφαιρείτε την καρδιά. Τα βράζετε με λίγη ζάχαρη και νερό για να γίνουν κομψότατα. Τα βγάζετε από το σιρόπι. Κόβετε το παντεσπάνι, σε μικρές φέτες, τις όποιες τοποθετείτε στη σειρά μέσα σε πιατέλα. Τις ραντίζετε με λίγο σιρόπι από την κομπόστα. Βάζετε στο κοίλωμα κάθε μισού αχλαδιού λίγο ζελέ. Τα τοποθετείτε επάνω στο παντεσπάνι με το κοίλωμα προς τα κάτω.

Ετοιμάζετε την κρέμα: Αναμειγνύετε το κόρν - φλάουρ

με τις τομάτες φιλοκομμένες. Βράζετε τη σάλτσα επί 20 λεπτά, την περνάτε από τσιπτό και τη ρίχνετε επάνω στα ψάρια. Τα πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι και τα ψήνετε στο φούρνο.

Σ η μ.—Αντικαθιστάτε τα λιθινία με οποιοδήποτε άλλο ψάρι κατάλληλο για φούρνο.

ΤΑΡΤΑ ΜΕ ΑΧΛΑΔΙΑ

- 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι
1/2 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη
1/2 φλυτζ. τσαγιού περίπου νερό
1 κουταλιά ζάχαρη
Ελάχιστο αλάτι
1/2 δκά αχλάδια
1/2 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
Λίγο βούτυρο φρέσκο ή Βιτάμ

ΚΟΥΛΟΥΡΑΚΙΑ ΓΙΑ ΚΑΦΕ (ΣΥΝΤΑΓΗ ΙΤΑΛΙΚΗ)

- 1 φλυτζ. τσαγιού φυτίνη
1 1/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
6 κροκάδια αυγών, χτυπημένα
5 ασπράδια χτυπημένα
Εύσμα ενός λεμονιού
300 δράμια αλεύρι (περίπου)
8 κουταλάκια τσαγιού (κοφτά) μπέικιν - πάουντερ
Ελάχιστο αλάτι
φλυτζάνι τσαγιού γάλα
ασπράδι αυγού
Μερικά αμύγδαλα άσπρι-σμένα και χοντροκομμένα
Λίγη ζάχαρη

● Χτυπάτε τη φυτίνη ενώ ρίχνετε τη ζάχαρη τριημετικά. Προσθέτετε τα κροκάδια, τ' ασπράδια και το εύσμα λεμονιού. Κοσκινίζετε μαζί 3 φορές το αλεύρι, την μπέικιν - πάουντερ και ελάχιστο αλάτι. Το ρίχνετε στο μίγμα της φυτίνης μαζί με το γάλα.

Ζυμώνετε τη ζύμη και την πλάθετε σε μικρά κουλουράκια. Τα βάζετε σε βουτυρωμένο τα-

ψί, αλείφετε την επιφάνειά των με ασπράδι αυγού και πασπαλίζετε επάνω λίγη ζάχαρη και αμύγδαλα. Τα ψήνετε σε μέτριο φούρνο επί 15 έως 20 λεπτά.

ΤΑΡΤΑ ΜΕ ΑΧΛΑΔΙΑ

- 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι
1/2 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη
1/2 φλυτζ. τσαγιού περίπου νερό
1 κουταλιά ζάχαρη
Ελάχιστο αλάτι
1/2 δκά αχλάδια
1/2 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
Λίγο βούτυρο φρέσκο ή Βιτάμ

● Κοσκινίζετε το αλεύρι με τη ζάχαρη και με το αλάτι, και τρίβετε μέσα το βούτυρο, ή τη φυτίνη. Υγραίνετε το μίγμα με τόσο νερό όσο χρειάζεται για να γίνει η ζύμη μέτρια. Την ανοίγετε σε φύλλα πάχους 1/3 εκατοστού και τη στρώνετε μέσα σε φόρμα για τάρτα.

Καθαρίζετε τ' αχλάδια και τα κόβετε σε φέτες χονδρές. Τις βάζετε στη σειρά μέσα στη φόρμα και επάνω στη ζύμη. Πασπαλίζετε την επιφάνεια με τη ζάχαρη, σκεπάζετε μερικά κομματάκια βούτυρο και ψήνετε την τάρτα σε δυνατό φούρνο επί 10 λεπτά. Ελαττώνετε τη θερμοκρασία του φούρνου σε μέτρια και αφήνετε την τάρτα να ψηθεί ακόμη επί 25 περίπου λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με αχνοζάχαρη.

ΓΛΥΚΙΣΜΑ ΜΕ ΡΟΔΑΚΙΝΑ

- 4 φλυτζάνια τσαγιού ροδάκινα καθαρισμένα και κομμένα σε φέτες
1 κουταλιά χυμός λεμονιού
3/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
2 κουταλιές σούπας λυωμένο βούτυρο

Βράζετε μαζί το νερό και την κανέλα επί 20 λεπτά. Αφαιρείτε την κανέλα και προσθέτετε λίγο εύσμα λεμονιού, το χυμό των λεμονιών και τα φρούτα. Βράζετε τη μαρμελάδα έως ότου «δέσει».

- 1 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι
1 1/2 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) μπέικιν πάουντερ
1 κουταλιά σούπας ζάχαρη
Ελάχιστο αλάτι
1/4 φλυτζ. τσαγιού φυτίνη
1 αυγό, χτυπημένο
1/4 φλυτζ. τσαγιού γάλα

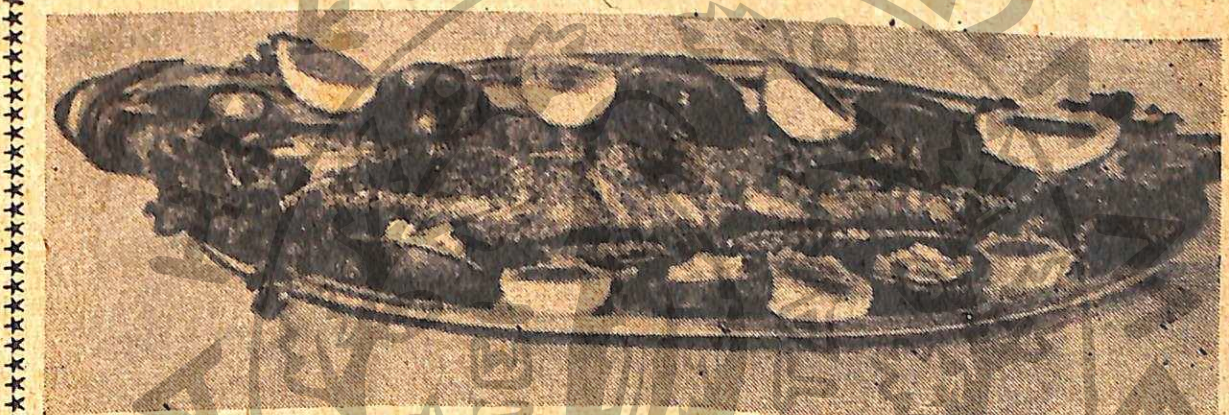
● Αναμειγνύετε τα ροδάκινα, το χυμό λεμονιού, 3/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη και το λυωμένο βούτυρο. Αδειάζετε το μίγμα μέσα σε βουτυρωμένο ταψάκι.

Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, τη μπέικιν - πάουντερ, μία κουταλιά σούπας ζάχαρη και ελάχιστο αλάτι. Προσθέτετε τη φυτίνη και τρίβετε το μίγμα με τα δάχτυλα. Αναμειγνύετε το αυγό με το γάλα και το ρίχνετε στο μίγμα του αλεύρου, ενώ ανακατεύετε ελαφρά με πηρούνι. Απλώνετε ένα λεπτό στρώμα ζύμης επάνω στα ροδάκινα.

Ψήνετε το γλύκισμα σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 40 λεπτά, ή έως ότου το φρούτο μαλακώσει. Το κόβετε σε τετράγωνα κομμάτια και το σερβίρετε, εάν θέλετε, με κρέμα σαντιγύ.

ΑΧΛΑΔΙΑ ΚΑΙ ΞΥΝΟΜΗΛΑ ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ

- 1 δκά αχλάδια
1 » ξυνομήλα
2 δκάδες ζάχαρη
2 λεμόνια
4 δράμια φλοιός κανέλας
2 φλυτζάνια τσαγιού νερό
- Καθαρίζετε τα φρούτα και τα κόβετε σε μικρά κομματάκια. Βράζετε μαζί το νερό και την κανέλα επί 20 λεπτά. Αφαιρείτε την κανέλα και προσθέτετε λίγο εύσμα λεμονιού, το χυμό των λεμονιών και τα φρούτα. Βράζετε τη μαρμελάδα έως ότου «δέσει».

● Γαρνίρετε το ψάρι με μαϊντανό, με αυγά βρασμένα και τομάτες γεμάτες ρωσική σαλάτα.

ΨΑΡΙ ΒΡΑΣΤΟ (ΚΡΥΟ)

- Ψάρι κατάλληλο για βράσιμο
300 δράμια νερό
2 καρότα
2 κρεμμύδια
1 κλωνάρι σέλινό
2 κλωνάρια μαϊντανός
1 φύλλο δάφνης
Λίγο πιπέρι άκοπάνιστο
2 γαρύφαλα

Χυμός λεμονιού ή 1/4 φλυτζάνι τσαγιού άσπρο ξύδι

● Καθαρίζετε και πλένετε το ψάρι. Καθαρίζετε, πλένετε και κόβετε τα χορταρικά. Τα βράζετε όλα μαζί με το νερό και με τα υπόλοιπα υλικά επί μία ώρα. Στραγγίζετε το ζωμό, τον ρίχνετε σε ευρύχωρη κατσαρόλα και, όταν γίνει χλιαρό, βάζετε μέσα το ψάρι. Το βράζετε σε σιγανή φωτιά και, όταν μισοκρυώσει, το βγάζετε

με προσοχή από το ζωμό. Το αφήνετε να στραγγίσει και να κρυώσει επάνω σε μία πετσέτα.

Βάζετε το ψάρι σε πιατέλα και το γαρνίρετε με μαϊντανό. Τοποθετείτε γύρω και επάνω στο ψάρι αυγά βρασμένα και μικρές τομάτες χωρισμένες στη μέση και γεμισμένες με σαλάτα ρωσική. Επάνω στο κίτρινο των αυγών ρίχνετε λίγη μαγιονέζα.

40

Ἡ ἐμφάνισις τῶν
δύο ἀθλητριῶν τῶν Η.
Π. Α. τῶν διδων Μάρ-
φιν καὶ θάλλιν κατεχει-
ροκροτήθῃ ἀπὸ τοὺς
Ἰεσατάς. Τὰ ρεκὸρ τοὺς
πλησίασαν τὶς παγκό-
σμιες ἐπιδόσεις, θαι-
μιάσθηκε δὲ ἐξ ἄλλου ὁ
τεχνικὴ τους.

Ἡ ποίησί της εἶναι

P. X. A.

ΑΓΑΠΗ

ΕΙΜΑΙ ευτυχής! Κέρδισα. Δεν ήταν χω-
ρίς δυσκολία, αλλά, επί τέλους, κρα-
τώ τον τίτλο του τσάμπιον, και όταν
αγαπάει κανείς τα σπορ και είναι δεκα-
πεντέμιση χρονών, αυτό είναι αρκετό να
τον κάνει να όνειρεύεται και να βλέπει τον
γαλανό ουρανό... γαλανώτερο!

Είχα δρισηθ να υπερασπίσω τα χρώ-
ματα της λέσχης μου στους αθλητικούς α-
γώνες της 'Αλεξανδρείας και ήρθα πρώ-
τος στα έκατό υπτίως, στα έκατο πλά-
γως, στα τετρακόσια υπτίως και τρίτος
στη δισκοβολία. 'Απολαμβάνω από τώρα
την ευτυχία της επιτυχίας μου, τη χαρά
της μητέρας μου και την έκπληξη των α-
δελφών μου — είμαστε καμμία δεκαριά
αγόρια και κορίτσια — όταν θα μάθουν
το νέο.

'Ανεβαίνοντας το δρόμο που οδηγεί στο
σπίτι μας, χαϊδεύω ένα όμορφο όνειρο,
θαυμάσιο, ιδανικό για ένα παιδί δεκάεξ(ι
χρονών: να γίνει μία μέρα τσάμπιον του
κόσμου.

Η καρδιά μου μουρμουρίζει το τρα-
γούδι της νίκης, τα πόδια μου θέλουν να
τρέξουν και νομίζω πως βλέπω επί τέλους
να λάμπει στα μαύρα μάτια «της» που εί-
ναι ακόμα όμορφότερα γιατί είναι αδιάφο-
ρα, μία φλόγα θαυμασμού.

Αλλά θα πρέπει να περιμένω για αύ-
ριο. Και γι' αυτό υποδέχομαι με λιγώτε-
ρη χαρά τα συγχαρητήρια της οικογε-
νείας μου.

— Μπράβο, Ζώρ;
— Πώς τα κατάφερες;
— Νά που έγινες διάσημος, τώρα!
'Αλλά τί να τα κάνω δλ' αυτά; «'Εκεί-
νη» μου λείπει.

Γνωρίζωστέ από τα παιδικά μας χρό-
νια. Οι γονείς της συνδέονται φιλικά με
τους δικούς μου και ασφαλώς με θεωρεί
σαν ένα μεγάλο αδελφό ή σαν ένα μικρό
συμπαιθنيκό ξάδελφο.

Παιδική φιλία! Δεσμός που καταργεί
κάθε μυστήριο, κάθε αίσθηματική δυνατο-
τητα, τουλάχιστον απ' την πλευρά της,
γιατί εγώ την άγαπη τη δεκαπεντάχρονη
Λουλούκα!

— Με πιάνει έσπελπισία γιατί δεν ξέ-
ρω πώς να την κάνω να με προσέξη. Η
Λουλούκα γελάει με τον ένα, θγάνει με
τον άλλον, χαμογελάει σε όλους, αλλά πο-
τέ δεν μου δίνει την εντύπωση μίας προ-
τιμήσεως, ενός χαμόγελου, μίας ξεχωρι-
στής ματιάς.

Γι' αυτό είμαι τόσο ευχαριστημένος
την επόμενη των αγώνων, όταν βλέπω τη
φωτογραφία μου στις εφημερίδες. 'Επί
τέλους, θα με προσέξη και ίσως θα με
θαυμάση.

Λίγες μέρες αργότερα έχω τα γενέθλιά
μου και, φυσικά, οι γονείς της, οικογενει-
σκοί φίλοι, θα είναι προσκεκλημένοι.

Έχω καιρό να την δω και περιμένω με
ανυπομονησία και ανησυχία αυτή τη συ-
νάντησι, που κατά τη γνώμη μου, θα δια-
φέρει απ' τις συνηθισμένες ανώδυνες συγ-
κεντρώσεις. Δεν ξέρω τι θα της πω ή αν
θάχω και το θάρρος να της μιλήσω. Αυτή,
που τη γνωρίζω εδώ και τόσα χρόνια, που
είναι μία παιδική μου φίλη και που τη
βλέπω τόσο συχνά όσο και τ' αδελφία
μου με παραλύει.

Την ημέρα των γενεθλίων μου, ή μαμά
είναι απησχολημένη στην κουζίνα. Οι α-
δελφές μου βοηθούν τη μαμά και τ' αδελ-
φια μου βγήκαν μία βόλτα. 'Εγώ είμαι
φρακτός στο δωμάτιό μου, απολαμβά-
νω και φοβούμενος εκ των προτέρων
αυτό το γεύμα, στο οποίο θα βρίσκεται
και η Λουλούκα.

Διαβάω και ξαναδιαβάω το όνομά μου
στην εφημερίδα, όχι από ματαιοδοξία, αλ-
λά γιατί φαντάζομαι ότι θα το διάβασε

Ο Ζώρς Γκεταρύ άφηγείται με πολλή
χαρά, τον πρώτο χτυπο της καρδιάς του

και ή μικρή μου φίλη και ίσως με σκέ-
πτεται.

Επί τέλους, άκούω φωνές. Οι καλεσμέ-
νοι φθάνουν. Κυττάζομαι στον καθρέφτη
και με πιάνει φρίκη. Κι' όμως, δεν άλλαξα
σε τίποτα, αλλά ή εικόνα που βλέπω δεν
έχει καμμία πιθανότητα να άρεση στη
Λουλούκα.

Είναι ή ώρα. Θα την ξαναδω. Η καρ-
διά μου χτυπάει πιο δυνατά. Πρέπει να
κατέβω.

Ενώ συνήθως με τέσσερα πηδήματα
δρίσκομαι στο τραπέζι, αυτή τη φορά κα-
τεβαίνω τα σκαλιά σιγά - σιγά. Η δει-
λία και ή συγκίνηση βραδύνουν τα βήμα-
τά μου.

Επί τέλους φθάνω. Όλος ο κόσμος με
συγχαίρει, μου εύχεται ένα σωρό εύτυχίες
κι' ανάμεσα στ' άλλα αθλητικές επιτυχίες.
Χαμογελώ, ευχαριστώ, αλλά το μυαλό
μου είναι καρφωμένο σ' ένα σημείο, σε μία
ιδέα: Λουλούκα. 'Αλλά που είναι ή Λου-
λούκα;

Η Λουλούκα δεν είναι εκεί. Κι' εγώ
που έλπιζα τόσα πράγματα απ' αυτή τη
συνάντησι, δεν τολμώ να ζητήσω εξηγή-
σεις γι' αυτή την απουσία της.

Πάνω σ' αυτές τις σκέψεις, φθάνει! Λί-
γο καθυστερημένη, όπως πολλές όμορφες
κοπέλλες. Γιατί είναι όμορφη, πολύ όμορ-
φη μάλιστα. Ποτέ δεν την είχα δει όπως
σήμερα.

Τα δεκαπέντε θριαμβευτικά χρόνια της
ακτινοβολούν απ' τη λάμψη της επιδερμί-
δας της, των εβένινων μαλλιών της, αλλά
προπαντός απ' τη γλυκά των μεγάλων
μαύρων ματιών της, που είναι ακόμα πιο

• Η Λουλούκα σφίγγεται άπάνω μου μ' έμπιστοσύνη.

παιδιάστικά σήμερα, κι' όμως μυστηριώδη.
Σίγουρα είναι ή όμορφότερη κοπέλλα
της πολιτείας, έτσι τουλάχιστον πιστεύω,
και σκέπτομαι ότι είμαι επείσχυτος που
τολμώ να σπώνω τα μάτια μου πάνω της
με διαφορετικό τρόπο, παρά σαν φίλος.
Μου χαμογελάει, με φιλεί στα μάγουλα
ευγενικά και, μ' όλες τις προσπάθειές
μου, δεν κατορθώνω ν' ανακαλύψω σ' αυ-
τό το φιλή ούτε την παραμικρότερη ύστε-
ροβουλία.

Μικρέ μου Ζώρς, σου εύχομαι χρό-
νια πολλά και ό,τι ποθείς!

Αν ήξερε ότι το μόνο πράγμα που πο-
θώ είναι να την πάρω στην άγκαλιά μου,
να χαϊδέψω τα μαλλιά της, να νοιώσω στα
μάγουλά μου τη δροσιά των δικών της!

Αλλά να που έπαυσε κιόλας να με κυτ-
τάξη και μιλάει με τη μητέρα μου και
τους αδελφούς μου. Σ' όλη τη διάρκεια
του γεύματος σπάζω το κεφάλι μου για
να δω θέματα που να την ενδιαφέρουν.
Φυσικά, όπως γίνεται συχνά σ' αυτές τις
περιπτώσεις, δεν βρίσκω τίποτα. Κανένας
δεν φαίνεται ν' άπορη με τη σιωπή μου.
Είμ' αλήθεια, ότι στα δεκάεξη χρόνια,
στην κατ' έξοχην ρομαντική ηλικία, ή σιω-
πή των νέων είναι συνηθισμένη. 'Ακόμα
κι' εγώ ο ίδιος δεν μπορώ να εξηγήσω τί
μου συμβαίνει.

Ξαφνικά, συλλαμβάνω τα όμορφα μάτια
της νέας καρφωμένα πάνω μου. 'Αλλά ά-
μέσως ή ματιά της μετακινείται και πέ-
φτει σε μία αδελφή μου, που παλεύει μ'
ένα γλυκό, με το οποίο πασαλείφτηκε.

Η Λουλούκα πηγαίνει προς την αδελ-
φούλα μου, σκουπίζει το πρόσωπό της
και τη βοηθάει να χρησιμοποιήσει την πε-
τσέτα. Ξαφνικά σηκώνω τα μάτια της,
την κυττάζω και... συναντώ τη ματιά της.
Μένω άναυδος. Δέ ξέρω πιά τί συμβαίνει.
'Ισως ή θερμή των όμορφων ματιών της
Λουλούκας, ή ή ευχαρίστησις να βλέπω
πως επί τέλους καιτ είμαι γι' αυτή, με
κάνει να πάρω μέρος στη συζήτησι, να
δρώ μερικές λέξεις.

Κάπου - κάπου ή Λουλούκα κι' εγώ
αλλάζουμε μία ματιά. Και νομίζω πως
στη ματιά της διακρίνω μία έκφρασι που
διαφέρει από την αλλοτινή φίλια.

Το γεύμα, επί τέλους τελειώνει. Δεν
περιμένω παρά αυτή τη στιγμή. Οι α-
δελφοί μου άνοίγουν μία συζήτησι για
τους δρόμους ταχυτήτος, και, λόγω με το
λόγο, οργανώνουν μία αναμέτρηση σ' αυ-
τό το άθλημα. 'Αλλά εγώ δεν ενδιαφέρο-
μαι καθόλου γι' αυτό το ζήτημα. Οι γο-
νείς μου πάνε να πάρουν το καφέ τους
στο άλλο δωμάτιο. Τα μικρά διασκεδά-
ζουν μεταξύ τους και τρέχουν σ' όλο το
σπίτι ή στον κήπο.

Τότε ακριβώς δρίσκομαι μόνος με τη
Λουλούκα. Είναι 8 Φεβρουάριου 1931. Η
νύχτα είναι γλυκειά, φορτωμένη με τ' α-
ρώματα των λουλουδιών, ζεστή ακόμα ά-
πό τον ήλιο της ημέρας. Είμαι πολύ συγ-
κινημένος. Και όμως δεν είναι ή πρώτη
φορά που δρίσκομαι μόνος τη νύχτα με
τη Λουλούκα, μέχρι τότε, είχε στην καρ-
διά μου την ίδια θεσι με τις αδελφές μου.
'Αλλά αυτό το βράδυ έκλεισα τα δε-
κάεξη χρόνια. Τα μάτια της Λουλούκας
δεν ήταν ποτέ τόσο φωτεινά, και ποτέ μέ-
χρι τώρα ή καρδιά μου δεν ένοιωσε τό-
σο δυνατή συγκίνηση. Κρατώ στο χέρι
μου το χέρι της Λουλούκας κι' έκείνη το
άφινει.

Την παρασύρω στον κήπο και δεν παύω
να της μιλώ για πράγματα χωρίς σημα-
σία, που δεν τα διαλέγω και μόλις τα
καταλαβαίνω και ή ίδιας. 'Αντιθέτως, ή
Λουλούκα είναι άμείλητη, περιέργως άμεί-
λητη, και ξαφνικά σωπαίνα κι' εγώ.

Τι συμβαίνει, λοιπόν; Είναι ή γλυκά
της βραδυάς; Είναι καρδιά μου που ξε-
χειλίζει από τρυφερότητα, ή απλυσότητα
βρέθηκε ξαφνικά πολύ κοντά μου; Δεν
ξέρω. 'Εκείνη που ξέρω είναι ότι τα χέρια
μου, που έτρεμαν λίγο, βρέθηκαν γύρω ά-
πό τους ώμους της.

Η Λουλούκα σφίγγεται άπάνω μου μ'
έμπιστοσύνη. Ο χρόνος σταματά την πο-
ρεία του κι' έχω την εντύπωση πως αυ-
τό είναι ή εύτυχία; 'Ισως. Το βέβαιον εί-
ναι ότι τα χείλη μου άγγισαν τα χείλη της
Λουλούκας.

Απ' αυτή τη στιγμή παίρνω μεγάλες

• Μία φωτογραφία του Γκεταρύ.

αποφάσεις: δεν θα εγκαταλείψω ποτέ τη
Λουλούκα. Θα γίνω γυναίκα μου.
Κι' όμως αυτό το βράδυ πρέπει να την
άφήσω μπροστά στην πόρτα της.

Δεν άλλαξαμε ούτε μία λέξη. Ένα πρω-
το φιλή, όταν είναι κανείς δακρύεξη χορών,
είναι πιο εύλωτο και απ' τα πιο ό-
μορφα λόγια.

Φαινομενικά δεν άλλαξε τίποτα. Η
Λουλούκα έρχεται να μάς βλέ-
πη όπως και πριν και στα μά-
τια των αδελφών μου και των
γονέων μου είμαστε πάντοτε φι-
λοι. 'Αλλά εγώ κρατώ ζήλοτυ-
πα και μυστικά την όμορφη ανά-
μνησι του πρώτου φιλιού.

Πολλαπλασιάζουμε τις εύκαι-
ρίες να συναντιώμαστε. Πόσα
φευγαλέα φιλήματα, πόσα κρυφά
ραντεβού!

Το μέλλον μου μου φαίνεται κάθε μέρα
και φωτεινότερο. Θάχω μια θεσι κοντά στο
μεγαλύτερο αδελφό μου Χρήστο, στις
'Ασφαλείες» και θα παντρευτώ τη Λου-
λούκα. Θα κάνουμε πολλά παιδιά, που
ξέρω πως τ' αγαπάει, γιατί μπόρεσα να
εκτιμήσω την τρυφερότητα που έκδηλωνει
προς τους αδελφούς μου και τις αδελφές
μου.

Δεν χρειάζεται πορά να περιμένουμε
την ενηλικίωσί μου. Πέντε χρόνια! Τι εί-
ναι πέντε χρόνια για μία έρωτευμένη καρ-
διά; Μπορώ να περιμένω τη Λουλούκα κι'
ολόκληρη τη ζωή μου!

Μία μέρα, μία άφισα κολλημένη στους
τοίχους της 'Αλεξανδρείας τραβάει την
προσοχή μου. 'Αναγγέλλει μία σειρά κον-
σέρτων που θα δοθούν στο Μεγάλο Θεά-
τρο από τον διρτουόζο διολονίστα Ζάκ
Τιμπώ, συνοδευόμενος απ' τον διάσημο
πιανίστα Τάσο Γιαννόπουλο, παιδί της 'Α-
λεξανδρείας.

Ο Τάσος Γιαννόπουλος είναι θεός
μου. Νοιώθω μεγάλο θαυμασμό γι' αυτόν
και είμαι γοητευμένος απ' τον γεγονός.
Τρέχω γρήγορα στο σπίτι. Η μαμά είχε
λάβει κιόλας ένα γράμμα που άνηγγειλε
την άφιξη του και φλέγομαι από την ανυ-
πομονία να τον ξαναδω.

Επί, τέλους την ώρισμένη μέρα, ή μα-
μά στέλνει θμένα και τον αδελφό μου στην
προκομιαία να τον υποδεχθούμε.

— 'Ασφαλώς θα σας άναγνωρίση, μάς
λέει ή μαμά.

Όταν ο θεός Τάσος έφυγε απ' την
Αίγυπτο είμαστε άκουη παιδιά. Γι' αυτό
και δεν είμαι σίγουρος για την επιτυχία
της άποστολής μας. 'Αν δεν τον άναγνω-
ρίση ή αν πλησίαζε κανένας άγνωστός;

Σ' όλη τη πόλη, ό εκδοκός του Ζάκ
Τιμπώ και του πιανίστα του είναι ένα γε-
γόνος και οι θέσεις στο θέατρο είναι ό-
πο πολύ πριν άγορασμένες. 'Ωστόσο, ή
οικογένειά μας έχει εξασφαλίσει το θέα-
ρείο της κι' είναι ή πρώτη φορά που μπαί-
νω σε θέατρο.

Η Λουλούκα με συνοδεύει. Η συγκίνη-
τη αυτού του γεγονότος δεν μ' έκανε να
λησμονήσω τη μικρή μου φίλη, και θέλω
να μοιρασθ ή μαζί ου την ευχαρίστησι
του κονσέρτου.

Τα χέρια μας είναι ένωμένα, αλλά τα
δικά μου είναι κρύα.

— Είσαι άψόρος, μου λέει ή Λουλούκα.

— Και σύ, της άπαντώ.

Δεν χρειάζεται τίποτε άλλο για να δε-
βαιώθουμε για την άγάπη μας.

Την άλλη μέρα, στο σπίτι, προσπαθώ
νάχω την αποκλειστικότητα του θείου Τά-
σου. Θέλω να μου μιλήση για τις χώρες
που έπισκέφθηκε. Θα ήθελα τόσο να τις
γνωρίσω.

Οι διηγήσεις του για τη Γαλλία και
το Παρίσι είναι άσπείρευτες και οι περι-
γραφές του με κάνουν να μου φαίνεται
φτωχή ή ζωή της 'Αλεξανδρείας.

Και όταν λίγες μέρες αργότερα ξανα-
παίρνω το πλοίο, μου ζητάει να του γράψω.
Του το υπόσχομαι και κρατώ το λόγο

• Ξαφνικά σηκώνω τα μάτια μου και συ-
ναντώ τη ματιά της.

μου. Και κάθε μέρα που περνάει, όνει-
ρεύομαι όλο και περισσότερο τη γοητευ-
τική πρωτεύουσα.

Μία μέρα, σ' ένα γράμμα, διαβάω:
«Τί κρίμα που δεν είσαι κοντά μου!...»
«Μά μπορώ νάρθω!», του άπαντώ άμε-
σως. «Τό θέλω τόσο πολύ!»

Κι' ή Λουλούκα; Της τα διηγούμε όλα:
Τις έλπίδες μου, τα σχέδιά μου, την ό-
μορφη ζωή που θα κάνουμε εκεί κάτω.

— Θα παντρευτούμε και θα σε πάρω
μαζί μου.

'Αλλά ή Λουλούκα δεν πειθείται. Είναι
προσκόλλημένη στη ζωή της 'Αλεξανδρεί-
ας και δεν όνειρεύεται περιπέτειες, ακόμα
και στο πλευρό μου. Η Λουλούκα με δυσ-
κολία κρατάει τα δάκρυά της.

Θάπρεπε ίσως να παρατηρήω από το
Παρίσι, αλλά δε μπορώ. Ο πόθος μου να
φύγω είναι μεγαλύτερος από τη λύπη μου.

Στις 3 Δεκεμβρίου 1934, όλη ή οικογε-
νειά μου με συνοδεύει μέχρι το υπερωκε-
άνειο «Μαριέτ — Πασά». Η Λουλούκα
δεν ήρθε.

Την παραμονή της άναχωρήσεώς μου
είχαμε συναντηθ σε μία όρημη γωνιά της
πλάς της 'Αλεξανδρείας. Της είχα πη
«Καλή άνταμωσι» και μου είχε άπαντη-
σεις: «'Αντίο!»

Είχε δικη: δεν ξαναείδα ποτέ πιά τη
Λουλούκα.

Η ΑΝΔΡΙΚΗ ΛΟΓΙΚΗ

• Πολλές φορές, ή λογική των άν-
δρών είναι κάπως παράξενη. Η
τουλάχιστον, φαίνεται, παράξενη,
στη γυναικεία αντίληψη. Κι' έτσι
δημιουργούνται μερικές αλλόκοτες
μικροϊστορίες, γεμάτες αούδωρητο
γιοιόμορ. Στο παρελθόν, ή «Γυναί-
κα» σας έδωσε τέτοια δείγματα
«άνδρικής λογικής». Νά, σήμερα,
ένα ακόμα:

ΟΤΑΝ ή γυναίκα του προσπαθί
να τον παρασύρη για να πά-
νε σε κάποια βραδυή πρόσκλησι,
έναν άντρα, κουρασμένος από την
όληήμερη δουλειά του, έχει το δι-
καίωμα να της επιβάλη ένα όρο:
να γυρίσουν νωρίς για ύπνο.

• Έχει μάλιστα καθήκον να επι-
πεινή στο σημειον αυτό. Δεν εί-
ναι δυνατό να ξεφυτρά κανείς και
να κοιμάται άργά, χωρίς αυτό να
έχη κακό αποτέλεσμα στη δουλειά
του της επομένης. Καί, όλόκληρη
ή ευημερία της οικογενείας εξαρ-
τάται ακριβώς από τη δουλειά
αυτή. Δεν είναι άλλωστε τίμιο ά-
πέναντι του έργοδότη του, το να
πηναινή ό άντρας στο γραφείο
του το πρωί σε κατάσταση εξαντ-
λήσεως—συνέπεια του ξεφυτιού.

• Έχει ακόμη το δικαίωμα να πη
στη γυναίκα του ότι πρέπει να
προσέχη και την υγεία του. Οι
γιατροί μάς επαναλαμβάνουν συ-
χνότατα ότι ένας οργανισμός εξασ-
θενημένος από τα ξεφυτριά, είναι
έκτεθειμένος σε όλα τα είδη των
μικροβίων και σε χίλιες δυό άλ-
λες παθήσεις και άρρωστειες που
υπορούν να προσεήσουν άνεπανόρ-
θωτες ζημιές στον οργανισμό.

• Βέβαια, είναι πολύ ευχάριστο
να υποχ κανείς να μνην ως τις 2
ή τις 3 το πρωί διασκεδάζοντας,
αλλά πρέπει να έχη και τη δυνατό-
τητα να κοιμηθ ή ως άργά την άλλη
μέρα το πρωί...

• Άλλωστε, κατά βάθος, μήπως
αξίζει τον κόπο να πηναινή κανείς
σ' αυτές τις προσκλήσεις; Γίνεται
τέτοια φασαρία, που κανείς δεν
άκουει αυτό που λένε οι άλλοι.
'Ασε που κινδυνεύει να φση κανείς
χιλίες - δυό βρωμιές. Μήπως ξέρετε
ποτέ τί έχουν μέσα τους όλοι αυτοί
οι άνακατωμένοι και άπίθανοι με-
ξέδες που σου προσφέρουν; Και ό-
λα αυτά πληρώνονται την άλλη μέ-
ρα με κακοστομαχιές...

• Λοιπόν, όχι ύποχωρήσεις! 'Ο
σύζυγος δέχεται να συνοδεύση τη
γυναίκα του στην πρόσκλησι των
Τάδε, αλλά αυτό γίνεται μόνο και
μόνο για να της κάνει ευχαρίστησι.
'Αν δεν τηρηθ ή όρος που έθεσε,
δεν προκειται να επαναληφθ ή ύ-
ποχωρήσις του.

• Κάτω από την άπειλή μίας τέ-
τοιας τιμωρίας, ή συμβία είχε όλη
τη βραδυά το βλέμμα της καρ-
φωμένο στο ρολόι της, και, μόλις
ή ώρα έφθασε δώδεκα, πλησιάζει
τον άντρα της και του λέει ότι...
νομίζει πως είναι ώρα να φύγουν.
Και τότε εκείνος, μ' ένα ύφος έκ-
πληκτο και ένωχλημένο, λέει: «Νά
φύγουμε; 'Από τώρα να φύγουμε;
Μά μόλις άρχίζει να γίνεται κέ-
φι!»...

Κι' οι έπομενες κι-
νήσεις του, ήταν κινη-
σεις αγριμιού, που
δραχθηκε ξαφνικά στην
παγίδα. Έσπυσε το

έμφος του και χύθηκε, σαν τσε-
λός ν' ανοίξει ανάμεσα τους
δρόμο. Στα πρώτα χτυπήμα-
τα, το πανίσχυρο μπράτσο του
έφερε τρομερά αποτελέσματα.
Δύο φαλαγγίτες έπεσαν κεραυ-
νόπληκτοι, με τα κρανία τους
τσακισμένα. Ένας άλλος δέ-
χτηκε συντριπτικό χτύπημα
στον ώμο. 'Η κλειδα κι' η ώ-
μοπλάτη του έτριξαν, έσπασαν
και το αριστερό του χέρι κρε-
μάστηκε άφυχο, σαν από τσιγ-
κέλι. Εκείνος το άσπαξε με
το δεξί και πανικόβλητος, ώ-
ρμησε έξω, χάθηκε στα σκοτα-
διά, ουρλιάζοντας σαν κολα-
σμένη ψυχή. Ο 'Αμύντας μαι-
νόταν. Μά την ίδια στιγμή, πε-
ρισσότερα από δέκα σπαθιά,
λόγισαν με ταυτόχρονη
λύσσα τ' ώπλισμένο χέρι κοι-
ματιζόμενου το. Το σπαθί που
τον προστάτευε, κυλίστηκε στο
πάτωμα. Φαλαγγίτες, έπεσαν,
τότε, άπάνου του απ' όλες τις
πλευρές. Τον έρριξαν κάτω.
Τού τσάκισαν τα μέλη, όπως
τσάκισες τα πόδια μιας ακρί-
δας. Και τον έδεσαν, με βα-
ρειές άλυσίδες.

Ο έπί κεφαλής στάθηκε
μπροστά του βλοσυρός και του
είπε:
— Έν όνόματι του βασιλέως
'Αλεξάνδρου, του οποίου έπι-
βουλεύτηκες τη ζωή, σε καλώ,
να μου αναφέρεις τα όνόματα
των άλλων συνωστών!

Ο 'Αμύντας τον κύτταξε με
μάτι γεμάτο άνημπορη λύσσα.
Το πρόσωπό του ήταν φρικω-
δώς συσπασμένο, από τις
γκριμάτσες του πόνου. Και τα
κομμάτια του χεριού του που
μόλις συγκρατούσαν από το
δέρμα, αιμορροούσαν άκατά-
σχετα.

— Είσαι τρελλός! μούγκρι-
σε. Δεν υπάρχει καμιά συνω-
μοσία, δεν έξω ποιά όνόμα-
τα μου γυρεύεις!

Κι' εκείνη τη στιγμή έγινε
κάτι τρομερό.

Η γλυκεία Κυνάνη, η νεαρή
γυναίκα που με την άγγελική
άμορφα, μπήκε άλαφοπατών-
τας, στον δόλο της σφαγής.
Την είδε ο 'Αμύντας κι' αμέ-
σως η έρωτευμένη κι' άνυπο-
πτη ψυχή του λύγισε, μουσκεύ-
τηκε στα δάκρυα και σπάρα-
ξε στην ιδέα, πως μαζί με τη
ζωή, θαχάνε και τούτη τη γλυ-
κειά, την τρυφερό κι' αγαπη-
μένη γυναίκα.

— Κυνάνη! της είπε κλαί-
γοντας ο ίδιος απαρηγόρητα.
Κυνάνη, αγάπη μου, κουρά-
γιο!

Στάθηκε μπροστά του και
τά χαρακτοριστικά της είχαν
αλλοιωθή από το μίσος και της
έδωσαν την όψη μιας ανατριχί-
στικής 'Ερινύας.

— Δολοφόνε! του πέταξε κα-
τάμουτρα, με φωνή παλλόμενη
από φόβερα. Θα το λυμήσεις, τά-
χα και μπροστά μου να ίσχυ-
ρισθής, πως δεν υπάρχει καμ-
ιά συνωμοσία! Μήπως δεν ή-
ταν τα ίδια τα χείλη σου, που
μου μίλούσαν για το θάνατο
του 'Αλεξάνδρου; Μήπως, έσύ
ό 'ίδιος, δεν μου είχες πη, πως
σε λίγες μέρες θα γινόσουν
βασιλιάς; Θα μπορούσες, τάχα,
να τ' άρνθης όλα τούτα, μπρο-
στά μου;

Τα μάτια του άνοιξαν διά-
πλατα. Την κυττούσε χωρίς

να το λυμήν να πιστέψει στ' α-
λήθεια του. Από μέσα του είχε
πετάξει, μινιουιάς, κι' ο φόβος
του θανάτου, κι' ο πόνος του
κομματιασμένου του χεριού,
κι' η αγωνία για την τύχη των
συντρόφων του — είχαν χαθή
όλα τούτα από τη ψυχή του.
Κι' είχε γεμίσει δολοκλήρος από
μία πελώρια, μία συγκλονιστι-
κή κατάπληξη.

— Τι; Τι είπες; ψιθύρισε
σαλεύοντας με παλύ κόπο τα
χείλη του. Όστε... έσύ ήσουν
εκείνη που με πρόδωκε; Δεν
είχα, λοιπόν, γυναίκα στο πλευ-
ρό μου, αλλά μία δρωμερή κα-
τάσκοπο; Έσύ, λοιπόν, έσύ τα
έκανες όλα! Προδότρα! Έλε-
εινέ! Ανάξια!

Σιγά-σιγά η φωνή του δυ-
νάμωσε και στο τέλος πήρε δια-
στάσεις άπίθανες, έγινε κραυ-
γή κι' άβολουμος και γέμισε
όλο το θάλαμο κι' αντήχησε
στις γύρω τοίχες:

— Προδοτική! Αίσχολή! Πα-
λιγογυναίκα!

— Έμπαρός, λοιπόν! ουρ-
λιασε η Κυνάνη, φρενιασμένη
από τις βαρείες λέξεις, που
άκουγε. Έμπρός, λοιπόν, τι
άλλο περιμένουν τα σπαθιά

αθώοι, είχαν δοθ' το θάνατο,
χωρίς ν' ανακριθούν χωρίς να
δικαστούν...

Όλυμπιάδα και Άντιπατρος

Η μεγάλη αίθουσα των ά-
νακτόρων της Πέλλας ή-
ταν σχεδόν άδεια. Μόνο δύο ά-
θρωποι, ύπάρχαν σ' αυτήν, κι'
οι στες ήταν κλειστές και τα
βαρεία δυσανά- παραπετά-
σματα τραηγμένα. Ο 'Αντί-
πατρος, ο άντικαταστάτης του
'Αλεξάνδρου, κι' η Όλυμπιά-
δα κυττάχταν ακόμα μία φο-
ρά, σιωπηλοί με βλέφαρα μι-
σολκλειστά, με χείλη σφιγμένα
— σαν δυο θεοιά, που κάνουν
μία τελευταία αναμέτρηση των
δυνάμεών τους, πριν ριχτούν
στην άλληλοεξόντωση.

— Επειτα ο 'Αντίπατρος εί-
πε:

— Κανείς δεν μπορεί να ί-
σχυρισθ' πως ένα κράτος κυ-
βερνιέται με δικαιοσύνη και με
ασφάλεια, όταν οι πολίτες πέ-
φουν αποδραδύς να κοιμηθούν
και δεν ξέρουν, αν η αύγή θα
τους δοθ' ζωντανούς! Μά την
'Αθηνά, οι πράξεις σου, βασι-
λίσα, δεν είχαν, ούτε ίχνος
από φρόνηση και βάζουν σε
κίνδυνο τη γαλήνη της χώρας!

— Έτσι; έκανε κογχάζον-
τας ο Όλυμπιάδα. Μάθε, λοι-
πόν, πως ο βασιλιάς, πριν έ-
λθει, μου μίλησε, όπως μιλάει
το παιδί στη μάνα του, και
μου ήχησε, να ενδοσκοθώ, για
την ασφάλειά του!

— Όχι, όμως, και ν' ανα-
κατεύσαι στη διακυβέρνηση
του τόπου! Ενώσε ο 'Αντί-
πατρος κατακρίνοντας από
το πόστο. Τέτοιο πράγμα δεν σου τό
είπε κι' ούτε θα το παραδεχτώ,
αν τολμήσεις να το ίσχυρισθής.
Όστόσο, έγώ θα δώσω μία
λύσι, σε τούτη την άρεπτη κι'
έπικίνδυνη κατάσταση. Σήμερα
κιόλας, θα εύνη άπεσταλμένος
μου στην 'Ασία. Θα πάη μύνη-
μα στον 'Αλέξανδρο, πως με
κάθε τρόπο θέλεις ν' ανακα-
τεύσαι στη διοίκηση του κρά-
τους. Και πως τούτο, κανεί
ποδληματική τη γαλήνη στη
Μακεδονία. Εκείνος, άς απο-
φασίσει πάνω σ' αυτό κι' άς
πράξη!

Η κατακίτρινη μάσκα της
κακίας απλώθηκε στο πρόσω-
πο της Όλυμπιάδας. Το κορ-
μί της τάλαντευτηκε σά να ή-
ταν έτοιμο, να έπιτεθ'.

— Οτιδήποτε κι' αν κά-

ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΥΠΟ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

σας, για να του χαρίσουν το
θάνατο; Χτυπήστε τον άλύπη-
τα! Κι' όσο για τα όνόματα
των άλλων συνωστών, μη σκο-
τίζετε. Τα ξέρω ναί, μά τον
Δία, η Όλυμπιάδα θα τα μά-
θ' όλα, ένα-ένα, απόψε κιόλας!

— Σκύλα! ουρλιάσε ο 'Α-
μύντας, τρίζοντας τα δόντια
του. Διεφθαρμένη!

Η λύσσα του θόλωσε το
νοού κι' έκανε μία υπέρτατη
προσπάθεια να σηκωθ', να χυ-
μήξ' άπάνου της, μά οι άλυ-
σίδες χώθηκαν πιο βαθεία στις
σάρκες του κι' η αιμορραγία
του χεριού του ξανάγινε πιο
έντονη. Έπεσε πάλι στη θέ-
σι του, μ' ένα βραχνό βόγγυτο
πόνου κι' αυτό ήταν η τελευ-
ταία φωνή που βγήκε από τα
χείλη του, ήταν ο ύστατος ά-
ποχαιρετισμός του προς τη
ζωή. Την ίδια στιγμή άμείρη-
τα σπαθιά άρχισαν να τον
χτυπάνε. Η λίμνη του πηχτού
αίματος, που ήταν γύρω του,
διαγκώθηκε, σχημάτισε ένα φρι-
κτό ρυάκι κι' άρχισε ν' άργο-
κυλάει προς το κατώφλι του
τραγικού θολάμου!

—

Όλοκληρη εκείνη την τρομε-
ρή νύχτα, μάταια αναζητήσε ο
Μορφέας τα βλέφαρα της Ό-
λυμπιάδας. Ο κοιτώνας της έ-
μεινε γεμάτος φώς, η κλίνη της
απείρηχτη, κι' όλη την ώρα,
φαλαγγίτες ηνιάγριοι, μεθυσμέ-
νοι από αίμα, έρχονταν κι' έ-
παιρναν καινούργια όνόματα
θυμάτων, που η αύγή δεν έ-
προεπε να τα βοθ' άνάμεσα
σε τους ζωντανούς ανθρώπους!

Όσπου να βόνη η 'Ηώς, με
τα ρόδινα χρώματά της, τον
ουρανό της 'Ανατολής, δέκαδες
εύγενεις Μακεδόνες, ένοχοι κι'

Με δικές σου διατάγες, ένα
ποτάμι αίμα κύλησε, τούτη τη
νύχτα, άνάμεσα στα πιο ά-
χοντικά σπίτια της Πέλλας!
Μπορεί να προσάληση τούτο
μία δίκαια εξέγερσι του λαού,
ένώ ο 'Αλέξανδρος μάχεται
στην 'Ασία!

Η Όλυμπιάδα ώρρωσε πε-
ρήφανα το άνάστημά της.
— Ακριβώς γι' αυτό, εί-
πε, έχω υποχρέωσι να γίνω άσπί-
δα στα νύχτα του, εναντίον των
συνωστών και των φαύλων!

— Κανείς, δέβαινα, δεν εί-
ναι τρελλός η έπίσκοπος, για
νά πάρη το μέρος των συνωμο-
τίπατρος, βροντοχτυπώντας δυ-
νατά το χέρι του πάνω στο χα-
μυλά τραπέζι. 'Αν ήξερες, πως
στον εύγενή της Πέλλας, εί-
γεις υποχρέωσι να τους καταγ-
μορούσα να διατάξω άνακρι-
κούς ένόχους, να τους δικάσω
τους άνομους! Όμως, έσύ, εί-
πες μόνον η μητέρα του βασι-
λιά, και δεν έχεις κανένα δι-
κή τίς δουλειές, να παίρνης
δικαστών, να βγάλης δικές σου
αποφάσεις και να παραδίνης
τον κόσμο στην άπονη σφαγή!

Η Όλυμπιάδα φούντωσε,
σαν μπαρούτι, που της πλη-
σιάζει τη φλόγα του σπέρτου.
— Έτσι λες; κραύγασε μ'
Και σένα, τάχα, ποιος σουδω-
σε το δικαίωμα να κυβερνάς
στην Πέλλα;

— Το ξέρεις πολύ καλά,
πως τούτη ήταν η έπιθυμία κι'
η διαταγή του βασιλιά!

— Μα τον Δία!, εί-
πε τότε ο 'Αλέξανδρος. Όσο μυσά-
λένος κι' αν είναι ο 'Αντίπα-
τρος, δεν μπόρεσε να καταλά-
βη, πως φάνει ένα και μόνο
δάκρυ της μητέρας μου, για
ν' ανατρέψη μέσα στην ψυχή
μου, όλες τις σοφές και συμ-
βουλές και τις γνώμες! Και
πως, ωστόσο, πρέτει να κά-
ν' αυτό, με λόγια μολικά
και φιλικά. 'Ας πάη

νης. 'Αντίπατρε, του σφύριξε,
έγώ είμαι η μητέρα του βασι-
λιά. Έχω τους όπαδους μου,
έχω τους ανθρώπους μου και
στο λαό και στο στρατό. Ό-
λο αυτοί πιστεύουν μόνο σε
μένα και θέλουν να κυβερνήσω
έγώ. Είμαι δυνατή και άξια.
Κανείς δεν έχει τη δύναμη να
με παραμερίσει!

Ο 'Αντίπατρος φαινόταν
πολύ θυμωμένος!

— Όλ' αυτά, της είπε, μό-
νον ο 'Αλέξανδρος μπορεί να
τά βάλη στη θέσι τους! Ο ά-
τα γινόμενος μου θά του κάνει
γνωστά την άνάμει σου, κι' έ-
ζητήματα του κράτους. Κι' έ-
κείνος, άς φροντίσει να σου πε-
ριόρισθ' τις φιλοδοξίες!

Η Όλυμπιάδα θριαμβεύει

Ο 'Αλέξανδρος διάβασε με
προσοχή το γράμμα που του
έστειλε ο 'Αντίπατρος. 'Επει-
τα σήκωσε το κεφάλι του και
κύτταξε τον άπεσταλμένο, που
στεκόταν μπροστά του δοχός
και ακίνητος. 'Επειτα στα
βλέμμα του περπάτησε στα
πρόσωπα των άφωτισμένων
του στρατηγών, του Κλείτου
και του 'Ηφαιστίωνα, που κά-
θονταν κοντά του σοβαροί και
αμίλητοι. 'Αλλος κανείς δεν ή-
πηρε μεσα στη μεγάλη βασι-
λική σκηνή.

— Μα τον Δία!, εί-
πε τότε ο 'Αλέξανδρος. Όσο μυσά-
λένος κι' αν είναι ο 'Αντίπα-
τρος, δεν μπόρεσε να καταλά-
βη, πως φάνει ένα και μόνο
δάκρυ της μητέρας μου, για
ν' ανατρέψη μέσα στην ψυχή
μου, όλες τις σοφές και συμ-
βουλές και τις γνώμες! Και
πως, ωστόσο, πρέτει να κά-
ν' αυτό, με λόγια μολικά
και φιλικά. 'Ας πάη

τιόκτες του με την Ολυμπιά-
δα. Γιατί και μένα, μου είναι
άδύνατο να κάμω κάτι, που θα
πικρανε την καρδιά της μητέ-
ρας μου! Έσύ, Κλείτε, θ' α-
ναλάβης τούτη την άποστολή.
Θα ταξιδέψεις στην Πέλλα. Και
θα κυττάξης να συμφιλιώσης
τα δυο άγανακμένα μου πρόσω-
πα, χωρίς, ωστόσο, να γίνης
άφορη δακρύων στην Όλυμ-
πιάδα!

Ο Κλείτος σηκώθηκε.
— Η διαταγή σου, βασιλιά,
πότε όριζει να φύγω:

— Άμέσως τώρα, Κλείτε!
Κάνε τις έτοιμασίες σου και
φύγε το γρηγορώτερο!

Ο Κλείτος χαίρεθηκε και
βγήκε από τη βασιλική σκηνή.
Έδωσε στους ακόλουθους του
τις απαραίτητες οδηγίες και,
πριν ο ήλιος άγγισή τον όρι-
ζοντα, είχε κιόλας ξεκινήσει
κι' άπομακρυνόταν γοργά, με-
σα σ' ένα σύννεφο σκόνης, που
το χρύσιζαν οι τελευταίες πορ-
φύρες της δύσεως...

Η Όλυμπιάδα, ύστερα από
την σύγκρουσι της με τον 'Αν-
τίπατρο, είχε άποσυοθή μανια-
σμένη στ' άνάκτορά της κι' ού-
τε φανταζόταν, πως ο θρίαμ-
φός της έκάλπαζε κιόλας, μαζί
με τον Κλείτο, στους κάμπους
της Θράκης. Πέρασε έτσι λί-
γες μέρες γεμάτες νευρική ύ-
περένταση. Ήταν τούτες τις
μέρες μία σωστή λείνα. Μία
λέαινα άγριμένη, γιατί είχε
καταλάβει πως προσπαθούσαν
να την κλείσουν στο κλουβί και
να την κρατήσουν εκεί, άρη-
στεύοντας, για πάντα, τα δόν-
τια και τα νύχια της, που ώ-
στόσο διψούσαν ακόμα για αί-
μα. Σκοτεινά σχέδια στριφογύ-
ριζαν στο μυαλό της. 'Αληθεια,
τί θα γινόταν, αν ο 'Αλέξαν-
δρος συμφωνούσε με τις γνώ-
μες του 'Αντίπατρου; Τότε αυ-
τή θα ήταν, άπλως, η μητέρα
ένος μεγάλου βασιλιά, θα είχε
τιμές και δόδες και σεβασμό
από μέρους όλων — αλλά... θα
της έλειπε η δύναμις, θα της
έλειπε η έξουσία! Δεν θα είχε
πιά στα χέρια της ένα κράτος
να το κυβερνά. Δεν θα είχε τη
δύναμη ν' άποφασίξη, να δια-
τάξη και να έκτελή!

Τούτες οι σκέψεις γέμισαν
την φιλοδοξη ψυχή της από-
γνωσι.

Το μυαλό της, αναζητώντας
με κάθε τρόπο μία λύσι, πέτα-
ξε πάλι στ' άνάκτορα της Μο-
λοσσίδας. Ο άδελφός της 'Αλέ-
ξανδρος, ο βασιλιάς των Μο-
λοσσών, είχε σκοτωθ' εκείνον

τον καιρό, πολεμώντας στην 'Ι-
ταλία. Βασιλίσα είχε άπομει-
νει η γυναίκα του και δική της
κόρη — η Κλεοπάτρα!

Άμέσως οι συλλογισμοί της
ξεδιπλώθηκαν κι' άρχισαν να
υφαίνουν ένα σχέδιο άνομολο-
γητο: να παραμερίσει την κόρη
της και να της άσπάξη το θρό-
νο, με το δικαιολογητικό, ότι
στις δικές της άλδρες έφερε το
γνήσιο αίμα των βασιλέων της
Μολοσσίδας!

Χωρίς να χάση καιρό, κάλε-
σε τρεις έμπιστους ακόλουθους
της και τους ανέθεσε να μετα-
φέρουν τις άποψεις της στην
Κλεοπάτρα. Θά της έλεγαν
πως το λογικό και το νόμιμο
ήταν, να παραχωρήσει το θρό-
νο στη μητέρα της. Κι' αν έ-
κείνη άσνιόταν, τότε θα την ά-
πειλούσαν, ότι αυτό μπορούσε
να πραγματοποιηθ' με την έ-
νοπλη βία του μακεδονικού
στρατού!

Οι άπεσταλμένοι έφυγαν
διαστικά.
Μά, δυο μέρες πιο άργά, ο
Κλείτος δρισκοταν στην Πέ-
λλα. Η Όλυμπιάδα τον δέχτη-
κε με σκοτεινό πρόσωπο. Ό-
ταν, όμως, άκουσε τα λόγια
του 'Αλεξάνδρου ένα χαμόγε-
λο, γεμάτο μοχθήση ίκανοποι-
ησι κρεμάστηκε στο κάτω χεί-
λος της.

— Μά την 'Ηρα! φώναξε.
Ο 'Αλέξανδρος δεν είναι άμια-
λος και, έξωρε πολύ καλά, ποίος
φροντίζει για το καλό του. Δεν
θ' άφαινα, δέβαινα, τον 'Αμύν-
τα και τους όπαδους του, να σχε-
διάζουν τη δολοφονία του βα-
σιλιά, κάτω από τη μύτη του
άνυποπτου 'Αντίπατρου!

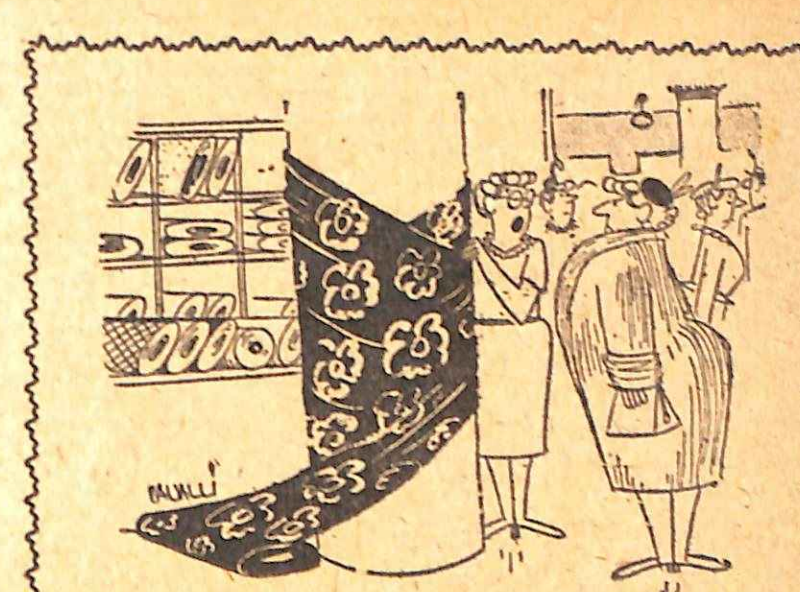
Κύτταξε με φλογερό μάτι
τον Κλείτο και έαναείπε:
— Κι' έξ' άλλο, ποίος μάς
δεδαιώνει, πως ο 'Αντίπατρος
δεν ήταν εν γνώσει των όσων
γίνονταν εδώ, εις βάρος της
ζωής του 'Αλεξάνδρου;

Ο Κλείτος έφριξε. Η ύπο-
ψια τούτη ήταν βαρεία κι' άνό-
σια. 'Αλλά, πάλι, ποίος υπο-
ρούσε ν' άποδείξη, πως ήταν
πουνθενά. Όλους τους αντίπα-
λους τους είχε πνίξει μέσα στο
ίδιο τους το αίμα. Ζωντανός
ήταν μόνον ο 'Αρριδαίος, ο να-
βος γιγός του Φιλίππου, που
τόν είχε κάνει με τη Θεσσαλή
σύνευνο του, την όμορφη Φίλι-
να. Μόνον σ' αυτόν είχε χαρί-
σει τη ζωή, και τον πήρε από
μικρό στην έξουσία της και με
διάφορα σατανικά ποτά που
της τα έτοιμάσαν οι έμπιστοι
γιατροί της, κατήρθωσε να τον
κάνη καθυστερημένον στο μυα-
λό, ήλιθιο και, συνεπώς, ακί-
νδυνο!

— Έτσι οι μέρες κυλούσαν γε-
μάτες από την άπόλυτη ίκα-
νοποίηση της άγριας κι' άχαλί-
νυκτης φιλοδοξίας της, ως τον
Ιούλιο του 323 π.Χ.

Τότε για πρώτη φορά, οι ά-
νατολικοί άνεμοι που της κου-
βαλούσαν ως τώρα, τα μνύμα-
τα του θριάμβου και της δόξης,
της έφεραν ένα άγγελια άπαι-
σιο, ένα μήνυμα μύρου, σαν
την είσοδο του 'Αδη: στη Βα-
βυλώνα, τη μυθική για τον
πλούτο της περική πρωτεύου-
σα ο γιγός της κοιτόταν άρρω-
στος βαρεία!

Οι πίο άφωτισμένοι του φί-
λοι τον παράστεκαν. Μά η ύ-
πολη κι' ανεξιχνίαστη άρρώ-
στεια είχε χτυπήσει τον γίγαν-
τα άλύπητα 'Ο ναύαρχος Νέ-
αρχος, με το πιο γρηγορό κα-
ράβι του, έρχονταν να την πα-
ρωλάξη και να την άδηγήσει

—Κυτάξτε, μαντάμ, για να πάρετε μία ιδέα πως θα
φαίνεται επάνω σας αυτό το ύφασμα!

πίδαξ στην Μακεδονία και με
τις νίκες του 'Αλεξάνδρου στην
'Ασία. Στη Μίλητο, στον 'Ισ-
σό, στα Γαυγάμηλα — παν-
τού όπου τολμήσαν οι στρατιές
του Δαρείου ν' αντίπαρατα-
χθούν στην έλληνική λαίλαπα,
σαρώθηκαν, αναρπάχθηκαν και
διασκορπίστηκαν, όπως ένα δε-
μάτι άχυρα, στον μανιασμένο
δωριά. Οι άνατολικοί άνεμοι
άποάζαν στα φτερά τους τα
μνύματα της δόξης και τα
κουβαλούσαν από τα βάθη της
Περσίας στην Πέλλα. Κι' η Ό-
λυμπιάδα τα δέχονταν με άνεκ-
φραστη ίκανοποίησι. Τα γεγο-
νότα συνέβαιναν, όπως ακρι-
βώς τα είχε όνειρευτ'. Ένας
γιγός, που τη λάτρευε, μαχό-
ταν σαν ήμθεος και πολλαπλα-
σίαζε την έκτασι και γιγάντω-
νε τον πλούτο και τη δύναμη
ένος κράτους, που το διοικού-
σε, ουσιαστικά, αυτή! Κίνδυ-
νος για το θρόνο δεν φαινόταν
πουνθενά. Όλους τους αντίπα-
λους τους είχε πνίξει μέσα στο
ίδιο τους το αίμα. Ζωντανός
ήταν μόνον ο 'Αρριδαίος, ο να-
βος γιγός του Φιλίππου, που
τόν είχε κάνει με τη Θεσσαλή
σύνευνο του, την όμορφη Φίλι-
να. Μόνον σ' αυτόν είχε χαρί-
σει τη ζωή, και τον πήρε από
μικρό στην έξουσία της και με
διάφορα σατανικά ποτά που
της τα έτοιμάσαν οι έμπιστοι
γιατροί της, κατήρθωσε να τον
κάνη καθυστερημένον στο μυα-
λό, ήλιθιο και, συνεπώς, ακί-
νδυνο!

— Έτσι οι μέρες κυλούσαν γε-
μάτες από την άπόλυτη ίκα-
νοποίηση της άγριας κι' άχαλί-
νυκτης φιλοδοξίας της, ως τον
Ιούλιο του 323 π.Χ.

Τότε για πρώτη φορά, οι ά-
νατολικοί άνεμοι που της κου-
βαλούσαν ως τώρα, τα μνύμα-
τα του θριάμβου και της δόξης,
της έφεραν ένα άγγελια άπαι-
σιο, ένα μήνυμα μύρου, σαν
την είσοδο του 'Αδη: στη Βα-
βυλώνα, τη μυθική για τον
πλούτο της περική πρωτεύου-
σα ο γιγός της κοιτόταν άρρω-
στος βαρεία!

Οι πίο άφωτισμένοι του φί-
λοι τον παράστεκαν. Μά η ύ-
πολη κι' ανεξιχνίαστη άρρώ-
στεια είχε χτυπήσει τον γίγαν-
τα άλύπητα 'Ο ναύαρχος Νέ-
αρχος, με το πιο γρηγορό κα-
ράβι του, έρχονταν να την πα-
ρωλάξη και να την άδηγήσει

κοντά στον ήμθεο, που έδινε,
τόωρα, τη στενή του μάχη, με
έχθρο πανίσχυρο κι' άνικητο —
με τον Χάρο!

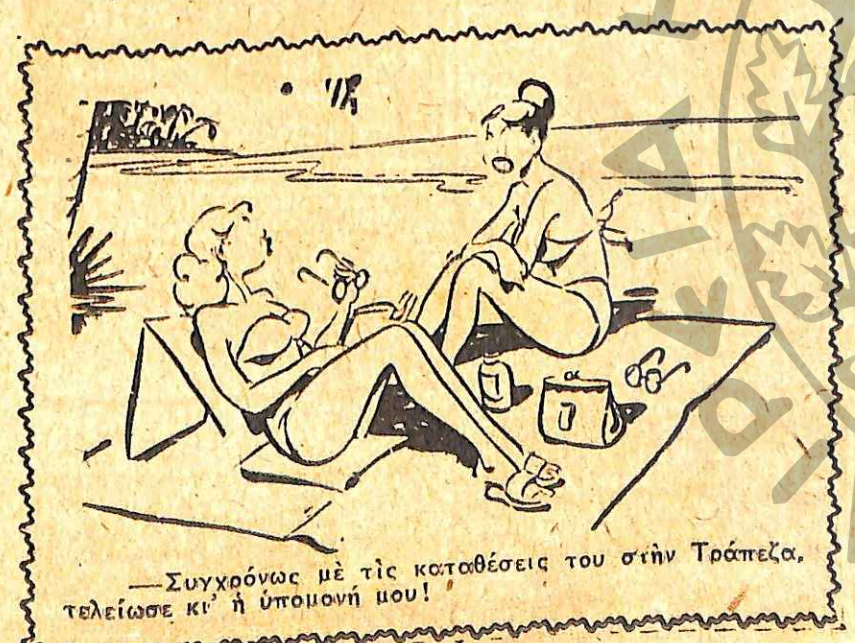
Όλες οι έπομενες ήμέρες
της, γέμισαν αγωνία, σκοτάδι
και δάκρυα. Ο 'Αλέξανδρος
είχε μπλεχτή στη μοιραία «μά-
χη», απ' την όποια δεν βγήκε
ποτέ νικητής κανένας θνητός.
Και το τραγικό ήταν, πως
μπλέχτηκε πολύ νωρίς, πολύ
πρώωρα — σε ηλικία μόλις 33
χρονών. Ο άγώνας δάσταξε
δέκα μέρες. Άρχισε στις 18
του Δαυσίου ('Ιουνίου) και
τελείωσε στις 28 του ίδιου μηνός.
Ο Μέγας 'Αλέξανδρος που
είδε το φώς στην Πέλλα, τον 'Ι-
ούλιο του 356, το άποχαίρετ' έ-
σε για πάντα στη μακρινή Βα-
βυλώνα, τον 'Ιούλιο 323 π.Χ.

Γύρω στο νεκρικό του κρε-
βάτι θρηνοούσαν άπαρηγόρητα
τις νέες γυναίκες: Η Ρωξά-
νη, η Παρύσatic και η Στάτει-
ρα. Τρεις άληθινές σειρήνες,
τις άνατολίτισσες, που του
χάρισαν τον άσύγκριτο έρωτά
από την ύπηρεσία του στον 'Α-
ρη, άποφάσισε να δοθ' στις
θυσιές της 'Αφροδίτης!

Η τιγρίς συνεχίζει

Όπως η θυέλλα χύνεται στο
πικρό δάσος κι' αναπαλλιάζει
τα δέντρα και τα ξεριζώνει
και τα σφαιρίζει καταγής —
έτσι κι' ο άπροσδοκώτος θάνα-
τος του 'Αλεξάνδρου, έφερε το
σάλο και την άναταραχή στο
απέραντο κράτος του. Γύρω
από το πτώμα του ξεπήδησαν
φλογερές φιλοδοξίες, άνήκου-
στες αξιώσεις, τρομακτικές
διαφωνίες. Στρατηγική συγκρού-
σηταν σπαθιά διασταυρώθη-
καν κι' αίμα αδελφικό χύθηκε
άπωνα, ώσπου να βρεθ' κάποια
λύσις και να κατασταλάσουν
στην έξουσία εκείνοι που θα
διαδεχόνταν τον νεκρό ήμθεο.

Σ' όλο τούτο το διάστημα η
'Ολυμπιάδα είχε άποσυοθή
στην Πέλλα. — όπως τ' άγρί-
μι άποσυρέται στη φωλιά του
και περιμένει να περάσει η κα-
ταιγίδα για να έαναβή και να
γυρεύη την λεία του. Και η
καταιγίδα δεν δάσταξε πολύ.
Στις άρχες του 'Ιουλίου έγινε
η συμφωνία, που την πα-
ραδέχτηκαν όλοι οι 'ίσχυ-
ροι. Τυπικός βασιλιάς
της Μακεδονίας θα γί-
νόταν ο ήλιθιος 'Αρρι-

— Συγχρόνως με τις καταθέσεις του στην Τράπεζα,
τελείωσε κι' η ύπομνή μου!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙ

1 Κουμπωτό έξοχικό φόρεμα. Έναλλαγή σκέτης με ριγέ ποπλίνα. Το ριγέ βολάν ελαφρά σγουρωτό. Άσορτί μαντήλι κεφαλιού.

2 Το φόρεμα αυτό γίνεται ωραίο σε καρεδάκι, γιατί δημιουργεί ωραία αντίθεση ο λοξά βαλμένος νωμίτης. Έμπρός στο νωμίτη μικρή θηλιά μέσα από την οποία ντρακάρει ελαφρά το ύφασμα. Οι τσέπες, πάρεσι ελαφρά το ύφασμα. Οι τσέπες, λοξές, γαρνίρονται επίσης με πάλ.

3 Κουμπωτό έμπριμ με οριζόντια ριγέ διακόσμηση. Ίδιες μορφές τσέπες με σούρα και κουμπωτή πάλ, το συμπληρώνουν ωραία.

4 Φαρδύ σταυρωτό φόρεμα. Φοριέται με φουντωτό μισοφόρι ή ντουμπλάρεται. Διπλά γαζιά υπεργραμμίζουν τις άκρες του φορέματος. Τα γαζιά μπορούν να αντικατασταθούν με ρέλι άσπρο ή το ίδιο.

5 Η φούστα του κουμπωτού αυτού φορέματος αποτελείται από φύλλα δυο διαφορετικών αποχρώσεων του ίδιου χρώματος. Π.χ. γκρι άνοιχτό με γκρι πιο σκούρο. Η έναλλαγή αυτή δημιουργεί ποικιλία και έντυπωσιάζει. Ο μπουστός μονόχρωμος. Χτυπητή (και απαραίτητη ή σως) νότα, ένα μαντήλι σε ζωηρή χρωματική αντίθεση προς το φόρεμα.

6 Φόρεμα ριγέ πολύ φαρδύ. Το παίξιμο της ρίγας εμφανίζει το φόρεμα έμπρός μονοκόμματο και στο κόντρα. Η φούστα του είναι πολύ σγουρή στα πλάγια και πίσω.

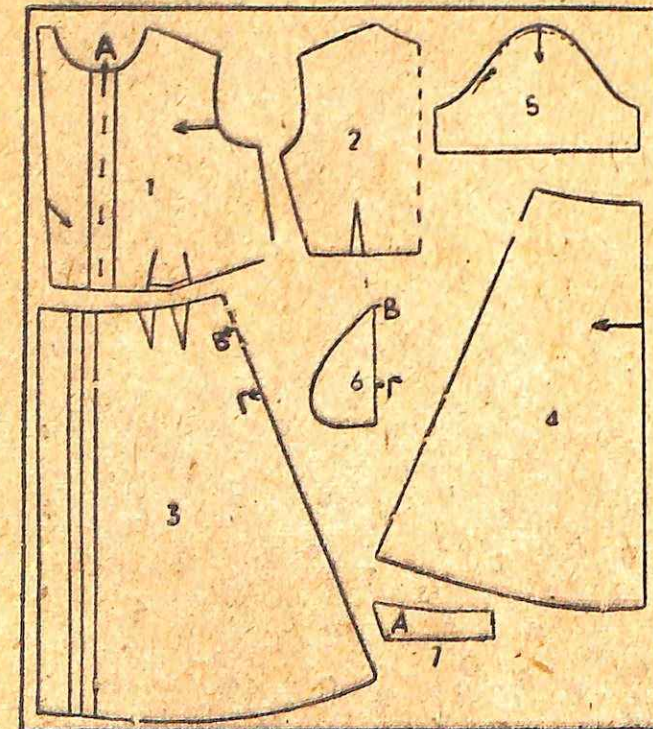

7 Ο μπουστός του φορέματος αυτού έχει ριγές στο χρώμα της φούστας. Γαρνιτούρες, γιακάς και καπέλο γίνονται από το ύφασμα της φούστας. Αν θέλετε μπορείτε το φόρεμα αυτό να το κάνετε ντέπιές και όχι μονοκόμματο. Η μπλούζα δηλαδή να μπαίνει μέσα στη φούστα, όποτε φοράτε την τελευταία αυτήν, και με άλλες διάφορες μπλούζες.

8 Ντέπιές. Φόρεμα μετρίου μάλλον φάρδους, με ελεύθερα πενσάκια και δυο πιέτες εμπρός. Κορσάζ μακρύ εφαρμοστό με έκλειο στα πλάγια ή με μαρικό ψιλά κουμπάκια έμπρός.

9 Σταυρωτό φόρεμα σε γραμμή ρεντιγκότας. Πέντε διπλές σειρές κουμπιά. Χαρακτηριστικά μικρά πέτα δημιουργούνται με τη μικρή ψαλιδιά που γίνεται στο γιακά. Στενές πάλ γανό, ρουν ωραία τις τσέπες.

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

ΤΟΥ 45ου ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

ΑΠΛΟ ΦΟΡΕΜΑ

Από φτηνό ριγέ τσι-τι μπορείτε να φτιάξετε μόνη σας το απλό αυτό φορεμάκι για τις πρωινές ώρες, που πρέπει να είστε ντυμένη απλά αλλά πάντα κομψά, είτε εργάζεστε, είτε όχι. Όλο το φορεμα είναι κομμένο με τις ρίγες κόντρα εκτός την πλάτη του κουμπώματος, ή οποία κόβεται στο λοξό και λουσάρει πολύ το φορεμα. Η φούστα κόβεται σε τέσσερα λοξά φύλλα, δίνοντας το απαραίτητο φάρδος.

Μια δερμάτινη λεπτή ζώνη και τα κουμπιά του ίδιου χρώματος θα δώσουν στο φορεμα όμορφη εμφάνιση.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Το φορεμα του πατρών μας αποτελείται από επτά κύρια κομμάτια και από τη λοξή πλάτη του κουμπώματος. Το κομμάτι υπ' αριθ. 1 θα κοπεί δυο φορές, με τη διαφορά ότι το ένα κομμάτι (το δεξί του κορσάκι), θα κοπεί μικρότερο, δηλαδή στη δεύτερη εσωτερική γραμμή. Το ίδιο θα κάνετε και

για το κομμάτι υπ' αριθ. 3. Για τη λοξή πλάτη κόψετε δυο λοξές λουρίδες οι οποίες θα έχουν το φάρδος που αφαιρέσαμε από τα δεξιά κομμάτια. Το κομμάτι υπ' αριθ. 2 θα κοπεί διπλό, χωρίς ραφή, το κομμάτι υπ' αριθ. 7 θα κοπεί δυο φορές διπλό, χωρίς ραφή. Τέλος τα κομμάτια υπ' αριθ. 4, 5 και 6 θα κοπούν δυο φορές το κάθε ένα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Βγάλετε τα κομμάτια από το παράρτημα σε τσιγαρόχαρτο, σημειώνοντας τα σημάδια που θα σας χρειασθούν. Καρφιτσώστε τα κομμάτια στο ύφασμά σας προσέχοντας τις ρίγες του ύφασματός σας να πέφτουν όπως πρέπει και κόψετε τα κομμάτια σας αφιόνοντας επί πλέον για τις ραφές και τα στριφώματα. Τρυπώστε τα κομμάτια στις πλαϊνές ραφές στους ώμους και κλείστε τις πένσες. Τρυπώστε τις ραφές των μανικιών και ράψτε το γιακά τον οποίο θα ενώσετε προσέχοντας να συμπίσουν τα ψηφία Α του κορσάκι και του γιακά. Τοποθετήστε τα κομμάτια για τις εσωτερικές τσέπες στα ανοίγματα που αφήσατε στις πλαϊνές ραφές ενώνοντας τα σημεία Β και Γ. Κολλήστε τα μανίκια και ράψτε την πλάτη για τις κουμπότρυπες, στο δεξί μπροστινό.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΤΑΓΙΕΡ

Το κομψό αυτό ταγιεράκι μπορείτε να το φτιάξετε από οποιοδήποτε χρωματιστό λινό ύφασμα. Αν θέλετε να το κάνετε άμπιγιέ, κεντήστε το δεύτερο μεγάλο γιακά του με ένα λεπτό άνεβατό κέντημα που μπορείτε να το διαλέξετε από τα παραρτήματά μας. Η ζακέτα είναι πολύ εφαρμοστή και κουμπώνει εμπρός με τρία κουμπιά. Τη στολήζουν ακόμη δυο λοξές τσέπες. Η φούστα είναι κομμένη σε ίσια γραμμή με μία πιέτα πίσω.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Το κομψό αυτό ταγιέρ αποτελείται από 9 κομμάτια και επί πλέον τα δυο κομμάτια για τις μούστρες, τα οποία θα κοπούν από το κομμάτι υπ' αριθ. 8, από τη γραμμή τοποθέτησης μούστρας. Τα κομμάτια υπ' αριθ. 8, 9 και 13 θα κοπούν από δυο φορές το κάθε ένα, τα κομμάτια υπ' αριθ. 10, 12, 15 και 16 θα κοπούν διπλά χωρίς ραφή και τέλος τα κομμάτια υπ' αριθ. 11 και 14 θα κοπούν δυο φορές διπλά.

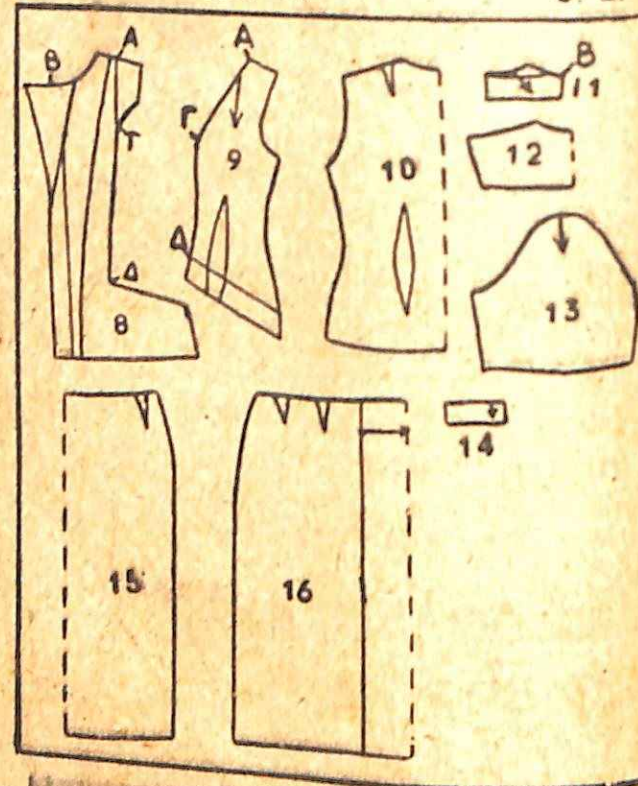
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Βγάλετε τα κομμάτια σε τσιγαρόχαρτο με όλα τα σημάδια τους και καρφιτσώστε τα στο ύ-

φασμά σας. Κόψετε τα κομμάτια και περάστε σ' αυτά τα σημάδια. Τρυπώστε τις ραφές προσέχοντας να συμπίσουν τα ψηφία Α, Β, Γ και Δ. Κλείστε τις πένσες, προβάρετε τη

ζακέτα και προσέξτε την εφαρμογή στη μέση. Κολλήστε τα μανίκια και ράψτε τις μούστρες. Κατόπιν βάλτε τους γιακάδες και τις πλάτες τσέπες.

Ο. Ε.

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ 45ου ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

μέ γαλλικές κλωστές μουλινέ Ντε-Μι-Σε

298 ΣΕΜΕΝ - ΝΤΕ - ΤΑΜΠΛ

Όμορφο σεμμέν - ντε-τάμπλ κεντημένο σε πολύ λεπτό λινό με βελονιές πουάν-ντόμπρ, φλιτρε, άνεβατό και γαζάκι για τα κλαδιά. Το μοτίφ 298 θα μπη αντιθέτως στις δύο πλευρές και το 2986 - στα ενδιάμεσα. Το τελειώμα του γίνεται με λεπτό φεστόνι. Θα μεταχειρισθήτε τις κλωστές μουλινέ Ντε-Μι-Σε σε τρεις χρωματισμούς: Θαλασσί No 3325, για την κορδέλα, κίτρινο No 726 για τα λουλούδια και πράσινο No 913 για τα κλαδιά και τα φύλλα.

299 ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ

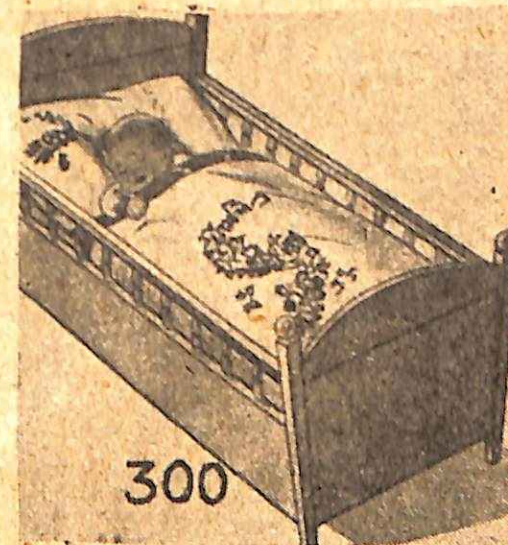
Με ένγνα ακριβώς τετράγωνα κομμάτια από ήμιλινο μπορείτε να φτιάξετε το δροσερό αυτό τραπεζομάντηλο. Θα τα ενώσετε με βελονιά ενώσεως με χρωματιστή κλωστή κοτόν περλέ Ντε-Μι-Σε (είδος 5). Στα τέσσερα άκρια τετράγωνα θα κεντήσετε το μοτίφ 299 και στα άλλα τα μοτίφ 299α με τις κλωστές κοτόν περλέ Ντε-Μι-Σε στους εξής χρωματισμούς: για τα κλαδιά και τα φύλλα πράσινο No 905 τα φύλλα από τις μαργαρίτες εκάτι No 400 και το κέντρο τους με κίτρινο No 742.

300 ΟΙ ΕΠΙΒΑΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΤΡΑΙΝΟΥ

Αυτό το μικρό τραινάκι με τους χαριτωμένους του επιβάτες, τα λουλούδια, τα λαγουδάκια, τα γατάκια και τις αρκούδιτσες είναι ένα χαριτωμένο μοτίφ. Κεντήστε το με ριζοβελονιά, βελονιά μαργαρίτας και άνεβατό σε πολλούς ζωηρούς χρωματισμούς με τις γαλλικές κλωστές μουλινέ Ντε-Μι-Σε.

301 ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΓΙΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΦΟΥΣΤΑ

Δώστε χαρούμενη και καινούργια εμφάνιση στην απλή φούστα σας κεντώντας το όμορφο αυτό μπουκέτο με τα λουλούδια του άνοιξι. Όλο το μοτίφ κεντιέται με γεμιστή βελονιά και ριζοβελονιά, με κλωστές κοτόν περλέ Ντε-Μι-Σε. Θα μεταχειρισθήτε τους εξής χρωματισμούς:

Για τα φύλλα και τα κλαδιά πράσινο No 3346 και No 3348 για την κορδέλα κόκκινο No 444, για την παπαρούνα κόκκινο No 498 και μαύρο για τους σπόρους, για το στάχυ χρυσαφί No 725, για τη μαργαρίτα κίτρινο No 742 και για το γαρούφαλο ροζ No 3326.

302 ΜΙΝΙΑΤΟΥΡΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

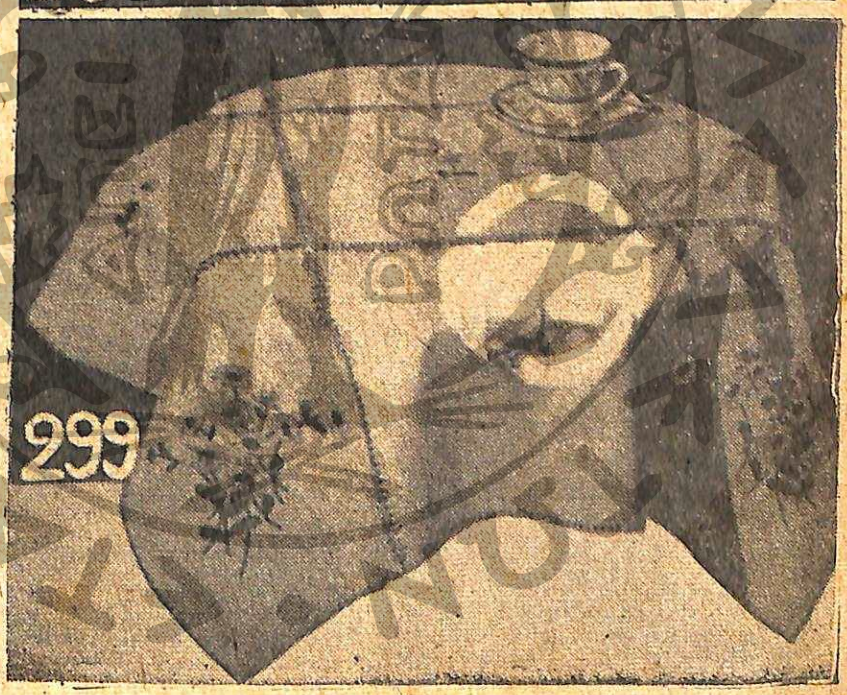
Κεντήστε σε λεπτό καμβά την όμορφη αυτή εικόνα της Παναγίας με τις γαλλικές κλωστές μουλινέ Ντε-Μι-Σε στα χρώματα που αναφέρουμε στο παράρτημα. Το φόντο θα μείνει λευκό, και προτιμήστε μαύρη κορνίζα.

303 ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΟΤΙΦ

Σας δίνουμε ακόμη ένα παιδικό μοτίφ για ποδιά, παντελονάκι και δτιδήποτε άλλο. Κεντιέται στο σταυροβελονιά με κοτόν περλέ ή μουλινέ Ντε-Μι-Σε στους χρωματισμούς που αναφέρουμε στο παράρτημα.

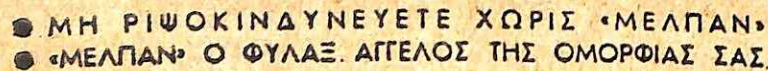
304 ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ ΣΤΑΥΡΟΒΕΛΟΝΙΑΣ

Όμορφο μοτίφ σταυροβελονιάς που θα το επαναλάβετε τέσσερις φορές στο κέντρο του τραπεζομαντήλου σας όπως βλέπετε στην παραπλευρώς εικόνα μας. Κεντιέται στο σταυροβελονιά με τις γαλλικές κλωστές μουλινέ Ντε-Μι-Σε. Στο στρίψωμα θα γίνει μία σειρά σταυροβελονιάς με μία δεύτερη γωνία.

59

3

65

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑ 57)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ο ριζών τ' ως: 1) ΒΟΥΔΔΑΣ, 2) ΕΡΜΟΥ — ΙΕΡΗ, 3) ΡΟΥ — ΣΑΡΤΡ, 4) ΕΝΤΑ — ΦΑΙ, 5) ΤΡΩΙΚΟΣ, 6) ΓΑΡ — ΣΙ, 7) ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ, 8) ΑΣΚΙ — ΑΣ, 9) ΜΑΡΘΑ — ΑΓΕ, 10) ΠΡΙΟΝΙ — ΩΜ, 11) ΛΑΣ — ΣΙΝΙ.

Κ α θ έ τ ω ς: 1) ΚΕΡΕΤ — ΣΑΜΠΑ, 2) ΜΟΝΡΟΕ — ΑΡΛ, 3) ΒΟΥΤΩ — ΜΑΡΙΑ, 4) ΟΥ — ΑΙΓΙΣΘΟΣ, 5) ΚΑΝΚΑΝ, 6) ΔΙΑΦΟΡΑΙ — ΙΣ, 7) ΔΕΡΑΣ, 8) ΑΡΤΙ — ΣΙΑΓΩΝ, 9) ΣΗΡ — ΓΙΑΣΕΜΙ.

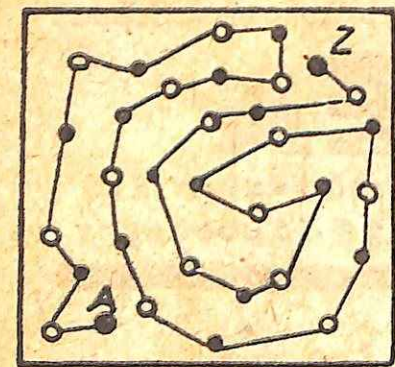
ΞΕΡΕΤΕ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟ;

«Αμφιτρίων» του Μολιέρου, «Ανδρουάκη» του Ρακίνα, «Ανδρουάδα» του Κορνέι, «Ο Φιλάργου» του Μολιέρου, «Βρετανικός» του Ρακίνα, «Ο Σιντ» του Κορνέι, «Οι σφες γυναίκες» του Μολιέρου, «Οράτιος» του Κορνέι, «Ο Ψεύτης» του Κορνέι, «Ο Μισάνθρωπος» του Μολιέρου, «Φαίδρα» του Ρακίνα, «Ο Ταυτοφρος» του Μολιέρου.

ΤΟ ΥΦΑΣΜΑ

Υστερα από 19 ημέρες, και όχι από 20, όπως θα μπορούσε κανείς να υποθέσει, γιατί η 19η ψαλιδιά θα γυρίσει τα δυο τελευταία μέτρα.

ΑΠΟ ΤΟ Α ΩΣ ΤΟ Ζ

Ίδου η διαδρομή που πρέπει να ακολουθήσει το μολύβι σας:

ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ

Το ερωτηματικό παριστάνει πάντα τον αριθμό 3.

ΟΙ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΙ

Α. Ο Ευθύμιος είναι το μόνο όνομα χωρίς Α ανάμεσα στα άλλα που περιέχουν όλα Α. Β. Ο αριθμός 19, που δεν εκφράζει τίποτε το συγκεκριμένο.

Ενώ όλοι οι άλλοι είναι μονάδες μετοχές γένου — Γ. Η σημασία της Γαλλίας είναι η μόνη από όλες που έχει τρία γράμματα. Ενώ οι άλλες έχουν από δυο.

ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ Ο ΠΟΝΤΙΚΟΣ.

3.002 σελίδες. Στο ράφι της βιβλιοθήκης, ο πρώτος τόμος βρίσκεται άριστερά, αλλά στον τόμο η πρώτη σελίδα είναι προς τα δεξιά. Από την πρώτη λοιπόν σελίδα του πρώτου τόμου, ως την τελευταία του τελευταίου, ο ποντικός θα τσιμπούσει 3.000 σελίδες των τριών 2 3 και 4 και τα δυο εξώφυλλα των τόμων 1 και 5.

ΤΟ ΝΟΥΦΑΡΟ

Τη δέκατη ημέρα, το νούφαρο καταλαμβάνει, ολοκληρώνει την επιφάνεια της λίμνης. Την προηγούμενη επομένη, κατελάμβανε τη μισή επιφάνεια. Έπομένως, την ημέρα εκείνη, δυο νούφαρα θα εκάλυπταν ολοκληρωτά την επιφάνεια.

Η ΚΑΜΗΛΑ

25 σακιά σιτάρι. Η καμήλα άρνίζει να μεταφέρει τα σακιά σε απόσταση 50 χιλιομέτρων. Δεδομένου ότι τρώει ένα σακί σιτάρι κάθε 100 χιλιομέτρα, καταβάλλει να μεταφέρει 50 σε απόσταση 50 χιλιομέτρων. Από εκεί εναρμόζει η μεταφορά με τον ίδιο τρόπο. Τελικά λοιπόν, θα φθάσουν 25 σακιά στην επιθυμητή απόσταση των 100 χιλιομέτρων.

Η ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ

Όταν ο σκύλος θα φθάσει την ταχύτητα των 330 μέτρων, το δευτερόλεπτο. Είναι η ταχύτητα του ήχου, και με την ταχύτητα αυτήν, ο σκύλος δεν θα ακούει πια το θόρυβο της κατσαρόλας. Αν όμως ελαττώσει την ταχύτητά του, θα ακούσει πάλι να τον άκουει...

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

Η ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΙΣ

Σειρά Α: 11, 4, 6. Σειρά Β: 10, 6, 5. Σειρά Γ: 7, 5, 9. Σειρά Δ: 8, 9, 4.

ΜΙΚΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Δεν υπήρχαν παρά τρεις κατσίκες.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Το στόρι.

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ

612
745
593
1950

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 18-31 Ιουλίου για αυτές που γεννηθήκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Θ' ανέβετε για δυσκολία, με απότομο στρόφω. Προσέξτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Απριλίου): Μία μετακίνηση στο τελευταίο πενήντημο πιθανόν όμως όχι για εύχρηστο γεγονός.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Απριλίου): Προώθηση ενός σοβαρού ζητήματος, που σας άσασσινεί. Μάλλον, επιτυχία.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Απριλίου): Κανένα μυστήριο δεν υπάρχει. Είναι ολοκαθάρσα. Τραβήξτε ευπρόσ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Δημιουργείται ένα πρόβλημα, που θα δυσκολευθεί να δοθεί τη λύση του.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Πρέπει να αλλάξετε συμπεριφορά. Πολλά πράγματα καταστρέφονται εξ' αιτίας αυτής.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Η ψυχική σας δύναμη σας δίνει κουράγιο για καινούριες προσπάθειες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Θ' αναψείτε μία ψυχική, με την οποία δεν θα έχετε κατόπιν τί να κάνετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Η λύση θα δοθεί, έπομένως η στενοχωρία σας αδικεί.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιουνίου): Λάθος, λάθος, λάθος. Αναθεωρήστε τις απόψεις σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουλίου): Εξελίξεις προς όφελος σας. Μία για ένα άλλο ζήτημα, πιθανόν να κλάψετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουλίου): Επανερχοσθε στην έκπληξη, βασί σας. Και μία λέων.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Τρεις φορές θα επαναληφθεί και κατόπιν όχι ταξί, συνάντησι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Επιταχύνεται η εξέλιξη, και η λύση. Μή δημιουργήσετε μόνιμ σας εμπόδια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Δυσχερείες δημιουργούνται ανάμεσα σε σας και ένα φιλικό σας πρόσωπο.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Θ' κάνετε ένα σφάλμα, που πιθανόν να σας στοιχίσει ακριβά. Μπορείτε να το αποφύγετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Αποκατάσταση ομαλών σχέσεων, που όμως δεν θα κρατήσει πολύ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Δεν θα πετύχετε τίποτα έτσι. Πρέπει να αλλάξετε τακτική και στάση.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Πρέπει να δοκιμάσετε η ίδια για να αποφασιστούν οι παλιές σχέσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Δεν συμβαίνει τίποτα το ιδιαίτερο και εξακολουθείτε να είστε ευτυχισμένοι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-23 Οκτωβρίου): Γιατί να μη γίνει; Δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο. Έμπρός λοιπόν!

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24-31 Οκτωβρίου): Οι δυσκολίες θ' αποτύχουν και το αισθησιασ θα δυναμώσει ακόμα περισσότερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Περνάτε τους σκαπλους χωρίς σοβαρό ζήτημα και θυγαίνετε στο πέλαγος της ετυχίας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Διστάζετε να αποφασίσετε γιατί έχετε ένα ευχυστο φόβο.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Νοεμβρίου): Καλλιέργησι και συντηρήσετε την ετυχία και συντηρήσετε την ετυχία και συντηρήσετε την ετυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Σας παρουσιάζεται μια άλλη περίπτωση, η οποία να προτιμήσετε την πρώτη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-21 Δεκεμβρίου): Βοηθήστε στην εξέλιξη που μπορεί να φέρει καλά αποτελέσματα.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-31 Δεκεμβρίου): Ο δρόμος είναι ανοιχτός μπροστά σας. Τρέψτε όσο υποδείτε πιο γρήγορα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιανουαρίου): Η πίστι καμιά φορά δημιουργεί αληθινά θαύματα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ιανουαρίου): Δώστε τόπο στην όλη. Μή χάσετε σε σημαντα πράγματα.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Ιανουαρίου): Θ' αναγκασθώτε να ανακρούσετε πρύμνα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Μετανοιώνετε να είναι άσφα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Δεν σας πειράζει κι' αν γίνει έτσι ή αλλιώς.

Ιχθείς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Γλυκός είναι ο πόνος της αγάπης. Μά να δώτε που θα βρή και ικανοποίηση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Τώρα δεν υπάρχει τίποτα λόγος να ανησυχώτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Πολλές πιθανότητες επιτυχίας και ετυχίας.

ΑΘΗΝΑ

Οχι πιά βούρτσες,
ΚΑΙ ΑΧΑΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ
ΤΟ
ΧΑΡΠΙΚ

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΜΟΝΟ ΤΟΥ ΤΙΣ ΛΕΚΑΝΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΧΩΡΗΤΗΡΙΩΝ

ΕΥΚΟΛΗ ΧΡΗΣΙΣ

ΤΟ ΒΡΑΔΥ: Πασπαλίστε τη λεκάνη και το νερό με ΧΑΡΠΙΚ
ΤΟ ΠΡΩΙ: Τραβάτε το νερό και όλα είναι καθαρά

Προϊόν των αγγλικών εργοστασίων Reckitt & Colman Ltd.—Hull & London
Γενικοί Αντιπρόσωποι: ΕΤΑΙΡΙΑ ΝΤΕΙΣΤΡΕ Α.Ε.

Όλα τα νεώτερα συστήματα περμανάντ και βαφής, εκτελούνται εις το Κομνωτήριο «ΛΟΥΞ» από ειδικευμένους εις το εξωτερικόν τεχνίτας με τα καλύτερα υλικά.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ «ΛΟΥΞ»

ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59Α • ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 23.776

ΧΑΡΤΙΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ ΤΟΙΧΩΝ προτιμώνται σήμερα σ' όλη τη Εύρωπη και 'Αμερική ως διακοσμητικότερα από τη μονότονη εμφάνισι της λαδομπογιας και σε τιμές πολύ χαμηλότερες, τελευταίας παραλαβής εις το Κατάστημα ΡΥΘΜΟΣ Βουλής 22

Πάντοτε
κρατούν τα βήματα
ΤΑ ΚΑΛΥΠΤΙΚΑ

ΝΕΛΣΟΝ

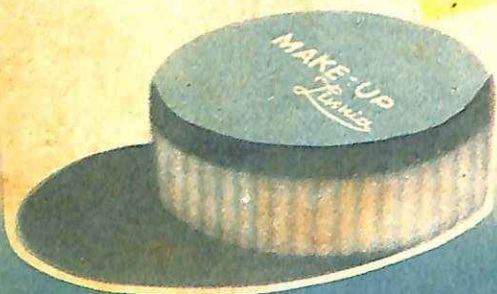
ΔΙΟΤΙ:
Η ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ ότι εξαφανίζει
τα ΜΠΙΜΠΙΜΙΑ, ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΑ
ΠΑΝΑΔΕΣ, ΛΕΙΧΗΝΕΣ κ.ά. άλλων
ΕΡΕΘΙΣΜΟΝ της ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ και
την διατηρεί ΜΑΛΑΚΗΝ, ΝΕΑΝΙΚΗΝ

Η ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ πωλείται και εις ΣΩΛΗΝΑΡΙΑ

ΚΑΙ: ΤΟ ΚΡΑΓΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ είναι ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ ότι
μισή ώρα μετά την τοποθέτησιν του ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ κα-
τόπιν από τα χείλη και δεν αφήνει ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

Γεν. Αντιπρ. Βορ. Ελλάδος: Ίωακ. ΚΕΦΑΛΑΣ

Βαλαωρίτου 31, Θεσ/νίκη

Καλοκαίρι!

- ★ Προφυλάξτε τα χείλη σας από τις καυστικές ακτίνες του "Ηλίου."
- ★ Χαρίστε στα χείλη σας υγεία και όμορφιά.

ΜΕ ΤΟ ΑΝΕΞΙΤΗΛΟΝ ΚΡΑΓΙΟΝ ΖΙΝΝΙΑ και
 ΜΕ ΤΑ ΝΕΑ μοντέρνα και άπαλά χρώματα ΠΑΣΤΕΛ
 ΡΟΖ ΠΑΣΤΕΛ No 11 και ΣΥΚΛΑΜΕΝ ΠΑΣΤΕΛ No 12.

Και Ένα Δώρο!

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 15ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
 Μαζί με κάθε δήκη κραγιόν "ΖΙΝΝΙΑ," ή 2 άνταλ-
 λακτικά, ή προμηθευτής σας θα σας παραδίδη
 ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ και ένα βαζάκι ΜΕΙΚ-ΑΠ "ΖΙΝΝΙΑ."
 Το νέο μοντέρνο μακιγιάζ για όλη την ημέρα.

Linnia